

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తు కాగితము—సంఖ్య ౨౦.

శ్రీరస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

—ప్రథమభాగము—

అవలోబలపండితప్రణీతము.

పరిషత్తుత్రికనుండి పునర్ముద్రితము.

కాకినాడ :

కాకినాడమద్రాక్షరశాలయందు ముద్రింపఁబడి

ఆంధ్రసాహిత్యపరిషత్తువారిచేఁ

బ్రకటింపఁబడియెను.

౧౯౨౯.

సవరణపట్టిక.

పుట.	బంతి	మూలము.	సవరణ.
౧౬	౧౨	సఖిలదర్శనా	సఖిలశాస్త్రదర్శనా
౧౭	౬	గాంభీర్యాప్తి	గాంభీర్యాప్తి
౨౧	౨గి	తపఃఫలాయ	తపఃఫలాయ
౨గి	౨గి	కథాప్రారంభము—	.....
౩౦	౧౩	నోజన్తించె	నాజన్తించె (అనవచ్చును)
౩౨	౧	కల్పలు నీళ్లలో సుళ్ళ	కలువలు నీళ్లలో సుళుల
౪౦	౨౭	యదుమాళి	యదుమాళి
౪౩	సూక్ష్మాక్షరములు	లిట్లుకనబడు	లిట్టివికనబడు
గి౧	౬	బ్రదుకుత్రోవ	బ్రదుకుద్రోవ
గిగి	౯	బకరణంబు	బుకరణంబు
౭౦	౧౩-౧౪	చైదమ్ము	చెయ్దమ్ము
౭గి	౧౭	గానుగాడి	గానుఁగాడి
౮౧	౧౦	జ్ఞాలి	జ్ఞాలి
	౨౨	యెటంద్రు	యటంద్రు
౮౪	౧౭	దీప్ర	దీప్ర
౮౭	౪	వేఁగి	వేఁగి
౯౧	౮	బైసయ్లు	బైసనెల్లు
౯౬	౧౧	వేఁగుఁ	వేఁగుఁ
౯౯	౨౧	క్రలహాసి	క్రలహాశి
౧౦౦	౪	మేఁగె	మేఁగె
౧౦౧	౧	ఛాయ	చాయ
	౬	సవేత్త	సవేత్త

శ్రీరస్తు.

కాళిందీకన్యాపరిణయము.

పీఠిక.

ఈ గ్రంథము రచించిన విద్వత్తప్రసాదు ప్రభంజనకులతిలకుఁ డగు నహోబలపతి. ఈ గ్రంథము నాశ్వాసాంతగద్యముల “ఇది... ప్రభంజనవంశాభి రాకాశశాంక... అహోబలపత్యాహ్వానప్రణీతంబు” అని యున్నది. మఱియు నీకవి రచించిన అహోబలచండితీయ మను కవిశిరోభూషణగ్రంథమున గద్య మందు “ప్రభంజనవంశముక్తామణినా..... అహోబలపత్యాచార్యేణ” అని యున్నది. దీనింబట్టి యింటిపేరు ప్రభంజనమువా రనియుఁ గవిపేరు అహో బలపతి యనియుఁ జేలుచున్నది. కాని, మహారాజశ్రీ జయంతి రామయ్యపం తులుగారు ఆధ్రుసాహిత్యపరిషత్తుశ్రిక ౧గి వ సంపుటము ౨ వసంచికలోఁ బ్ర కటించిన అహోబలచండితీయపీఠికాశ్లోకములు ౭గి లో “వాతూలవంశేవ శతార భూయః” అని యు, ౭౯ లో “వాతూలవంశాగ్రణీః” అనియు నుండుటచే నీకవి యింటిపేరు “గాలివా” రని స్పష్టపడుచున్నది. ఈ విషయ మై శ్రీ రామయ్య పంతులుగారు కూడ “ఇంటిపేరు గాలివారు” అనియు “క వికి మొదటిపేరు నరసరాజు” అనియు వ్రాసిరి. గ్రంథములందు, అహో బలపతి యనియే యున్నది గాని నృసింహనరసింహాదిపర్యాయపదములు కాన రావు. నృసింహస్వామి అహోబలజ్ఞేత్రాధిపతి కావున వా రట్లూహించట నమంజనము. ఇంతియకాక ఈకవికుటుంబమువారు గుంటూరుమండలమున విను కొండతాలూకాలోని ముప్పడివర గ్రామమందున్నారని కూడ వ్రాసియున్నారు. కావున వ్యవహారము దట్లు గాలి నరసరాజుని యుండవచ్చును. ఈపుస్తకము నకుఁ గవివంశస్థలలో నొకరు ప్రతి వ్రాసినారు. చివర “స్వస్తి శ్రీవిజయాభ్యు దయ శాలివాహనశకవర్షంబులు ౧౮౨౨ అగు నేటి శార్వరినామసంవత్సర ఆ మాస బ ౨ భృగువారం వర్తు ప్రభంజనం మొకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుఁడు లక్ష్మీనారాయణ వ్రాసుకున్న కాళిందీకన్యాపరిణయము” అని వ్రాసినారు. వినకొండతాలూకా కొమ్మాలచాడుపోస్తు పిట్టబండ గ్రామమునుండి కాళిందీకన్యాపరిణయమును గూర్చి గాలి లక్ష్మీనారాయణగారు పరిషత్తున కుత్తరములు వ్రాసిరి.

కవిబంధువులు, గురువు:—

ఇంక నీవిద్వత్సవి తలదండ్రులను గుఱించి కాని గోత్రమును గుఱించి కాని తెలిసికొనుటకు చెడుగ్ర ధములందును నాధారములు లేవు, కాని, మనకవి పోలూరి మాధవయ్యకు మేఁల్లుడును శిష్యుడు నై యున్నట్లీక్రిందిశ్లోకము లవలనఁ దెలియుచున్నది.

మన్తాతు శ్చాత్తరతం సకలగుణనిధి మాధవం భావయామః—పీఠి శ్లో. ౧౧౧
ప్రణామి సతతం మమ మాతులం తమ్ —శ్లో. ౧౧౨

భాగ్యయామి మన్తాతులమ్.

పైమాధవయ్యయే గురువై నట్లు—

మద్గురు మాధవు నభిరుతింతు, కాళిం. ౧-౩౦

మద్గురు దలఁతు మాన్యుని మాధవయ్యచంద్రము—కాళిం. ౧-౩౧

మోహంబార హృదంబుజాంతరములో ముమ్మాటికిం గొల్పెదఁగ

... .. సకలశాస్త్రజ్ఞుఁ గురు న్నాధవుఁ—కాళిం. ౧-౩౩

తం పోలూరిపంకజయోధిచంద్రు వదామహే మాధవవిద్వదింద్రమ్ ౪౨

వందేహం త మవింద్యసగ్గుణగణాధారం గురు మాధవమ్. ౪౧

శ్రీమతోల్పూరిమాధవార్యకరుణాప్రాప్తాప్తభాషాస్ఫురత్సంగః- 2౯

అనువానివలనఁ దెలియుచున్నది

ఈవికి మేనమామయు గురుఁడు నగు మాధవయ్య సకలశాస్త్ర పాండిత్యము కలవాఁడును, అప్త భాషాపాండిత్యము కలవాఁడు నని యీర్షిగిది (కా. ౧-౩౦) వాక్యమలవలనఁ దెలియఁగను.

గీ. ఏమహాత్ముని ద్భీష నెసఁగు నకు, పాదకణచరజైమినివ్యాసమాని

కపిఁ ఘణి రాజదర్శనఘటితమోద, మతని మద్గురు మాధవు నభిరుతింతు.

సీ తగ్గచాతంజలకర్తృశ ప్రస్తరమండలంబున జర్చుబుడ లాడి

గురుభట్టవాగ్దుఃఖగురుతరవనములొ నింబుమీఱఁగ నిహంబు చేసి

యతులసాహిత్యవిద్యాచాసుదీర్ఘిక లాలితప్రీతిచే నోలలాడి

కిపిలసాత్యవతేయఘనతంత్రవాక్సుధాధారలఁ గోరిక లూరఁ గ్రోలి

చెలఁగయద్రసనాభామయలతమాని, యతనిశ్రీరామచంద్రపాదాంబుజాభి

సుజనతల్లజనన్నతనుగుణపాళి, నభిరుతిచెద మాధవయ్యమాళి ౧-౩౨

ఈభావమే పీఠికాశ్లోకములు ౪౦-౪౨ లలోనున్నది. మఱియు నీమా

ధవయజ్ఞ గొప్పపండితుఁడు దనపుత్రుఁడు నైనదక్షిణామూర్తికంటెఁ దనయం
దెప్పువదయ కలవాఁడని పీఠిక గిగి శ్లోకములో నీకవి చెప్పకొనినాఁడు.

ఈవిరచించిన గ్రంథములు: — కాళిదీక న్యాపరిణయము, అహోబల
పండితీయమును పేరుగల కవిశిరోభూషణము నీరె డే కనఁబడుచున్నవి. ఇతర
గ్రంథములు ముందేవైన బైలువడునేమో. పైగ్రంథములలోఁ గాళిదీక న్యా
పరిణయములో ౧-౭లో బ్రహ్మస్తవమును, కవిశిరోభూషణములో సరస్వతీ (నకులీ)
స్తవమును “సంగీత మపి సాహిత్యం సరస్వత్యాః కుచద్వయం” అను శ్లోకము
నను సరించి యొక భావముతో నున్నవి.

కవిపాండిత్యము: — ఈకవి తనపాండిత్యమునుగూర్చి కవిశిరోభూషణము
లో నిట్లు చెప్పకొనియెను.

శ్లో. యన్తూర్వ్యా కవితాకందమూలవాగనుశాసనా

జాగృతోఽహోబలపతీ రాజతే స విగమణః.

౭౮

శ్రీమత్పీఠిరీహాధ వార్యకరుణాప్రాప్తావ భాషాస్ఫురత్సారః శాస్త్రనిత్య - అని.

మఱియుఁ గవిశిరోభూషణ గ్రంథాంతమున “పోలూరి మాధవయజ్ఞస
ముజ్జ్వల శ్రృపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణేన..... అభినవనన్నయభట్టాచా
ర్యేణాహోబలపత్యాచార్యేణ” అనియుఁ గాళిదీక న్యాపరిణయము శ్వాసాంత
గద్యముల “పోలూరిమాధవయజ్ఞసముజ్జ్వల శ్రృపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యా
భరణ..... అభినవనన్నయభట్టార కాహోబలపత్యాహ్వయ కపిమహోపాధ్యాయ
భట్టారక” అనియుఁ గలదు. దీనిచే నీకవి కభినవనన్నయభట్టనియుఁ గవి
మహోపాధ్యాయభట్టారకుఁ డనియు బిరుదు లున్నట్లును, అనేక శాస్త్రము
లందుఁ బాండిత్య మున్నట్లును, అప్త భాషాపాండిత్య మున్నట్లును స్పష్టపడుచు
న్నది. అభినవనన్నయభట్టబిరుద మీరెఁడుగ్రంథములలో నుండుటచే గ్రంథ
రచనకుఁ బూర్వమే యీబిరుద మాతనికి వచ్చినట్లును, ఆబిరుదమే తనరెండు
గ్రంథములందును వ్రాసికొనినట్లును, దోచును, లేదా, కవిశిరోభూషణ గ్రంథా
రంభమందైన వచ్చియుండును.

కవికాలము: — ఈకవికాల మెచ్చటను స్పష్టముగాఁ జెప్పఁబడియుండ
లేదు. కాని, కవిశిరోభూషణముందు “గ్రంథో వ్యప్నోకవేర్దుదం దికతు నో
విద్వత్తపీనాం ఘనా” — శ్లో. ౭౨ “కాకునూ ర్యప్నోకవినా గృహీతం —
శ్లోకము ౭౧ అని పీఠికయందును గ్రంథమందక్కడక్కడను, అప్పకవి నుదా

హరించుటంజేసి మనకవి యప్పకవీఁ దయవాతివాఁ డగును. 1578 శకసంవత్సరమున అప్పకవీయము ప్రారంభింపఁబడిన స్టుండుటచేత నతఁడు శ్రీ. శ. 1657 సం॥ కుడర్పాతివాఁ డనకతీతనా.

కవిత్వము:—ఈవిద్యల్లవి కవిత్వము మంచి భారతోను సర్వతోముఖ పాండిత్యముతోను జనువరులకానందము గల్గించుచున్నది.

కృతిపతి:—ఈకవి తన గ్రంథములను మనుష్యులకుఁ గృతి యీయక శ్రీరామచంద్రునకుఁ గృతియిచ్చెను. దీనివలన నీకవి శ్రీరామునందు మిగులభక్తిగలవాఁ డని స్పష్టమగుచున్నది.

కవిత్వములోనివిశేషములు:—ఈతనికవిత్వములోని విశేషము లీతని కత్యధిక మగుసంస్కృతాంధ్రభాషా పాండిత్యము కల దని చాటు చున్నవి. ఇంతే కాదు. సంస్కృతాంధ్ర వ్యాకరణములందుఁ గూడ, గొప్ప ప్రజ్ఞ కల దనియు, వేదమునందుఁ దర్లమీమాంసాదిశాస్త్రములందు విశేషపాండిత్యమున్న దనియుఁ గూడఁ జెప్పుచున్నవి. మఱియు సిందలిప్రథమాశ్వాసములోని ౧౪౬ వ గద్యములో శ్రీకృష్ణరూపవర్ణన మీతని కలంకారశాస్త్రంబున ననమానపాండిత్యము కల దని నుడువుచున్నది.

ఇతరానుకరణములు:—కవి సంస్కృతాంధ్రభాషలయందుఁ బాండిత్యము కలవాఁ డగుటచే నక్షడక్షణ సంస్కృతశ్లోక భావములను నితరాంద్రమహాకవుల భావములను గొంచెము మార్పులతోఁ దవగ్రథమందుఁ జొన్నివాడు, చూడుడు.

శ్లో. కన్యా వరయతే రూపం మాతా విత్తం పితా శ్రుతిమ్

బాంధవాః కుల మిచ్ఛన్తి పశ్వాన్న మితరేజనాః- అనుదానికి.

ఉ తల్లి ధనాఘ్న సశ్రుతిని దండ్రము బంధులు సత్తులీనుఁగా

నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నఁగఁ గన్నియ రూపవంతుఁగా

నెల్లడఁ గోరు నిన్నియును నేడైఱఁ గల్గినకృష్ణుఁ గూర్పలేరు... ౨౮౦

శ్లో. పితా రక్షతి కౌమారే భర్తా రక్షతి యౌవనే

పుత్రో రక్షతి వార్ధక్యే న స్త్రీ స్వాతంత్ర్య మర్హతి-అనుదానికి

గీ. బాల్యమాన మాత్రపితరులుఁ బ్రాయమునను

మగఁడు ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ

నధిపు లగుదురు తదధీన లగుటఁ గాన

మానవతులకుఁ దమయిచ్చ చులయఁ జనదు.

“కస్తూరీతిలకం లలాటఫలకే” అను సుప్రసిద్ధశ్లోకమునకుఁ జక్కని తెనుఁగు...
 సీ. మృదులఫలమునందు మృగమదంబు ధరించి తొమ్మనఁబారురత్నమ్ముఁబూని
 నాసికాగ్రమునందు నవ్యవృక్షిక మూని కరముల రత్నకంఠము లూని
 కరతలంబున వేణుకాండంబు ధరియించి నెమ్మేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి
 కంఠదేశమున ముక్తాశ్రజంబులు గూర్చి రాణించుపీతాంబరంబు గట్టి
 కొంతతడవు సుఖపదు కోమలాంగి, యాత్మనాయకమలాసహాయవేష
 సముచితాలంక్రియసంస్తుసమితిఁ గొనుచు... ౨౯౬

మహాకవులపోకడలు, పోలికలు:—

సీ. నవనవనృప్తివైభవహేమగర్భమై సత్యబోకంబునోసరసనూడు
 నార్యాగ నామనోహరసిలకంఠమై కైలాసనగరివైఖరి వహించు
 సంతతశ్రీనివాసస్ఫూర్త్యదారమై వైకుంఠపురముతో వన్నెకెక్కు
 సురుచిరాలంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయంబుసంపుఁ గాంచు
 సరససౌభాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియునుగూడి వర్ధిల్ల నమరి యుండు
 సంతతసేవాగతాష్టదిక్పామిపాలి, కాపురంబైన యలద్వారకాపురంబు.

కుమారి ధూర్జటి, ఇందు మతీపరిణయములోని ౧-౧౮౧

సీ...గీ. జగతి వైకుంఠకైలాససత్యబోక, దిగ్విరపురాధిరాజమందిరనిభప్ర
 భావభాసితమగుచు సుందరలబోదలు, శఖలవిద్యాకరంబు యోధ్యాపురంబు.

సీ. కేళీరతకుమారి కాళీకృతివిలాసపాదీరుచిరకుంభాసురములు
 నంగీకృతస్వాససంగీతమత్తసారంగీయతసరోవిరాజితములు
 నానామణిప్రభానూనాభ్రమణిపదాధీనామితాద్రిసమ్తాసితములు
 గంగానదీకీర్తిభంగానుగతమహాభంగాపగావళీసంగతములు
 సురుచిరామరభూరుహసుమవిరచిత, గర్భితవిరాగసురసతీకరపయోజ
 లగ్నశాఖమహీహాగ్రగసుమములు, తీవ్రజెలువొందునచటి లీలావనములు.

కాళి-౧.౧౦౦

సీ. లలనాజనాపాంగవలనావనదనంగతులనాభికాభంగదోఃప్రసంగ
 మలసానిలవిబోలదళసానవరసాలఫలసాదరశుకాలవనవిశాల
 మలిసీగరుదనీకమలిసీకృతధునీకమలిసీసుఖతకోకకులవధూక
 మతికాంతసలతాంతలతికాంతరనితాంతరతికాంతరణతాంతసతనుకాంత
 ముకృతకామోదకురవకావికలవకుల, ముకులసకలవనాంతప్రమోదచలిత

కలితకలకంతకులకంత కాకలీవి, భాసురము వొల్చు వధునూ సవాసరంబు.
వసుచరిత్రము ౧-౧౩౬

ఇటువంటివిచాలగలవు.

ఇందున్న వేదసంప్రదాయము:—

(1) మోహంబార హృదంబుజాంతరములో.....

“సాహిత్రీరమృతాసతా” మితివచస్సంపాదిత శ్రీయుతుఁ... ౧ ౩౨

(2) నీ...శ్రాతవాక్తున నహఃకేతుముఖ్య, భేదకముల నుపచరించు సూర్యుని
జంద్రముఃపద మని చదువులేదె. 3-౪౭

వేదాంతసంప్రదాయము:—

3- ౨౧

సీ. నే ననిర్వచనీయజరూప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడచి
వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మయ్యె
నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తి దుష్టంబు గాదు
బ్రహ్మవిద్య యటంద్రు బలవత్ప్రచూఢంబు మఱి గుహశయతబ్రహ్మంబునేన
యఖిలమును నాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదొచూడఁజీనిఖిలజనము
లనెడి వైఖరి రోదసులక్రమించి, యంధతమసంబువరఁగెభయంబువెరుఁగ.

పరతత్త్వపాదనము:—

౧- ౨౭౯

సీ. తత్త్వరూపావాప్తి దనరు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబు భక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే వెలయును సదృశి యవిద్య గురుసేవ నందవలయు
సగ్గురుసేవ నిష్ఠామత్వమున నబ్బు నది చిత్తశుద్ధిచే నమరు నద్ది
కాలువ్య మణిగినఁ గలుగుఁ దద్రాహిత్య మలవడుఁ బాపక్షయంబుగాఁగ
నట్టిపాపక్షయంబు మేలానవచ్చు, దాన యాగాది సత్త్రియ లూనఁగలుగు
నవియుఁ దన్నాశకరశక్తిఁ దవులుటరిది, కర్త నిష్ఠామమానసుఁ గాంచకున్న.

వ్యాకరణసంప్రదాయములు:—

1. అందుసంప్రతవ్యాకరణము.

ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యత
రోచిలుమాకుఁ దాదృశత రుచ్యమాగా కితరార్థరీతిగా
సాచితిగా దటంచు మదినారసియో పరపాతనక్రియ

ల్లోచి వసించు నవ్వరి నమోఘబలాన్వితము ల్లిరింద్రముల్. ౧-౧౨౩

శా. ఊకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళీ యుక్తంబు గావింపుచు

జోకఁ ప్రాస్వముఖిస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁగా

వ్యాకర్తామని మద్వచస్పరాశి నుత్వం బచ్చట న్నాన మం
చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ మోయుం గాలవిగ్వాంసముల్. 3-౧౩-౨

2. ప్రాకృతవ్యాకరణము:—

సీ.....

స్థిరసాధ్య విశేషబుద్ధస్వరూపతిః ప్రాకృతవ్యాకృతి (సంకీర్ణయనఁగ) ౧-౨౫౦
గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పఠంగును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత వెలదియందుఁ
బ్రకృతి నడిచి వికృతిప్రబలమై కనుపట్టె, సఖులుగూడనాథ యబ్జనాథ.

3-౧౬ ౨

గీ. జేలుంగువ్యాకరణము.

సీ ... ..

సరళస్థిరకళాప్రకృతి స్థిరదృఢవత సరసాంధ్రశబ్దశాసనమానంగ... ౧-౨౫౦

క. గుణవృద్ధు లగుచు రాజిలు, సగళరాజశయానుబూములు పరికించుచు గా
గుణగణము పక్రమే యిది, గణుతిఁవఁగ నక్రమమో కాది యనుచున్.
౧-౩౧౯

భందశ్శాస్త్రసంస్కృతాములు:—

౧-౧౦౧

సీ మత్తెనుయూరిసన్నత్రకోశలహంసపదభృంగవిలసితభ్రాజితంబు
నా-తేగ-నో-తా-హ-గ-రీ-స-స్థిత ముప్పలమాలి కా యోజితంబు
బంధుగజాతిచరిపకవాలిసో పతి మురుముణిగణకనోద్భిషంబు
జలధగమాలిసాచాను మస్తేభపక్షిక్షితిరిభససంక్షిప్తంబు
మంజులనుగంధిమాలిసీరింజితంబు, నసమశాస్త్రాలనిశీక్షితాంచితంబు
లలితిసుమగుచ్ఛపరిమళ రాజితంబు, నుకవికవనంబునాంబురిసాబగుంఘంబు.

క అమరౌషధకీర్తన సగ్ధర, కొమరుమిగులుపిలుచు దాఁచ గొనబగు విపులే
కమనీయతనువు చపలే, రమణీమణి చూర వృత్తరత్నాకరమే ౧-౨౧౦

ఉ. భవ్యతరంబుగా భరణభారవలాఁభితవృత్తియు క్తమై
నన్యపయోజజాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
స్తన్యము గాంచి రాజిలును ధైర్యవిరోధిసుభేక్షణాలి త
ద్దీప్యదుదారవైఖరులు జెల్పఁగ నా కగునే విభాకరా.

౧-౩౦౯

జ్యోతిశ్శాస్త్రము:—

చ. కవిబుధచంద్రోకహితకారకమంగళజీవ కేతునే

భవత రిపూర్ణ రంబు గెడవం గడఁ గూడిన “కాలస్పయో

గవిధి" బ్రాహ్మ మందేడు నఖండలసమ్మజదండ కాండన్

భవముల నొప్పు మాధవునిబ్రస్తుతిసేయు దరంబె భాస్కరా. ౧-౧౯౮

క. కరము నుఖం బొనరు బుభ, స్ఫురణంబున బగతి నీకు బొడమివబుధవి

స్ఫురణంబు జగదుపద్రవ, కరణం బని యెన్ననయ్యెగా భువిజందా). ౩౮-౨

తర్కశాస్త్రము, ఇతర శాస్త్రములును: —

సీ. మానాదిబోడశమహితపదార్థశోధనవృత్తిగల దను మునివగేమ్య

సామాన్యముఖములౌ పట్టుదాన్ధంబులు దెలియంగ నది యని పలుకువాని

గర్భవిజ్ఞానము ల్లలిగించు రెండెను నిశ్చేయసం బను సీర్షణి

గర్భంబు జ్ఞానాంగగతి చాల్చు జ్ఞానంబు తారకంబనియెడు తాపసేంద్రి

బ్రహ్మసమహదాదితత్త్వసంపద్వివేక

మమర నిర్వాణ మని పలుకునట్టివాని

జిత్రసంశుద్ధి యల(రారంజేయు) వాక్య

వటిమయలవడహృద్వీధి బ్రస్తుతింతు

౧-౧౯

సీ. తర్కపాతంజలకర్కశప్రస్తరమండిలంబున జిగురుబండలాశి... ౧-౩౧

సీ. గౌతమమునిభావకలనచే నొక వేళ నొకతటికణచరానూనమహిమ

నురగేంద్ర వృత్తిచేనొకమాటు నొక తేజ గపిలవాచండు మోహ్యునిభూషి

వ్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి జైమినివ్రాకటస్మృతి

వల్మీకసంభవవ్యాప్రాతి నొకయెడ నొకసారె భరతవాగ్మ్యక్తిగుహిమః

బ్రాహ్మపుచ్చును యునజపమోట మమర, మేటియవ్వీటిసేడల మేలుగన్న

పంజరంబుల నెలకొని ప్రతియెటుంగక, గణనమించిన శుకశాగిశాగణములు.

౧-౬౪

కావ్యము, కావ్యలక్షనము:—

క. ననాసఫలరుచిశోషిత, కవిరాజము సుప్రసాదఘటితము సగురున్

ధవళాక్షి సమ్మతం బగు, కవిసత్కృతిబోలు కేళికావన మొందన్. ౨౧౫౧

సీ. క్షిప్తకల్పనలేక కష్టతాదూరమై యసమర్థత నెఱుంగ కవితీత

తనుమాని యప్రియుక్తతను శోసి పత్రత్పకర్ష వైరధ్యకఘటన గనక

దృఢపదబంధసంధిస్థితమై సుప్రసాదకాంతౌజ్జ్వల్యసమిత లలర

వస్యలంకృత్యభివ్యక్తులు పొసంగంగఁ జిత్రివిన్యాసంబు చెలువు గనఁగ

నతులకవిరాజరచితకావ్యము లనంగఁ

జెన్నుదైవాతి చూడ్కి కచ్చెగువు మీఱఁ

బుష్కరభము లసంఖ్యము ల్పిలుపుమిగులుఁ

బుగవతంసంబు ద్వారకాపురములోన.

౧-౧-౨౦

నాటకము :—

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంహారంబు ననవిధవస్తు నైధనయుతంబు

శ్రీక రాంకాంచత్పతాకాభిరామంబు నుదుమంగళార్థపదోజ్జ్వలంబు

దీవ్యత్వపంచసంధిప్రాధీలసితంబు నీహమ్మగభిదానగాహితంబు

గగనావలంబివాక్యస్ఫూర్తిమహితంబు మధురవాక్కి విజాలమానితంబు

చిత్రసదలంకియాగంజీవితంబు. నద్భుతరసాభ్యుపాలింబు నాత్మనోష

చాటసంబును నగు చొప్పి నాటకంబు

క్రియఁ బ్రకాశించు నొకదివ్యగృహ మొనర్చి.

3-౧౯-3

మణియు నీతనికవిత్వమొనందు సంస్కృతాంధ్రపదములు నమముగ నుండి

మిగులఁ గర్ణరంజకములుగా నుండును.

సంస్కృతపదములకు :—

చ. పలికి గళన్మందరసబంధురగంధరసాంధబంధరా

కలితగనంబులం బ్రసవమృవిమృరసామృతామృతో

మలసవపల్లవగ్రసన మంజుకషాయితకంఠ కాకలీ

కలకలకంఠ నాదములఁ గల్గి తటాలున నుల్కి యుక్తి-యన్. ౨-౨౩-౯

కేవలసంస్కృతశ్లోకము :—

శా. నేత్రీమీలన మశ్రుచైత్యవిరళం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం

గాత్రం యాత్ర హృత్పరోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్

పాత్రం దుశ్శవినంగతే ర్భవతి నద్వైక్తం చలైశ్వర్యభా

ష్ఠితాత్మప్రభవామణే స్సమజని గీవా వ్యయోగకృమాత్. ౨-౧౬-౬

అచ్చ శ్లోకము :—

క. దుగదచ్చి లెక్క కిక్కగు

మొగములరాకాసిఁజేనిమూద్దంజెలిమే

ల్నిగనిగలు మిగులు మొగమున

సొగసులనగువగునిల్ప సొగయనిదొరకున్.

౧-౨౪

సీ. పామిమిగ్గమితమ్మిపట్టు పట్టగునంచ యంచతేజితేనిఁ గాంచువేల్పు

వేల్పురాతాచాయ వెలయుచక్కనితండి తండి నెఱుంగకతనదుపోడ

పోడచేరువకాండ్రఁ బోచుమిఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుండుదొడ్డజంత
జంతరక్కసికాననొంతు తేర్యెడుచిచ్చు చిచ్చుకస్తలవాని నచ్చుజోడు
జోడుకన్నుల సెక జల్వఁ జూపుమేటి, మేటినుడివాలుదాల్చిన మేలుబంటి
బంటినలె వేల బలుకొండఁ బట్టినిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్వీడు నెలివిమీఱు

౧౧౧

ఉ. తావుల మోకమావిగమితావుల గొజ్జఁగనీరుయంత్రముల్

కేవలఁ జిల్కఁగాఁ జగురుఁగేదఁగి పూదడిగట్టి పట్టివేర

పైవజులారు చెంగలుఁపందిరి చెందొవరేకనంటి కొ

మ్మోవులచందువాపొగడ మొగ్గులబిగ్గులచప్పరంబులోన్

—౨—౨౩౫

ఇందు యంత్రముల్ అనుచోట జంత్రముల్ ఆనఁగగును.

శ్లేషకవిత్వము.

గీ. అగు మహాపద్మపద్మశంఖాదినిధులు

కొలఁతు లిరవొంద నీలముఖందనిధులు

సాధములు గుండనిధులను జూచువనులు

వరనిధి యనంగఁ బురమంత వజులుచుంగు

౧-౨ ౧

సీ. గుణచృద్ధిపదవృద్ధగోత్రవిఖ్యాతమై పాణిని గృధంబుపటిమ గాంచి

నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణ మాచు నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

కర్మజన్యాపూర్వధర్మప్రకాశ మై జైమినివ్యాహృతిచ్చాయఁ బూని

నద్వీక్షణాక్షీణసమ్మోదహేతువై వ్యాసవాచ్యాఘటి నన్నె కెక్క

కవిత నవరసఫలకమై ఘటితమత్త, శిఖమధు ప్రతిఁలసిశీర్షిగ మగుచు

నసనుకవిరాజకావ్యంబు ననుకరించి, చూడనింపొందునచటిఁ నూకీడవనులు

౧-౩-౨

చ. సరసులపొంత హంసగణసంగతి సేయుచుఁ బద్మగహ్వరాం

తరముల నుండుచుం దనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన

స్వరణగఁ బువ్వునీరు పలుచోటుల భిక్షయొనర్చు నీకు ని

వ్వీరహుఁమీఁద నెట్లొదవె బెట్టుగఁ గోధరసంబు భృంగమా.

3-౧-౨2

సీ జారసంకల్పంబు దూలింపఁగాఁజేసి చోటల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి

సన్మొగ్గమెల్లను సప్రకాశముచేసి పంకజావళిఁ బటాపంచ చేసి

యరిజాలములనెల్ల నండవాయఁగఁజేసి యాశీతద్విజరాజ నలరఁజేసి

పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సారజేసి ధర్మసంస్థాపన దనరజేసి
ఖరకరుడు మున్ను చేసిన కాక గాసి, యలరి సద్వర్గ మెల్లను మెలగ జేసి
కువలయానెడ మొనరించెగూర్మిజేసి, గురార చల్లనిరాజు దీప్యశ్చకాశి.

యమకమునకు:—౧-౧౧౯

3-౫౮

సీ. సగరాజు నైన బన్నగరాజు నైనను ధైర్యవాక్సటిమలఁ దలుమఁగలరు
రుదుని నైన సముద్రుని నైనను శౌంధ్యాంభీర్యాప్తి జరుపఁగలరు
ఇందుతోనైన నుపేందుతో నైనను భోగభాగ్యసూర్తి బోరఁగలరు
అజనితో నైన జత్తజనితో నైనను సిర్పాణసూపము త్పెఱపఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రవిక్రమకృమమదారి, చక్రదళన క్రియావక్రజయపరాక్ర
మక్రియాముద్రసిర్నిద్రమద్రయశులు, శూన్యలిప్సరిఁగలరు విశుద్ధమతులు.
క. మృదుపద మై మాధుర్యాస్పద మై చెలిజంఘ రసము చాలఁగఁ జలుకున్
మృదుపద మై మాధుర్యాస్పద మై యలరారు రచనవడువు కలిగ్గున్.
అనుపాసము:—౧-౯.

౧-౧౭-౨

సీ. కెలుమబ్బు బలునుబ్బు వడిగెబ్బు రుచి నబ్బరం బొసంగెడు వసనంబుతోడఁ
దెలిచెట్టు నలిగట్టు నెలివట్టు నెలిసెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడ
బలునేనుతోవెత్తుచెలువేఁదెగఁ బూనినగఁబూనుచిలునవ్వుమొగముతోడ
ననువంకగల పొంకమునఁగొంక కకలంకకాంతు లీనెడు పువ్వుఁగబగితోడ
వీడని యపార కారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ వసింపు నాహృదయంపుమేడఁ
దొంటిచదువులగమికాని యఁటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబ గురునితంబ.

లోలోక్తులు సర్థాంతరన్యాసములు:—

అభ్యాగతః స్వయం విష్ణుః

లుబ్ధులకు సౌఖ్యం బబ్బునే స్వద్యుతిన్.

౪-౯ ౨

బడమతు లైన వారలకుఁ జక్కఁగఁ జిక్కునె సద్విచారముల్.

౧-౧౭౦

ఉచితస్థితిఁగాంచ జడుండు నేర్చునే.

౪-౧౦౭

పూఁబోడు లభికసాహసలు గారె.

౨-౧౪౭

జడునకు విజ్ఞాన మబ్బు నెల్లు.

3-౧౦౫

విధాత్మఁడు విధించినకార్యము రిత్తనోపునే.

3-౧౧౫

తొలఁగ దెచట బాధ రాగదోషత గొన్నన్.

౧-3౦౭

వర్ణనలు :— అక్కడక్కడ గావ్యములలో నుండఁగిన యష్టాగశివర్ణనములను జూపెను.

కథాంశము :—(శ్రీ)కృష్ణుడు కాళిందీకన్యను వివాహము చేసికొనిన పరిత్యము.

కవి తా నాంధ్ర)వ్యాకరణమునకుఁ గొప్పవ్యాఖ్యానము చేసియుఁ గవి త్రియప్రయోగములకు మించిన దాటలు కొన్ని త్రొక్కినాఁడు. వానిలోని గొన్నిటినిఁ దనవ్యాఖ్యానమున సమర్థించెను. అందు విసంధికఁ గొన్నియుదాహరణములు :—3-2 లో, నీవు-అరసి; ౧-౨౨౫ లో, మంజువదము-అలభన జంగప్రియాతము; ౧-౧౧౬ లో, పోరగలకు-అజనిలోనైన; ౧-౧౨౭ లో, గుబ్బె-అప్రకృత; ళ్టివిమటికొన్ని గలవు. ఈవిషయమై తాను దనకావ్యమందు

౧-౯౮ లో “అసిద్ధోపమత విసంధితయు గుణతః బరంగ నరిదిగన్.

౧-౧౦౮ లో “మానదురో విసంధితన్” అనియుఁ జెప్పితిని-రిచినాఁడు.

అహోబలపండితీయము 187 పుటలో “సంధ్యభావోప నిగోషాయ” “సంధి లేకుండుటయుఁ దప్ప గాదు” అని సమర్థించెను. ఆప్రకరణముం బట్టి చూడ నీవిసంధి వాక్యాంతపాదాంతంబులగు రోషము కా దని భావము నట్లు తోచుచున్నది.

తత్త్వమాచ్యుతకు సంగతి :—

౧-౧౭ 3 సరసశైడకల, ౨-౨౧.౨ ఆపదెడసి, ౨-౧౩౩ మన నీలవేళి దె, 3-౧౩-౨ వ్యాకర్తాముని, ఇత్యాదులు చాలఁ గలవు. దీనివిషయముఁ అహోబల పండితీయము 189 పుటలో “సంస్కృతసమాంతస్థిత స్వాచోప క్తచి త్సంగిః- (తత్త్వపదాంతములందున్న యచ్చునకును గొన్నిచోట్ల సంధి రావచ్చును) “గంగనుకాసె- (శ్రీరంగభర్తగచు-శ్రేరిచ్చగుభములు. “ఇత్యు దికవిప్రి యోగత్” అని యున్నది.

ఉత్తనువును పైకనచనకారసంధి :—

౧-3౨3 ఉదయమంది తనలోదంబుగంటి, అంగితిన్ + అనంతపదము.

౨-౨౩౦ నిల్పితింతవడి, నిల్పితిన్ + ఇంతవడి.

3-౧౬౯ పోయితప్పుడు- పోయితిన్ + అప్పుడు.

దీనివిషయము, అహోబలపండితీయము 190-194 పుటలలో నిల్లున్నది.

ఉత్తనువును పేరు “ప్రియస్త స్వాత్మి మాదిక స్వేతః” ఇతి సూత్రేణ

సంధిః చేసితినచ్యుతార్చనము=చేసితచ్యుతార్చనము” (పైసూత్రిమున పాఠాః అనువదముచే) “కొలిచితినబ్ధజన్ -కొలిచి తబ్ధజన్, ఇత్యాదౌ విభాషేతి ప్రయోగశో వగంతవ్యమ్.”

ఇంతియకాక, యీవిషయమున గవిబ్రహ్మ తిక్కనసోమయాజి భారతిము విరాటపర్వములో “పైరించి తీవుగాన (5-250) అని ప్రయోగించెను. దీనికి సంస్కృతభారతిములో విరాటపర్వము 20-23 శ్లో. “అపరాధ మిమం శ్చ మే” అని యున్నది. తిక్కనసోమయాజికి గృతియిచ్చిన కేశన దశకుమారచరిత్రములో ఆ. 7 పద్యము 52. (నేను) “పొందఁజేరితింక.....ఎడయాడ గఱొచ్చెన.” అనియును-పిదపఁ జామాణికికవులలో నగ్గిగఱ్ఱుడగు నేతా పెద్దగడ- హరినంశము, ద్వితీయభాగము ఆ ౮-౧౬ లో “నేను దొడరితివుడు” అనియుఁ బ్రయోగించిరి.

కూతురి:—౧ ౧ ౧ సాంపులకూతురి; 3 ౧౯ ౨, 3-౧౯౪ లో, కూతున్ అనియో యున్నది.

మున్నకలోపము:—౧-౨౧ శయ్యాపకరణసంగ్రహ నిలిపి. ౧-౨23 స్పర్శ. ఇత్యాదులు గలవు.

పురోసము:—౨౮ శ్రీహంబు

ఎఱిగొన్ని:—౨-౧2౮ మాయునకు. ముఁము (ఓనులుముయవచ్చి) ౨-౧౦౪ కొప్పున నున్నగా నియదు ౨-౨౨౦ నెట్లయినఁ గానిము. ౧-౨3౪, 3-౧2౭ మత్తల్లి కి, మత్తల్లి- 3-౮౬ చటకు-“చట కగువింటిబల్లిఁ గొని సారము జూతఁగ”-చేరు, చారు ముదలగువానివలె రూపాంతరమున్నదా, కుమారసంభవము రెండవభాగము ౧౦-౪౮౬ అ-చ్చరువు అని యతియం దున్నది. ఇద్దాన లక్ష్మలక్ష్మణగ్రథముల నొక్కకవి రచించినప్పుడు రెండింటికీ బరస్పర విరోధ మున్నంతమాత్రమున నాగ్రంథము లొక్కటే రచియింప లే దనునూహనిరాకరము.

౧-౨౯౧ “బృంగితపించి తత్తనువు వీడిన” అనియున్నది, శాగ్రంథమునందే షష్ఠాశ్వాసమున “బృంగి...భూధరము” అనియే యున్నది. కావున “బృంగితపించి తత్తనువు బోవిడి” యనుట సరళపద్ధతి.

౨-౧౧౧ గీ...దోస మేమి, యువ జేయేనియు వెన్నుని యవ్వనాశ్య” అని యున్నది, “యెవ్వనేనియు వెన్నుని యవ్వనాశ్య” అని తో.నవచ్చును గాని

యవ్యనపనము సంస్కృతసమాసమం దుపయోగించుట యశాస్త్రియము కావున “అతివ యేదియు వెన్నుని యాపనాధ్య” అని కాని “అతివ యెవతేయు వెన్నుని యాపనాధ్య” అనికాని, లేదా “ఏవనితయేని వెన్నుని యాపనాధ్య” అనికాని యనినచో సరిపోవును.

౨-౭౬ మాత్రపితరులు అనుచోటఁ మాతరపితరులు అనఁదగ్గును.

ఫందోవిషేషములు:—

౨-౩౫ కాంతకు- తలపోంతలు- బల్గోంతలు- గోంతలు- అని దీర్ఘ పూర్వబిందుప్రాస మిందుఁ గలదు. కానియట “కాంతకు” అనుచోట మొదటిపాదమునఁ “నాతికి” అని సవరించినచో నర్థబిందుపూర్వకప్రాస మగును. మాతృకలోఁ “గాంత” కనియే కలదు. దీనింబట్టి దీర్ఘపూర్వకబిందుప్రాసము ప్రాచీనతమకావ్యలక్షణ మగువాదము పరాస్తము.

రలయతి :—౧-౧౦౧ లో- గీ, లలితసుమగుచ్ఛ పరిమళ రాజితంబు ౧-౨౩౬ లో - రాణిగాంచిన నాయిఁటి లక్ష్మిరానె ౧-౨౪౭ లెక్కి-ంపఁగరాదు మాధురీగుణమనుచున్. ౨-౧౮౭ లలితనైఖరిగఁగయు నఁబంబు గఁగ.

ఈవిషయము- అహోబలపండితీయము 1౩7-౩8 పుటలలో సాధించుచు. “ఏతేన రాయంచకాశ్యః చాలకయమున్న” ఇత్యాదికవిప్రయోగానాం న కించిద వ్యసామంజస్య మితి ధ్యేయం” అని తనభానమును సాదాపారణము గఁ బ్రకటించినాఁడు.

మువర్ణయతి:—

౨-౧౦ గగు । రుప్యైయి పైఁడిదున్వలువ మూఁత దలిర్పగ-

౨-౫౭ క. ముదమున లోకంబులెల్లఁ బొగడుట నిజమై-

౨-౨౧౦ ఇ । మృదితకుఁ దత్పదానుగత భూరిభుజంగ విషాగ్నికీల- మొనలగునవి కలవు. •

ఈకవి తనశృంగార ప్రధాన మగునుహాకావ్యమునందుశ్రీమహావిష్ణువు పరతత్త్వ మనియును (1-278) అదిసాధింప జ్ఞానభక్తులు సాధన మనియును (1-281) జెప్పి విష్ణుభక్తినిగుఱించి యిట్లు చెప్పెను.

సీ. బహుసంభవార్జితబహుపాతకప్రాత్రవిహిమహావహ్ని విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమాలిన్యపరిహరవిమాలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తావత్ప్రయోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి

చతుర్థవిశేషసంపాదనక్రియావిధితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి
సకలసత్తత్వసాధుణ్యసంపదలకు, వేల్పుమొదవులమేల్బుంతి విష్ణుభక్తి
సద్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధవిద్యలకు నెల్లఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి ౩-౨౦౨

ఈమహాకావ్యమునకుఁ బరివత్తువారె తప్రయత్నించినను రెండవప్రతి
దొరకలేదు. దొరకినప్రతిలో లుప్తభాగము లున్నతావులఁ గొన్ని పూరించి
వానికిఁ గుండలాకారచిహ్నము లుంచివాడను. లేఖకదోషము లధికముగా
నున్నవి. కేవలము దుష్టము లని తోచిన వానిని దిద్ది మిగిలినవానికి మాతృ
కలోని స్వరూపములు క్రిందఁ జూపితిని. ఇది యాతాశ్వాసములగ్రంథము.
ఈప్రథమభాగమందు మూఁడాశ్వాసములు చూత్రమే యున్నవి. మిగిలిన
మూఁడాశ్వాసములును రెండవభాగముగాఁ బ్రకటింపఁబడును.

ఇందుఁగల మఱికొన్ని విశేషములును, ఉత్తరభాగవిశేషములును, ద్వివి
యభాగపీఠికయందు వివరింపఁబడును. గ్రంథసంస్కరణమందును, పీఠికయందు
ను గల గుణదోషములగుఱించి వేత్ర మనవిచేయు సత్తత్వలేకుండ సేయఁబడిన
పద్యమునే యిందుఁ బొందుపఱచుచున్నాను.

ఉ తప్పనిచోటఁ దప్పనుచుఁ దప్పనియారస మూనఁబోకుఁడీ

తప్పినఁ దప్ప గల్గె నని తప్పనిసత్తృప్త మీరు దిద్దుఁడీ

యొప్పు తొకింత గల్గె మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నేఁ

దప్పనిశిష్యుఁడ౯ గురులఁ దప్ప నె శిష్యునకీర్తి కీర్తియన్

౧-౨౯

ఇట్లు, భాషాసేవకుఁడు,

శ్రీపాద పాపయ్యశాస్త్రి,

శ్రీసూర్యరాయాంధ్రనిఘంటుకార్యస్థానపండితుఁడు.

వీరి కావురము.

-: విజ్ఞాపనము :-

ఈ కాలిందీకన్యాపరిణయము మాతృక పరిషత్తార్వవిర్వాహక సభా
ధ్యక్షులగు మ॥ రా॥ జయంతి రామయ్యపంతులుగారు తాము డిప్యూటీకలె
క్టరుగా నున్నపుడు వినుకొండతాలూకాలో సంపాదించినారు. కాగితపుఁ
బ్రతి; ప్రాతగిలినది. నడుమ నడుమఁ గొన్ని పత్రములు లేవు, పద్యములు లేవు,
పద్యములఁగఁ గొన్నితావుల వాక్యములు లేవు, వాక్యములఁగఁ బదములు
లేవు. కొన్నిపదము లర్థముకాని విధమున లేఖక ప్రమాదమున వైరూప్యముం
బొందినవి. చూపుట ౮౩ పద్యము ౩గి “సంకుసకసద్వహగ్రాహసంకులంబు.”
౩౦ పుట ౧౧గి పద్యము “యక్షయిగ్గుగుణస్ఫూర్తి” - ఇత్యాదులు. రెండవ
ప్రతికై యత్నించితమి, గాని, దొరకలేదు. ఉన్నదానితోనే యీ ప్రథమభాగ
మతికష్టముపైఁ బుస్తకరూపమున నింతమాత్రము ప్రకటింపఁగలిగితిమి. తక్కి
నమూఁదా శ్వాసములను గ్రమముగ ద్వితీయభాగముగఁ బ్రకటింప యత్నించు
చున్నారము

ఈమాతృక శార్వరినామసంపత్సరము (శక ౧౮౨౨) ఆషాఢ బ ౨
భృగువారము వఱకు ప్రభంజనము వేంకటసుబ్బయ్యశాస్త్రిగారి కుమారుఁడు
లక్ష్మీనారాయణగారు వ్రాసినది. రామయ్యపంతులుగారు వినుకొండ తాలూ
కాలోని ముచ్చడివరమున సంపాదించిరి, కాని, ప్రాతకాఁడు చివర—
సీసమాలిక. శ్రీమించుతూర్పున సిరులకుఁబట్టెనకులి శాయధునివీడుగొట్టెపాడు

అగ్నేయదిశయందు నఖిలవేదాంతార్థమహిమకునిలయంబు మైలవరము
దక్షిణదిశయందుఁ దనరొలఁగూలంగఁ బెద్దజమ్మలమడక సౌజన్యమడక
నైరుతిపార్శ్వన నరులఁగ్ధలపట్ల పురుహూతుపురమెట్ల పూరిమెట్ల
రాజులుకొండలరాయనిపాలెంబు భోజనానకుఁ గల్పభూరుహంబు
వాయవ్యదిశయందు వనర గోకనకొండ విరతార్థిజనులకు సిరులునిండ
ఉత్తరభాగాన నున్నతస్థితిగాంచె నాగులవరము భూనాగపురము
ఈశాన్యదిశయందు భాసిల్లుకీర్తిచేఁ గవికల్పవల్లి కూకట్లపల్లి
అష్టపురపద్మమంతరస్థాయయైవ, శాశ్వతైశ్వర్యములకెల్ల సదనమైన
ప్రబలినారాయణపురంబు పాలకడలి, పట్టిమెడనున్న నవరత్నపథకమనఁగ.

సీ. జానకీనతి తే తనజ్జరొట్టెలపాలు కొంపలకప్పెల్ల గొడ్లపాలు

సంవాసములు దొంగజాగిలంబులపాలు నయనముల్ జాగరణంబుపాలు

గట్టిపాత్తపుద్రాళ్ళు కట్టెమోపులపాలు మృనువైనచేతులు ముండ్లపాలు

భూరిస, ధ్యావిధుల్ బురదసిగ్గులపాలు నాలుక దీనోక్తిమేనుపాలు

ఘనతరన్నీహ మది ధూర్తజనముపాలు, చిత్తమేవేళ నతిదీర్ఘచింతపాలు

హరిహరీ దేవామృతయు నలతపాలు, మైదవోలున నుండుట మాకుఁజాలు.

అను రెండుపద్యములను వ్రాసియుంచెను. ఇందు ముప్పుడివరము కనఁబడదు. 'వైగ్రామములలో' నక్టాలమునఁ బండితులు భాషాభిమానులు నుండెడి వారేమో, కవివంశమువారెవ్వరైనఁ గాని యితరులు గాని యీపుస్తకప్రతిని సంగ్రహించి యండిరేమో యనునాశ కలుగుచున్నది. లక్ష్మీనారాయణ గారు వ్రాసినప్రతికి మాతృక యెమై యుండును. ఎవ్వరైన నాస్రాతముల వారీపుస్తకమునకై యత్నించి సంపాదించి మాకుఁ బఱపి యీపనిలోఁ దోడ్పడుదు రని కోరుచున్నాము. ఇక్కవి పండితుఁడు, బహుశాస్త్రవేత్త, అట్టి యత్నిగ్రంథమును యథామతిఁ బరిష్కరించుట సాహస మగును. మేము రెండవభాగము ముద్రింపఁబోవునప్పటికి దీనిప్రశస్తత మెవ్వరైనఁ బంపినచోఁ గృతజ్ఞులమై యూదు నుని విన్నవించుచున్నాము.

కార్యదర్శి,

ఆం॥ సా॥ పరిషత్తు, కాకినాడ.

విషయ సూచిక .

---

1. కథాప్రారంభము ...
  2. కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణియడుగుట ...
  3. కాళింది నీలవేణికిఁ దనయభిప్రాయముఁ జెప్పట ...
  4. నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ కాళిందివృత్తాంతముఁ చెలువనేగుట
  5. కాళింది విరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁ జెప్పట ...
  6. కాళిందిమనసునందోచిన కృష్ణుని బ్రార్థించుట ...
  7. కాళిందిచెలులమొఱగి యుద్వానమునకేగుట ...
  8. కాళిందికిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట ...
  9. సూర్యాస్తమయవర్ణనము ...
  10. చంద్రోదయవర్ణనము ...
  11. చంద్రోపాలంభనము ...
  12. మన్తభోపాలంభనము ...
  13. మందమారుత పాలంభనము ...
  14. శుకకోకిలాద్యుపాలంభనము ...
  15. సూర్యోదయవర్ణనము ...
  16. కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ చెల్పుట ...
-

శ్రీస్తు కాళిందీకన్యాపరిణయము.

— — — — —
స్వధమాశ్వాసము*

దక్షిణపాత నెన్నెదన్.

సీ. నవరత్నకీలితనవ్యకంకణయుణత్కారికరాజ్యయుగ్మబుతోడ
బంగారురంగులఁ బొంగార మెలఁగెను కమనీయభూమితాంగంబుతోడఁ
జాయఁజెందగు(?) నేవసేయుకై వడి మేల నివసజంబుతోడఁ
ముఖకాంతిజలమత్స్యములఁబాలు కన్నులఁ జూచించు కరుణారసగబుతోడఁ
గాననగుచును నిజభక్తకల్పవల్లి, రామవామాకతలభాసురతనువల్లి
మల్లికామ్యద్వి నీత (భామామతల్లి), కరుణ రక్షింపు నను మమ్ముఁగన్నతల్లి.

సీ. రాముఁదేహమునకుఁ బ్రాపాట నాన్నిశేవత్వంబుఁ దెలుపు లక్ష్మణమహాశ్వు
నతిశుచిగుణసంపదాన్వదత్వముఁ బూని నిజశంఖభావంబు నెఱుఁపుభరతు
సద్వృత్తతామనో నిజచక్రరూపంబు మెలపు శక్రుష్ణువీరు
నిజకణ్వభావంబు నిజసహృదరుమాని రాముఁజేరుటఁజూపురాక్షసేంద్రుఁ
గామరూపనమాసక్తిఖతలవృత్తి, నాత్మదివిజత్వ మందఱ కాత్మమెఱయఁ
జేయుధన్యులనలయా(గజనేయము)ఖ్య, రామభక్తులమదిలోనఁ బ్రేమఁదలఁతు.

క. ప్రాజ్ఞుల విశ్వునిఁ దైజసుఁ, బ్రాజ్ఞుని సౌమిత్రినేషు భరతాహ్వయుని
దజ్ఞస్తుతు శక్రుష్ణుస, మాజ్ఞ స్థది నెండు నీస్పితాశ్రము లొదవన్.

సీ. స్రవ్యవత్సం(?) భవిర్యుద్ధనన్ధాలినయరద్ధ మగుచు
సప్రతీతం జూచు నతివేలముఖ్యాగ్రహతియకాచును బ్రకర్షహాని యగుచుఁ
బ్రతిహతవృత్తమై స్రక్రమభంగమై వ్యాకీర్ణవాక్యసంవాస మగుచు
నవిచారితవిధేయమై చర భిన్నమై హేయతాపన్న మగుచుఁ
గుకవికాన్యంబుకై వడిఁ గూలె లంక, యేమహాశ్వునివాల్కాన్ని యేర్చునపుడు
నతనిసేవించురామనామైకపేయు, నానతవిధేయు ననఘాయు నాంజనేయు.

శా. లంకాలంకృణోల్లాసోరువాలాన్ని ని

శృంకుండా కపిసార్వభౌముఁడు ధరాజాతామనశ్శోకఘా
మాంకజ్వల గతావశేషముగఁ జల్లార్చె నివిచిత్రగంబుగాఁ
దైంకర్యార్చితరామచంద్రుఁ డతఁ ముత్కంఠ స్థముం బ్రోవుతాన్.

* మొదట గ్రంథపాఠము గలదు. బ్రతిహతవృత్తమై-మూలము.

చ. జలరుహనాభనాభిజలజాతమధునత్రభావమూనుటం

గలిగెను గూతుకేల్లానెడుకామన మాట వహించు టారయన్

జలరుహనూతి నీ కనుచు శారద తచ్చనలాడ మాటికిం

గలకల నవ్వు ధాత మెప్పుడు మాకు నీవుతన్.

చ. కన దతిచిత్రత స్త్రీదులగాత్రమునం దొకగుబ్బ కర్కశం

బన దృఢసాహితీమయత నందుట మార్దవవాసగీతమై

తనరెడుగుబ్బ రెండవది దాల్చె దృఢత్వము చాల (వితయా)

ననుచును మాటబోటికుచ మంటెడు నల్వ మదిం దలంచెదన్.

చ. అతికఠినంపుఁ దర్క మగునారయ నీదురదాళి తత్కృతా

హతులను సీత్యుతు ల్వాడమె హా మధురోశ్మము బ్రహ్మకాం

లేని సౌఖ్యముల పట్టయి తేనది యాననండు నే

యతివ మృదూక్షిఁ బల్కు విధి *నవ్వరవణ్ణి వాణిఁ గొల్చెదన్.

సీ. వెలిమబ్బుబలునుబ్బు వడి గెబ్బు రుచి నబ్బరం బొసంగెడు వసనంబుతోడఁ

దెలిచెట్టు వలిగట్టు వెలివట్టు వెలివెట్టు మేలిచాయలతోడి మేనితోడఁ

బలుమేనితోవతేనిచెలువేని దెగఁబూనినగఁబూనుచిటునవ్వుమొగముతోడఁ

నునువంక గలపొంకమునఁ గొంక కకలంకకాంతు లీ నెడుపువ్వుగఁబరితోడఁ

వీడని యపారకారుణ్యవృష్టితోడ, నింపుగ వసింపు నాహృదయంపుమేడఁ

దొంటిచదువులగమికానియింటిగరిత, గరితరతనంబ నాయంబగురునితంబ.

చ. సిక నెలకొన్న (క్రొన్నెలను) సింగపుగో రని సారె కుల్కు కై

మెకము నిరీక్షణద్వయము మేనకకూతురి బెట్టుజూపుచా

యకు మరలించి దాని కుడియారని సిగ్గు ఘట్టిఁ జావల

ప్రకటత మానజేయు గిరిరాజసుతాశ్రయ నాశ్రయించెదన్.

శా. పంచబ్రహ్మసమాఖ్యపంచపృథివీవాక్యాదితత్త్వాధిపా

దంచత్పంచమహర్ణశోభితసురాధ్యక్షత్వసంశోభితుం

బంచాక్షర్యభిధానమంత్రవిదితుం బంచాక్షరాద్యక్షరా

కించిద్బోధితు సాంబు నేమనములోఁ గీర్తింతు (నశ్రాంతమున్).

చ. మగఁడు సగంబుగాఁ దపము మానక చేసియుఁ దత్త్రియత్వముం

దెగఁగొని మేటిచట్టునకుఁ దీ వ్రపుఁ గూరిమికూతు లేనియుం

దగు లగువారి నేరములు తాళుచుఁ గోరికె తెల్ల సీను నే
మగువలమేలుబుతి (శాంభ)ని మమ్ము నేదుతఁ.

చ. అతనువిభూతి మై నలఁదినంతన తద్విజయంబు గల్గ దే
సతనువిభూతిమూర్తిమతి నై యతనిఁ జయలక్ష్మి చెందఁగాఁ
బ్రతినవహించి తద్గతిని బాయక సాయకు మై సగంబు
సుందరీమణి మనంబున నెంతు నభిష్టసిద్ధికిఁ.

గీ. వత్స మొక కేల నొకట మువ్వంకకోల, శిరమునందుండు తెల్లచేసినజలంబు
పశుపతిత్వంబు సీకసంబంధమెట్టు, లనుచు గేస్తుని నగు చెలి నాశ్రయింతు.

మ. శృణ(తుల్యంబగు) బుద్ధిజాడ్యతమ మోతే దూర మై పోవఁగాఁ
దృణమాత్రంబుగ విద్యలిచ్చి జపలఁ దీవ్యతృప్తంబు భోచుటే
గుణమా నా కని ముజ్జగంబుల కసంకోచుబుగాఁ దెల్పఁగాఁ
దృణమాత్రాపవిత్రం బ్రహ్మోదిలుమహా(దేవుం బ్రశం)సింఁచెడఁ.

శా. శ్రీరామాయణకావ్యకల్పలతీకాక్షీరాంబురాశిఁ మహిమ
దారుం బ్రాకృతశబ్దశాసను గుణాధారు న్నమస్కారసం
భారస్క్రియఁ దృప్తిచేసెద మహాభారతృఖండాన్వయో
(ధారుఁ స్సా)ర వహివిలాసు మదిలోఁ దార్కొందు నావ్యాసునిఁ.

గీ. ధరణి కేతెంచు కవితాభిధానహంసి, కతులవిశ్రాంతిభూము లై యద్రసజ్జ
లనెడిసరసులు క్రమమున నబ్జె నట్టి, యార్యసద్యుల నాల్కికి వ్యాసు నెంతు.

సీ. మానాదిషోడశమహితపదార్థ శోధనవృత్తిగల దను మునివరేణ్యు
సామాన్యముఖముతా పట్టపదార్థంబులు దెలియంగ నది యని పలుకువాని
గర్భవిజ్ఞానము ల్లలిగించు రెండును నిశ్చేయసంబను నేర్పులాని
గర్భంబు జ్ఞానాంగగతిఁ దాల్చు జ్ఞానంబు తారకం బనియెడు తాపసేంద్రుఁ
బ్రకృతి మహాదాదితత్త్వసంపద్వివేక, మమర నిర్వాణమని పల్కునట్టివానిఁ
జుత్తసంశుద్ధి యల(రారఁజేయు)వాక్య, పటిమ యలవడహృద్వీధిఁ బ్రస్తుతంతు.

గీ. ముదము ద్రవ్యమనోసగుచు మూలకార, మర్తభేదన మొనరించుమహిమగాంచు
నేమహాత్ముని దర్శనంబిచ్చ లోనఁ, జాలఁబ్రార్థింతు నయ్యహిసార్వభౌము.

గీ. కూడు నెవ్వనిసద్వృద్ధి గుణనిబంధ, నంబు నాద్యంతముల వివృతంబు సంవృ
తంబు వివృతంబె కడుసంవృతంబు మాన, నట్టిపాణినిమునిచంద్రునాశ్రయింతు

సీ. త్రిస కారత నాత్త దీప్తితంబుగఁ జేసి మూఁడుగుణంబులు మొనయఁజేసి
పటుతరజీవికోపాయవృత్తు లమర్చి సాంగరూపక మెసంగంగఁ జేసి

యుచితనానావర్ణయక్తు లొప్పగఁ దీర్చి యుత్తమాధికి భేద మొసరఁజేసి
మఱియు సలంకారమంజుమ ల్వలయించి శయ్యాపకరణసంసర్గ నిలిపి
తెలివి శబ్దార్థమయకావ్యదేహరచన, చేసి నిద్దోషభావతఁ జేసి విధికి
సవమతియొనర్చుకాళిదాసాద్యనేక, సుకవిమూర్ధన్యులనుతింతుఁబ్రకటనూక్షి

చ. ప్రకృతియుగంబు దీర్చుమునివర్యులకు న్నమః శైవపుణ్యుని

న్వికృతికి శిక్ష గాఁగఁ బదవిద్య రచించినవాని సంధ్రవా

క్రమకటకవిత్వకల్పతరురాజముబీజము సర్వవాక్యశా

సకవిరుదాంకనన్ననవిచక్షణచంద్రు నమస్కరించెదన్.

గీ. ప్రాణివర్ణకతద్ధర్మభవ్యనామ, సరళపయపామహస్వహత్ స్థిరమయాంద్ర
వాగ్జగత్కర్త భూకవివాగ్విసేతఁ, బాఁగి మ్రొక్కెద సల శిబ్దశాసనునకు.

గీ. వికృతికాధారతపహించి వికృతరహిత, శుద్ధభావత బ్రహ్మంబుసాబగుఁ గాంచి
జగములోనఁ బ్రకాశిల్లు సర్వ విదులు, నన్నయాధర్వణాదుల సన్నతింతు.

గీ. ఎన్న వికృతివివేకంబుఁ గన్నవాని, కమరు భావిక్రియాజ్ఞాన మనుచు జ్ఞాను
లభినుతింపఁగ వెలయు మహర్షి తుల్యు, నన్నతిఁతు సధిర్వణాచార్యవర్యు

గీ. *సరసమతిశబ్దశాసనజాతమాత్ర, సంధి కి వితాశిశుప్రస్రీ తియమరఁజెనిచి
చాలఁ బ్రాథ నొనర్చినచతురమతులఁ, దిక్కియజ్ఞాదికపులగీర్తింతుఁకునుల.

ఉ. అప్పటివారలే నుతుల కర్ణు లనస్థులు సన్నతింపఁగా
నిప్పటివార లన్న నది యెంతటిమాట యఖండపాండితుల్
దప్పని కారణంబు లగుఁ దద్భజసంబున కంచు నెంచి నే
నిప్పటిపండితోత్తముల నెంతు నిరంతరభక్తియు క్షతన్.

మ. గుణదోషంబులఁ దెల్పిలేనిఖలులం గోపింపఁ గీర్తింపఁగా
నణునైనం బనిలేదు దోషములయం దత్యంతసాధుత్వమున్
గుణజాలంబుల దోషభావముఁ గడుం గూర్చంగ నేర్పొవ్వ స
ద్గుణవత్సండితమాళినన్నుతిఁ గొనగ గోర్పు. ల్పదిం బుట్టెడున్

ఉ. తప్పనిచోటఁ ద ప్పనుచుఁ దప్పనియూరస మూనఁబోకుండి
తప్పినఁ దప్పు గల్గె నని తప్పనిసత్కృప మీరు దిద్దుండి
యొప్పు టాకిత గల్గె మది నుబ్బుఁడు పండితులార మీకు నేఁ
దప్పనిశిష్యుడన్ గురులఁ దప్పనె శిష్యునకీర్తి కీర్తియున్

గీ. ఏమహాత్ముని దర్శింప నెసఁగు నెఱు, పాదకిణచర జైమినివ్యాసమాని ..
కపిలగణిరాజదర్శనఘటితి మోద, మతిసి మద్గురు మాధవు నభినుతీంతు.

చ. కొదవ లెఱుంగ కెప్పుడు నకుంతమ హేళనయులై భవంబు వే
సోదలంగ భూరిసత్కళలు పూని తమోహతిలేక యీర్షనం
బోదవఁ గెళంకిత స్వదలి యూర్జితవాగ్మిజయోగ మింపుగా
మదిఁగొను మద్గురుం దలఁతు మాన్యుని మాధవయజ్ఞచంద్రమున్

సీ. తర్కపాతంజలకర్కశస్త్ర స్తరమండలంబున జర్కుబుడ లాడి
గురుభట్టవాగ్గుంభగురుతరవనములో నింబుమీఱుంగ విహారంబుచేసి
యశులసాహిత్యవిద్యాచారుడీర్ఘ కలాలితక్రీతిచే నోలలాడి
కపిలసాత్యవతేయఘన తంత్రవాక్కుధాధారలఁ గోరిక లూరఁగ్రోలి
చెలఁగుయద్ర ససాభామయలఁతమాలి, యతినిశ్చిరామచంద్రపాదాంబుజాళి
సుజనతల్లజనన్నతనుగుణపాలి, నభినుతీంచెద మాధవయజ్ఞసహాళి.

శా. మోహంబొర వృద్ధంబుజాతరములో ముష్టాటికిం గొల్చెద
న్తోహదిస్త తిషిద్ధవోషగుణసమ్మూర్ఛానిరాసక్రియా
సాహిత్యస తిపన్నచిద్ర సరుదీసంబంధకృన్దానను
,,నాహిశ్రీరమృతా సతా” మితి వచనంపాదితశ్రీ యుతూ
నాహిత్యాంబుధిపారగు స్సకలశాస్త్రజ్ఞు న్గురు న్మాధవున్.

గీ. ఎన్ననియశంబుజగమెల్లనెససిచుట్టు, కొండయజ్ఞలితమమెల్లఁగొదనఁజూప
సల్పమాధేయమనివల్కదధిక భూష, యతనికొనరింతునతిమాధవార్యమణికి

గీ. ఏకదినమేళనంబూను నెపుడుఁబూర్వ, పక్షలాలితిఁగొను గళల్పదియునాఱుం
దాల్చుశిశి నవ్వు నుతచతుర్దశికలైక, హరిఁ బ్రార్థింతుమాధవయజ్ఞచంద్రు
క. కవివాక్పతు లై యెవ్వని, సవిధస్థితు లైనపురుషసత్తము లెల్లం
గవివాక్పతులం గేరుదు, రవురా నుతియింతు నతని నస్తత్స్వామిన్.

ఉ. నైదుషి లేకయే కవిత వచ్చె నటంచు వచించువారలం
గా దనఁగూడ చెట్లనినఁ గాకవిపల్కెడు శాస్త్రవాగ్విసం
వాదిదురుక్తుల నివనఁగఁ బండితసహాళికి మోముదామరం
బ్రోదిగ నవ్వుదేనియలు పుట్టును రూపక మంగితం గొనన్.

గీ. దుష్టకవిత నిషేధించు దొరలసభలఁ, గలుగు సత్కవివేదకు ఘనయశంబు
తద్యశంబునకరయంగదాతయగుటఁ, బండితామాన్యునకునేని ప్రణతితగదె.

వ. అని యిష్టదేవతానమస్కృతియు సనాతనాధునాతన సత్కమింద్రగురుచంద్రపురస్కృతియుఁ గుకవితిరస్కృతియు నొనరించి నే నొక్కబంధురప్రబంధనిబంధనాయత్త చిత్తుండ నగుచు, నిష్ప జ్ఞానర్పణబూనిన సకలసద్గుణాలంకారసంపన్నం బగునిక్కావ్యకన్యారత్నంబునకుం డగిన నాయకరత్నం బఖిలదేవతాశిరోరత్నం బగు శ్రీరామభద్రుం డగు నని పురాతనకృతసుకృతజనితమహాభాగ్యాతిశయంబువలనఁ చెలిసినవాఁడ నగుచు సప్రమేయప్రభావుం డగు సమృహానుభావునకు షష్ట్యంతంబు లగు పద్యంబులు విన్నవించెద.

క. వీరాదివీరునకు నని, వారితసద్భైరవశౌర్యవచ్చత్రుచమూ

మారణకారణదారుణ, భూరిబలోదగ్రునకును బుషితోగ్రునకున్.

క. మిత్రాన్వవాయనలినీ, మిత్రునకుఁ గటాక్షితాత్మమిత్రునకు ధుతా
మిత్రునకు వృతశత్రుజ, మిత్రతనూజాతశత్రుమిత్రాఘ్నినకున్.

క. మాయాగృహీతమానుష, కాయునకుం గుశికతనయకర్తృకయాగా
పాయపరపరహితాకుచ, నైయర్థ్యవితానకీర్తి వరదాయునకున్.

క. రామునకు నింద్రసీల, శ్యామునకు నరాతిసోమసంప్రవాతఘన
స్తామనమీరున కత్యభి, రామగుణారామునకును రఘురామునకున్.

క. దుగదచ్చిలెక్క కిక్కగు, మొగములరాకాసితేనిముద్దంజెలిమే
ల్నిగనిగలుమిగులు మొగమున, సాగసులనగువగలునిల్పసాగయనిదొరకున్

వ. అభ్యుదయపరంపరాభివృద్ధ్యర్థంబుగా లీలారాజస్వసార్వభౌముం డగుచు
రామరూపంబునం బ్రకాశమానుం డగు నద్దేవతా సార్వభౌమునకు నంకితంబుగా నొనరింపఁ బూనినకాళిదీక న్యాపరిణయం బను మహాప్రబంధంబునకుఁ గథావిధం బెట్టి డగు నట్టివిధం బభివర్ణించెద.

—: కథాప్రారంభము :—

సీ. నవనవస్మష్టి నైభవహేమగర్భ మై సత్యలోకంబుతో సరసమాడు
నార్యాంగనామనోహరసీలకంఠ మై కైలాసనగరినైఖిరి వహించు
సంతతశ్రీనివాసస్ఫూర్త్యుదారమై నైకుంఠపురముతో వన్నె కెక్కు
సురుచిరాంకారసుమనోనివాసమై సురరాజునిలయంబుసోంపుఁ గాంచు
సరససాభాగ్యవిభవభాస్వద్విభూతు, లన్నియునుగూడివర్ధిల్ల నమరియుండు
సతతసేవాగతాష్టదిక్సాక్షిమిపాలి, కాపురం బైనయలద్వారకాపురంబు.

- క. ద్వాపరవతీపదము ప్రశ, స్త్యాయాథ*మతంబుగాంచు నది సర్వమహా
దారసురాసురమానవ, పారము లేవేళ సర్థివసించుటచేక.
- చ. పగడపుదారబంధములుఁ బచ్చలచూరులుఁ బద్మరాగపుణ్
జగతులు వజ్రవప్రములు సానలఁదేతిన కెంపుఁగంబము
త్నైగఁడడు నీలవేదికలు నిగ్గులుదేతెడు రత్నవాటిక
ల్సాగనువహింప నప్పరము శోభిలుఁ బట్టణరాజరాజమై.
- మ. ధర నప్పట్టణరాజ మంబరగతాత్మచ్ఛాయ నానాకముం
బరఁగం దోయధినీటఁ దోచుప్రతిబింబస్ఫూర్తి నభ్యాగిరా
ట్పురముంగ్రమ్మి త్రివిక్రమత్వమున నొప్పున్ సాప్రతంబేకదా
హరి యందుండుఁగదా త్రివిక్రమసమాఖ్యం బ్రీతచేతస్కుండై.
- ఉ. నేలిమిరత్న దీధితుల మిన్నలు ముట్టెడు గోపురాళి నే
వేళఁ జరించుతమ్మునికి వేడుక నప్పరలక్ష్మి రక్షగా
నీలపురేకుఁగట్టె నది నేడును గానఁగవచ్చు దానినే
చాలనిబుద్ధి లోకము శశం బని పల్కును జందమామలోక.
- గీ. వజ్రునప్పరి బలితంపు వార్ధిపరిఖ, రత్నగర్భాదిశబ్దము ల్రాజిలంగ
నబ్ధిమేఖల గాకున్న ననువుగాద, టంచుఁ దద్భూషణంబు భరించె ననఁగ.
- క. అతిరుచిరచంద్రకాంత, ద్యుతియై కవియుతము విబుధతోషాకరమై
హితసకలవస్తునికరో, ద్విత్తమై పురి కల్పవల్లిచెలుపు వహించెక.
- గీ. ప్రచురరోచిస్సమాలీఢబాడబంబు, భూరినవరత్నరాశిసంపూరితంబు
హరినివాసంబు చిత్రసత్త్వాశ్రయంబు, నగుచునప్పరిజలరాశినగుచునుండు
- మ. రతికాంతాంతవిభూతి సంతతనుప్రాంతోపగూహక్రియా
రతికాంతం బయి శేఖరామరధునీరమ్యాంబునమైద మై
ప్రత్యైశ్వర్యవృషాంక మై నటన దీప్యన్నీలకంఠంబు నై
శీప్రతిలేకొప్పు శివస్వరూపవిభవప్రాప్తిం బురం బెప్పుడుక.
- శ. సకలాలంకృత యయ్యుం, బ్రకటవిశేషోక్తి విబుధరంజన మగు హం
సకరుచిర పదంబై, యకలంకస్ఫూర్తి మీఱు నప్పరి జగతిక.
- మ. ప్రకటాదార్యవిశేషకాంతి సమ తార్థవృక్తి సౌశబ్దరూ
పక సారాధికచిత్రచిత్రలిపిసంబంధంబు శ్రీకృష్ణనా

యక వైశిష్ట్యనితాంతభాసురమునై యప్పట్టణం బొప్పుఁ దా
నకలంకుల్ (ముదమ)ద సత్కవితిఁ గావ్యంబుంబలెం జూడఁగిన్.

క. హరిదశ్వుండు తనయరదము, సరణి పురీపాధములను సంకటపడుట
స్వైర వమర నొంటిగుఱ్ఱము, సరదమునకు నేకచక్ర మమరించికొనెన్.

ఉ. పచ్చలగో(పురంబు) జగి పచ్చిక యంచుఁ దలంచి వచ్చు లో
మచ్చికజింకఁ బట్ట వడి మై శిశి యూతువసేయఁ జగ్రన్ముమై
నిచ్చలు జాటు నయ్యవృత మించుక సోఁగ సచేతనాకృతుల్
హెచ్చిన పైడిబొమ్మలకు నితులకు (ననరావు భేదము)ల్.

నీ. గోపురోపరిభేలకోకస్తనులగొప్పవిష్వక్ష్పమిటాకొప్ప లబ్బు
రంపు మబ్బు లటంచు రమణుల నునుమేనుదీఁగెలు గ్రొమ్మించుఁగీఁగెలనుచుఁ
గరికరము క్తగంగాజలశీకరాసార లనుచుఁ
దదుదారతరబృంహితంబులు బలుగర్జితంబు లగుచుఁ దలంచి యాంబుధరము
లలనలువస్వాధికారమన్యులకునిచ్చె, విచ్చెమాగచ్చులనిమది నొచ్చినొచ్చి
వన్నగర్జితమిషము ములుక,వఱలుమేడలక్రిందటనొఱలుమగుడు.

చ. సురతరు లంతికస్థలులఁ జొప్పడ నందలి దివ్యభూషలా
తరుణ లొకప్పు డొక్కటియుఁ దాల్పఁగఁ జూడ రలయ్య మాటచే.
సురుచిరభూష లొల్ల మటు చూచుచు న్ను నైనయ
త్తువులపుష్పము ల్గానరు తద్దయు వాడినవంచు సచ్చటన్.

ఉ. మేడలయందు నిచ్చలు భ్రమించుకలాపులు డాయఁ జూచి య
య్యేడుగుఱాలతేరియురగేశ్వరరశ్మలు వాఱ వాని నె
న్నాడఁగఁ గుంటిసారథికి నబ్బమి వే పయనంబు సాగమిం
దోడనె తానె పోయి వడిఁ దోయజబంధుండు పట్టు రశ్మలన్.

చ. పడమటివెట్టకు న్నెఱచి భామలు సోరణగండ్లు మూయ న
క్కడ గతి నిల్వఁ గాఁక వడిఁ గ్రమ్మినఁ బోనిడఁ బోవుచుండఁగా.
గడుఁ గనిపించె మందగతి పుర్రమరీదికి గ్రీష్మవేళ న
జ్జడత చిరార్జితం బగుట సంగత మయ్యెను నిప్పు డేనియున్.

చ. పురిగరుడా శ్చసాధరుచిపుంజము ఘాసమటంచు నెంచి లో
హరిణము చొకళింప శశి యాత్మమనోహరవక్షపకజ
స్ఫురదుపమానవృత్తి గొనఁ జూడఁగఁ జాలక కజ్జలంబుచేఁ
దరుణులు కప్పవర్చి రది తప్పక చందురునందు *నుండఁగన్.

* నిందుగనో -మూ.

ప్రథమా శ్వాసము.

- క. బాలికల డాగుమూతల, వేళల సౌధములయందు వెలికెడువారిన్
లిలఁ గిరింతలు రచ్చట, మేలిమిబంగారుబొమ్మమెలఁకున గొనుచున్.
- క. అచ్చటి మదిరాక్షసులై, యచ్చరికన్యకలు నాట లాడఁగ భేదం
బిచ్చఁ గననయ్యెఁ జూపఱి, కచ్చపుఁగను తిప్పరాటు లందమిఁ గొనుటన్,
- చ. అనుదిన మింద్రదనీలమణిహర్షకుచిన్రతిశీతమిన్రగం
జనితహరిద్భుమాకులత సౌధగవాక్షముఖ (భూరనృ)
త్యనుగతభేదము బుడల సంబంధహాప్యఁడు దక్షిణాత్తిరా
యణములఁ బోయెఁ గాన నిపు డవిప్రయ యాతని కిష్టమాగ్గముల్.
- ఉ. మానితిదిన్యఃస్మి గణానుండిత సౌధతలంబుల నున్నా
సీతత నుండు నెచ్చెలుల నిజైపుగుబ్బలు డాయుగత్ఫల
వ్యాసతకల్ప శాఖల ఫలావళి నున్నుదు రంచితస్థర
త్వీనపయోధరత్రము దేలుగరాఁ గడు నీనుచే బలెన్.
- ఉ. నెన్నెలకుప్పలాగునెడ వేలుపుఁజింతులు దీము నెల్పుచే
గొన్నయనర్థ రత్నములు గోరిక మీఱఁగ నీరు మేడపై
నన్నవయోజగంధులకు, నొప్పుగ వీరు జయించి వారిచే
గన్నయనర్థ రత్నములు గల్గించుట గ్రహింప గేమియున్.
- చ. కడుమిగులను సౌధమాలఁ గంజదళాక్షులఁ గూడి యానుచు
నెడఁ గలసామ్య గన్గొనుచు మెచ్చుచుఁ గోరి దేవకామిను
ల్నుడువఁగలేరు వారిమది నూల్కొను కోరిక దీని భూషణం
బిడక మెలంగు నెచ్చెలువ యెఁచఁగ నొక్కతయేని లే దటన్.
- క. అన్నగరిలోని వజరపు, మిన్నా సౌధములు డాసి మింటం జనుచుం
గొన్నెలతడుచు లెనయుచు, బున్నమనాఁ డంటికొన్న పోడిమి గనయెన్.
- చ. మృగమదచిత్రకంబు గొను మేలుమొగంబుల తేట చూడఁగా
స్మిగధరదర్పణంబు గని మీనవిలోచన తెల్లఁ దుల్యత
న్మృగములు గానరామి మది మూలొను నీనున నీకళంకిచే
నగు నిటు లర్థబోధ యని యద్దము చూతురు వేడ్క మీఱఁగన్.
- క. విన్నిలమెక కగుఁ బులిగో, రన్నన్న యటంచు మెచ్చు చంబుజపాగుల్
క్రొన్నెలఁ బట్టుచు మార్దన, మన్నను లేడనుచు విడువ వరుగు న్నెలయున్
- చ. అరచలిక్కు మూనుదురు లందము గాంచునొ కానలేకొక
యరలయుద మంచు నెన్నుదురు లందమమిఱుగ నందు నిల్పుచు

- దక్షులు నొచ్చి ఘోరములు దాఁగితికంచు విడంగఁ జోపువా
యర నెల సన్నగిమదము నంటినమేను గృతార్థతం గనన్.
మ. తరుణీమంజులలోచనాంచలమిలత్తారశృలూలిత్యముల్
గర వుబ్రంబుగఁ జూచి సిగ్గుపడుచుం గన్ను ల్బుడుంగ న్ననా
కరులో నొక చరించకున్కిఁ గలయె న్నాకున్న సోభాగ్రవి
స్ఫురదుచ్చావచసంహృతికల పెంపుఁబాచి కాఁజూచునే.
చ. జనములు భూమ్యముల్ నేరవిషాదముఁ బోల్తురు కట్టి తేమియుం
గననను నంచు వాస్తవకటకంబుల పల్లవదాఁచు ఘోరముం
చనువుగ మూకుకొందు వికతానన నహా శబ్దో నెనంబుఁ జే
ననగొననంటి చూతురు మనంబునఁ గొనుక మొప్పఁ గల్పియల్.
క. జలజాక్షులు ముఖరాగం. బులఁజూ లెల్ల గరంగఁ బూరంగ నానొ
పలమాత్రముఁ గరగించిత. నెల వాటియె ముట్టినను నీరజము గనన్.
క. పురిగోపురహైమాంబుజ, పరిరక్షణసేఁగు దేవదత్తకరణలనన్
హరిమధ్యామధ్యంబులు, హరివిభ్రమ మొనవఁజేయు ననుదిన మనటన్.
గీ గంధనతిపంకవతి యన గగనగంగ. గుఱుమనోషంబువింతిగాఁగూడుకొనియె
సాధకోక స్తనీతనన్న నగళిత, దివ్యనందనసంగం బుద్ధిగముగట.
చ. గగనము నొందునేటఁ బునకాంతిలు సంగతన మొప్పఁ గ్రుంగఁగా
మొగములు వింతతిమ్ము లని మూర్ఖున మూఁగును దేరిగిగుంపు లిం
పగు నదిలోని హైమజుజానలి రోఁచుచుఁ జారునాసిక
నొగనులనంపకఁ బులలి మ్రుక్కుచు మూర్ఖునతేవు భీతిచేన్
క పురసౌధచిత్రత్వ. స్ఫురదనిత విభాకదంబ పుష్పితము లగుచుం
గగము లిరకొండఁ గాపున, హరిదస్యదు చిత్రభానుఁ డనఁగా బరఁగెన్.
చ. గురుతరగాఢాశ్మకృతకట్టినుభూముల గొండ్లిసేయున
త్తరుణులచర్యగానము మునంబున వించుఁ జలింపకుండఁగా
కరుడె పయోజనాంధనరథానుశత్రుకృతిరత్న లెల్ల న
ద్వారమణిపాలదర్శనము వాటిల గాటపుభీతిఁ జోస్తటన్.
గీ. అను. వహాపద్మపద్మశంఖాదినిధులు, కొలఁకు లిరపొంద నీరముకుందనిధులు
సౌధములుగురదనిధులను జారుననులు, వనః ధియనంగఁ బురమంతపల్లవముండు.

చ. తగునీరత్నమనోజ్ఞకంఠనవరత్నస్సారహారంబు ల

చెరువుంజక్కిరవింటికయ్యముల విచ్చిన్నంబుగా జాలు న
వ్వరగత్నంబులు శోధనీముఖముచే బ్రాభాతవేళం జెల్ల
శిగిరిం జూపంగ నూత్నరత్ననిధియ న్నంజ్ఞం గను న్నార్థియున్.

చ. చెలువలు మేడలోఁ జెలిమిచే నిడునొమ్ము భరించి వెల్పురా
చెలువలు చిత్తిరంపడుచుఁ జెల్వగుసొ మ్మది వేదేదబోయిన
నైలనెఱఁజాతఁ గల్పకము వేలుపుగిడ్డియు మోము మోడ్చెఁ గే
నలము ఫలస్వభావమున నర్థిత నిర్దరలోకరత్నమున్.

శా. కేళీభూధరము ల్విరాజిలుఁ బురిం కేళీవిలోలాంగవా
పాలీచాదులనూపగీనుళమిళతాపథః ప్రపూరావగా
నాళీకాక్షులఁ గాంచి శోయనిధికి న్నన్యప్రమోదంబుగా
హళిం బెండ్లి మొనర్చి పూర్వసః దాన్తలదంబు స్రుక్కించుచున్.

క. ద్వాదశచుట్టు మెలంగెను, చారువిశేషమునఁ దద్రసాదరజానో
దానదులంటఁ దోయితి, కొరికవోఁ గ్రొత్త పెండ్లికొడుకై యలగెన్.

క. అగు దండచుఁ బుండుండము, నిరతంబును నిన్ని మేషశ్శబ్దములై
సగఁగెడుకన్నలఁ జూడంగ, మరలు నిమేషంబు నిద్రసాగయగు దానన్.

అయగ్రాహి. ఇందుమణివేదికలయఁ నొసరి యిందుముఖు

లందమగుగానముల నిందుమణు లెల్లం

బొందుగఁ గరంగనట సుందరపుమోముజిగి

చందములు చూచుకొని చందుకునియంగి

చంగమగుసొందికలు చెందినవో శేవో కనుఁ

గొందమని చూచి బెళుకందనము కలటం

జేందదిది జింకనరి సందడిక నిందుడని

సుందరులు కేలిగయికొందురొగిపిటన్.

క. అక్కఱియైన సరియో, యర్థినదాన్యులకు నష్టరాగ్రణో నర్థం
బస్థులు వేడినయవ్పడె, యథులఁ జేయుదును వారి నతిచిత్రముగన్

చ. తిలవగ నర్థివాచకపదంబుల గొంత గాంచె దాతలం
బలుకుపదంబులొప్ప మముఁ బల్కెడిశబ్దములందు గొంత
నైలఁగు నటన్న మేము మదిమోస్త్రమె వ్యత్యయమైనఁగాక యి
చలదురు రందు దాతృమణు లద్భుతవస్తువిత్తీర్ణసంపదన్

క. అతులప్రసాదగంభీ, రత లభ్యవ్యక్తి మధురనరముల రసవా
క్రతులనంగ సరసులొప్పె, స్మరితము సరసులకు మనము సరసతనలరన్.

శా. సాయంకాలనటన్మహానటజటానంగంబుచే నావిల

ప్రాయంబై జగి మానుగంగ యట సౌవర్ణాబ్జనాభు ల్లన
స్నేయంజిత మిగుర్పఁ దత్సరసి యామిన్నేటిమిన్నాసిత
చ్ఛాయామేయఖగంబు లప్పరిసరిస్సంవాసముల్ గైకొనున్.

ఉ. మేడల గాయను ల్మిగుల మెచ్చుగ గానమునేయఁ దచ్చుతి
న్వేడుకనుండు హూహుకయివీడని వీణియదండ ముప్పడే
కూడిప్రవాళవత్స మదిగోలె ఘటిల్లెఁ బ్రవాళసృజ్జ యా
జాడనె దండమాత్రమున సంధిలె నెన్నఁ నదాఖ్యయే భువి.

సీ. గౌతమముఃభావకలనచే నొకవేళ నొకతటి కణచరానూనమహిమ
నురగేంద్రవృత్తిచే నొకమాటు నొకతేపఁ గపిలవాచయ మొత్కటఁ భూతి
వ్యాసవిజ్ఞానసంపత్తిచే నొకపరి నొకతూరి జైమినిప్రకటవృత్తి
వల్మీకసంభవవ్యాచూతి నొకయెడ నొకపాఠే భరణివాగ్యుక్తిమహిమ
బ్రౌద్దపుచ్చును యువజనమోద మమర, మేటియవ్వీటి మేడల మేలురత్న
పఁజరింబుల నెలకొని ప్రతియెఱుంగక, గణశివించినశుక శాగికాగణమాలు

చ. అతిమధురంబు తౌ ఫలము లబ్ధియఁ బువ్వులులేమి దుర్యశగ
బతిఘనమంచు సర్వకుసుమాస్పదతం గనె నన్న మూడ్కి మా
రుతగతిఁ బైకివచ్చిన తడుప్రసనంబుల రాజులు స్వన
స్పతు లగువృక్షము ల్పురిమువజ్జల నొప్పువనాళి నెచ్చడున్.

సీ. కాళికనుందారఘనతమైరావతభూషితం బయిసురపురముమూడ్కి
మాధవీవున్నాగమహానీయగూఢమై ఫణిరాజశాయిపట్టణమగీతి
స్థితమహైమవతీకుమారికళివాస్పదహృదుఁ గైలాసపదముకరిణి
బ్రచురప్రతాపసంకజాననసదాలంబమై సత్యలోకంబువెగిది
వెలయు నెప్పురిలోపల వేలకొలది. యలసవనమానకంపితవిలసదనమ
కుసుమవిసరవిసరత్కుసుమరసత, రంగిణీపువ్వువార్ధినీరఘులు వనులు

సీ. పూవృద్ధిపదవృద్ధగోత్రవిఖ్యాతమై పాణినిగ్రంథంబు పటిమగాంచి
నానాత్మజీవవిజ్ఞానకారణమయి నక్షపాదీయంబు ననుకరించి

- కర్మజన్యాపూర్వధర్మప్రకాశమై జైమినివ్యాహృతిచ్ఛాయః బూని
సద్వీక్షణాశ్రిణసమ్మోదహేతునై వ్యాసవాచార్భటి వన్నె కెక్కి
కవిత్వవరసఫలకమై ఘటితమత్త. శిఖమధువ్రతపిలసిత్సీతమగుచు
నసమకవిరాజకావ్యంబుననుకరించి చూడ నింపొందునచటియాక్రీడనములు
- క. అమితధ్వనివైచిత్రీయః, గ్రమహీనత్వాదిదోష (రిహిత)ము వని కా
వ్యమనఁగఁ బరఁగె నసిద్ధో, సమతి విసంధితయు గుణశఙ్కరఁగె నరిదిగన్
సీ. బహువిధాలంక్రియాపదనిజాకారమై యుపమోపమః జూచు నొప్పుగాంచి
కవిత్వజప్రాధి కవిహోక్తి ధుగ్యమై యతిశయోక్తి విలాస మాదగించి
యుత్తరోత్తరసునస్తాశ్చల్లలలితమై పారభూషాశీతి జౌళించి
యనుపమఫలమనోపారభావమగు చనన్వయభూషణంబు గర్వమానపించి
తనగు నుద్యానవిహినకదంబకంబు, శౌఖశౌఖాశిఖా హతి జర్జరితశ్
శాంకతనుగళితమృతధారాకృతప్ర, వాహపూరితపితతాలవాలకంబు
- సీ. కేళీరతకమారికాళీకృతివిలాలపాలీరుచిరకుంజభాసురములు
నంగీకృతిస్వాసనంగీతమత్త సాంగీయుతసరోవిరాజితములు
నానామణిప్రభానూరాభ్రమణి పదాధీరామితాద్రి సమ్మానితములు
గంగాదికీర్తి భంగానుగత మహాభంగాపగావళీసంగతములు
సురుచిరామరభూయహనుమవిరచితి, గర్భితవిరాగసుగతికరవయోజ
లగ్న (శాశివిహీరహగ్ర)గనుమములు, నీచిజైలువొడునచటి లీలాననములు.
- సీ. మత్తమయగార సన్నత్తకోకిల హంసపదభృంగ విలసిత్ భూజితంబు
వారిశేగణోత్సాహ మిందీరుతస్సీత ముత్పలమాలికాయోజితంబు
బంధునిజాత చంపకమాలికోపేత మురుమణిగణనికరోర్జితంబు
జలధగమాలికా చారునుతేభవిక్రీడితరభస సుకీలితంబు
మంజుల సుంధి మాణిసీ రంజితంబు, నసమశార్దూలవిక్రీడి తాంచితంబు
లలితసునుగుచ్ఛ పరిమళరాజితంబు, సుకవికవశంబు నా బుర సౌబగుణాంచు
- సీ. పలుగోపకృత కేళిపాక తాడనములు బహుళోపార్జితపాదహతులు
దోర్బల్లరీకృతాఖర్షవేల్లనములు కందుకారచిత్రసంఘట్టనములు
నక్షోజగోకల్పినిక్షోభణంబులు నక్షీణసఖరదంతక్షతములు
గాటంపు గండచపేటపాతనములు కచచయూంబరసమాకర్షణములు
బంధవిధములుమణితనిస్సానభిదలు, భాగవిపరీతగతులును బ్రబలియణంబు
దత్తరంబున నిక్షుగోదడడండ, ధారికదనావసరముల దంపతులకు.

క. సరసధ్వను లుప్పొంగంగ, వరగుణవిచ్చిత్తిగా నవారణ జాతం
బరిమళితభూషణంబులు, సురతనిబంధనములందుఁ జోద్యమగుఁజున్

చ. సురుచిగచిత్రబంధములు శోభిల వాచ్యవిశేషనైఖరు
ల్కరముఁ బ్రకాశమంద రసశౌరసహాని నిదానదోషము
ల్పగుఁగుట మానగా నవనవస్ఫుటచాచరసధ్వను ల్పరి
స్ఫురణవహింపఁగా మిగులఁ జోద్యము లయ్యె నతీప్రబంధముల్.

క. చోరాభావముశో వృథి, చారితి పురి నడల రతులసాత్త్వికభావం

జారాజధాని గైకొను. నారూఢస్ఫూర్తి దనర వృథిచారిగణిన్.

క. ఆమితరసము సంలక్ష్మ్య, క్రమచేష్టలఁ దనరె వస్త్రలంకృతు లితర
క్రమతగయుకొనియె నప్పరి, కమలాక్షుల కమగుమదరకదనములునున్.

ప. మఱియు నప్పరిమతల్లిక రత్నాకరంబుఁబోలె సనంతసత్త్వశ్రియం

రత్న సానుసానుమంతంబుకైవడి ననేక దేవతాయతనం బై శ్చైవానభరాధ
రంబుమాడ్కి రాజకుమారక వినాయక విరాజితంబై తుహినమహీధం
బులీల సర్వమంగళోత్పత్తినిలయంబై యుదయానలంబుశేఁ గళాధిపూ
ర్యమహోదయకారణం బై లోకాలోకనగేంద్రంబుపోలిక నిజాంతర్ని
ష్టద్రవ్యసాకల్యంబై సుధర్మాప్రదేశంబుకైన సధర్మిని వాక్పతిసురపతినిశా
పతి సమధిష్ఠితంబై పద్మజవాస్థానంబు పోల్కి వేదాంత నిరంతర పారా
యణపరాయణ సుస్వతీధరసమాక్రాంతం బై జలాజోదగు నివాసంబుపగఁ
గమలాలయూనంత శకుంతరాజ విష్వక్సేనాభిరామం బై కుబేకధరనరా
జంబునోప మహావద్మాదీనఃఖ్యావిషయననగత్త నిధితా ప్రధితం బై మృగ
ససనోవరంబుగడి రాజహంససంకులంబై ధరావలయంబుమోలువున జల
ధిపరివేష్టితం బై రాకాచంద్రబింబుచాయ సకలకలతామనోహరం బై
గర్వోనైరీనక్షత్ర స్థంబువడువున వైజయంతీ ననమాలికారమాలంకృతం బై
రవిబింబంబు వడువున గమలానంకోచకర నిజోదయం బై తారామండ
లంబుభాతి విష్ణుపదపదంబై సత్పురుషుహృదయంబుగీఁగ బంక లేశస్వర్మా
నభిజ్ఞతావిశదంబై మహాదారచిత్రంబుభంగి విత్తక్షయజ్ఞానరహితం బై
రసోతలంబు నైఖరి బలిపురుషనికేతనంబై దామోదగుమదరంబుగతి నశే
షవర్ణపరిపూర్ణంబై శౌర్యమణుకొల్వకూటంబుతేట ధవాధిపవృషభశక్తి
ధగధతాపాలక సముపసేవితం బై సాక్షాత్తగరిచాక్షుక రామచంద్ర సంబంధ

బంధుర రాజనదనంబై గంగా ప్రవాహంబు పరిభవంబునఁ ద్రోసి ప్రసిద్ధిగో
చరంబై శ్రీమద్రామాయణంబునఁగి సప్త కాండవర్ణంతవ్యప్తగోవిలాసం
బై మహాభారతమునన్నియ బహుసుపన్వసతిపాదిత కథాప్రసంగం బై
భాగవతంబుసొంపున విపులస్కంధానుసంధానశంభై యాద్యప్రకృతివ్యా
కరణంబుసొగనున మత్తమాదిపురుషవిఖ్యాతంబై ప్రకృతివ్యాకరణంబున
హి సద్విగ్రహంబై వికృతివ్యాకరణంబునహి నసూర్యరూపంబై యత్త
మహావ్యంబుచేన్నునఁ జనుత్కరివ్యంజనంబై మహా* నాటకంబు దొరసున
సతిమనోహరాంకంబై దండనీతిఖ్యాతి సరాజలక్షణంబై గ్రహశాస్త్రంబు
నందంబునఁబ్రత్యక్షీకృతాదృష్టవదాధంబై నతిప్రబంధంబు తెలివిగఁకావృత
యంగమంబై సాంఖ్యంబుసాటిఁ బ్రధానప్రళయస్థిర్నిర్ణయంబై యోగతంత్రంబు
సరి సమాధ్యసభా హరణంబై ఛందంబుచందంబున లనద్యుత్పలక్ష
ణంబై పాతంజలంబు నీమన సఖిలశబ్దాకరం బై నిగమంబుజోడున సత్య
వచనప్రచురంబై గీతశాస్త్రంబుపొందిక సకలంకకాంతపురుషరాగానుబం
ధం బై భరితిసక్తికచక్రన ననుగృహీతసర్వరసనిష్పత్తికం బై యాయు
ర్వేదంబుశోమన సర్వభాగు నిధానంబై యాస్విక్షకీచాక్షునఁ బ్రకాశిత
నిఖిలవదాన్విస్తరూపం బై పూర్వజాత్రంబురాఁ విభక్తాంగిక ప్రధానకా
న్యంబై యుత్తరమీమాంసజాడ సారోపాసనాదం బై బ్రహ్మంబుతీకున న
వాఙ్మానసగోచరంబై సవర్ణం బయ్యు సవర్ణం బై యపరభాగం బయ్యు
సపరభాగంబై యనీలప్రచారం బయ్యు సనీలిప్రచారంబై యదృష్టచరం
బయ్యు సదృష్టచరంబై యశ్రుతపూర్వంబయ్యు సశ్రుతపూర్వం బై యబ
లాభిరామం బయ్యు సబలాభిరామంబై యాశ్చర్యంబులకు నావాసం బై
యానందంబులకు నాటపత్తి మసఖిజ్ఞులకు సవేద్యం బై యాచారంబులకు
నాస్పృహం బై యభిజ్ఞులకు సతిసుకంబై యాతులకు సధికళరణ్యంబై యగు
ణంబులకు సతిదూగం బై వెలయుచుండు.

సీ. వాదించిరా సృష్టి కాదట ప్రతిసృష్టిపరఁగించి కెల్లురాబ్రహ్మనైన
వెలించిరా జగద్విఖ్యాతి వెలకాలఁ గన్నుఁ జూపుదును ముక్కుంటికికైన
మెచ్చిరా సంపద లిచ్చి సంరక్షించు బలిమీయంగలను శ్రీవతికి నైన
నలిగిరా శ్రేష్ఠిడి నానోశనంబుగాఁ ద్రావిపుత్తురు జలరాశి నైన

సకల వేదపురాణశాస్త్రములకలిమి, వేయినోల్లనుగ నియామవిమలమహిమ
సత్యనిత్యసదాచారసద్గుణములు, వెలయుచుండుదు రస్సరి విప్రవసాని,
సీ, జలజాతనూతి యై మెలగుచుండియుఁ దాను జలజాసనత్వంబు సమ్మతించ
నను మనసారగా గనిమోహాతి నింకిగరితఁజేసి

దోహతరత్వంబుఁ దొలగఁకుండఁగఁజేసి ద్విజచక్రముఁ భీతిఁజెరియఁజేసె
జలన మండగనీక సతతంబుఁ దలవాకిటను నన్ను నిలువఁ గట్టడియఁచేసె
ననుచువిధినిండ గావించియఁచువాసి. పలుకుచుండులకొలికి యింపొలుకఁదమదు
చెలుపునెమ్మోముదమ్ములఁజేసిలునఁ జెంపుగాంతురు పృథ్వీవిలింపు లగఁగ.

క. చతురాననచతురానన, సతతాధిగతాధిక సతస్త్రసువిద్యల్
చతురైకనిజముఖంబున, నతులస్థితి నలవరింతు రచ్చటివిప్రల్.

గీ. అప్పురంబులోన నలరాదు నొకభూమి. దేవునేని గన్నఁ దలవిలసి
నఖలదర్శి నాగమకర్తృసం, దస్యనానుభూతి దస్పనులడు.

ఉ. ఆనతశత్రువాహిను లహన్వతితేజాలు సంగగక్రియా
నూనమహాప్రతాపులు మనోభవనూపవిలాసవిగ్రహు
ల్లాసగుణాభిరాములు సదా మతినుంతులు గీరు లుత్తమ
జ్ఞానులు సత్యవాదు లవిష్ణులు తిరుప్పిరాకుమారకుల్.

సీ. ఎసులకాఁపరితోడ బలుపొందు గైకొన్న యొకనరుచేతులయోపి కెరి
విషమపుష్పలయెంద విలువిన్యగైకొన్న సరశురాముని బాహుబలి మడత
కుశలవవిజయంబు గోన బల్కిచాలక వెనుకద్రోసి నరామువీర్యమెంత
నిలువుగన్నులు వడి యల నిల్వలేనిసేనల నేలు గుహుబల్మికలిమి యెంత
యనుచు నెలువంటి వీరుని నొర యనుచు

మెచ్చుకొనుమాటఁ బూండు గుచ్చకైన
హర్యవార్యసమాసుర్యశౌర్య లగుచు
సూర్యసోమాన్వయులు రాజవన్య లచట

ఉ. మానతానాతిలోక్తియును మానలవృత్తియు గోపకర్తృముం
బూరినవార లచ్చరికి ముఖులు గావురఁ దాను నట్లు స
న్మానితానిక ప్రకటమానలగోపకవృత్తినింబదర్
శి ననుచుండి చెక్కులు వికాసక నుండుచు గప్పురంబుకన్.

- చ. అరయఁగఁ గామితం బొకటి మైనను గానక యుచివశ్యత వై
బరఁగెడు నాదిభిక్షుకుని బంధువు సేదఁడు గాన లుభితా
పరు నలకాపతిం గుమతిభావముఁ జెందును మమ్ము నందఁడు
చురుతిరవర్ధితాఘటజనోదయు తొడురు వైశ్యు లప్పరికి.
- సీ. నగరాజునైన బన్నగరాజునైన నుద్ధర్యవాక్పటిమలం దఱుమఁగలరు
రుద్రుని నైన సముద్రుని నైనను శౌర్యగాంభీర్యాన్విత జరుపఁగలరు
ఇంద్రుతో నైన నుపేంద్రుతో నైనను భోగభాగ్యస్సౌర్ది బోరఁగలరు
అజునితో నైన జిత్తజునితో నైనను నిర్మాణరూపము ల్పైఱపఁగలరు
ఘనులు నిర్వక్రవిక్రమక్రమమదారి, చక్రదళసక్రియావక్ర జయపరాక్ర
మక్రియాముద్రనిర్నిద్రమద్రయశులు, శూన్య లప్పరికి గలరు విశుద్ధమతులు.
- ఉ. ఏఱుబమిన్న సయ్యమున నేరున భేదన మాచరించె దా
నేరున దున్ని భూమి ఫలియింపఁగఁ జేయఁగ సీరపాణియు
న్నేరఁ డటంచుఁ గేతికొని నేర్పలరం గృపిచేసి భాన్యము
ల్లేరకు మించఁగా ధర ఫలింప నొనర్తురు శూన్య లప్పరికి.
- క. బ్రహ్మపదజనన మొనరుచు, బ్రహ్మనిరూపకపురాణసరత మెలఁగుచుకొ
బ్రహ్మరాద్ధతి నెడసియు, బ్రహ్మరాద్ధతి ఘటిల్లఁ బరఁగిరి శూన్యుల్.
- క. మాతోఁ బుట్టిన గంగయు, భృతిజ నములకు ముక్తి గలిగించెను మా
చేతనె భుక్తియుఁ గల దని, ప్రీతిం జెలఁగుదురు దత్పరింగల శూన్యుల్.
- మ. సరి విద్యుల్లత చంచలత్వ ముడిగొ జెన్నారె నేవేళలం
గర మింద్రోపలనీలకాంతులు నిజాకారంబునకొ మా(కునీ)
కరణి గావలె నంచుఁ గృష్ణఘనముం గాంక్షించి నేవించు న
బ్బురపుంగారుఘనంబులో యనఁగ నొప్పు నీ్వట మత్తేభముల్.
- చ. జగములు రెంటు విష్ణుపదసంగతి గాంచె నిజాధినాథుతో
గగనమువాఁక యవ్యధము గాంచకపోవుట గాదటంచు వే
గగనధునీజలంబు కరకాండములం గొని తెచ్చి నించి ప
ల్లెగలగు నేఱుకొ జలనిధిం గనఁజేసె గజంబు లప్పరికి.
- చ. సురధుని నోలలాడుసురతోభనగాన్మలయూరుసౌష్ఠవం
బరుదుగఁ జూచి లజ్జపడి యాత్మకతోరకరంబు ల్లెని
ర్భరముకుళాకృతు ల్లానఁ దరం బగునే గ్రహియింపఁ దత్పరీ
కరులకు నట్లు గాని యెడఁ గైకొనవే యవి నీర మంతయుకొ.

- ఉ. వాచకశబ్దము ల్పరనిపాతముచే విలసిల్లు వాచ్యత
 'రోచిలు మాకుఁ దాదృశత రుచ్యముగా కితరాధగీతిగా
 నొచితి గా దటంచు మది నారసియో పరపాతసక్రియ
 ల్లోచి వసించు నవ్వరి నమోఘబలాన్వితము ల్కరిం గ్రముల్.
- శా. వీటం బాటిలు ఘోటకావళుల యుద్భిన్నాంఘ్రివేగంబుతో
 సాటిం జెదంగ వచ్చి వాయుమనము ల్సత్త్వంబులే కయ్యెడ
 స్నీటు లోవ్వంగఁ దత్పదాహతరజోనీకంబుచే సుఖఁ జే
 డ్పాటుం జెదె నవేనుమీ భ్రమరజఃప్రాబల్యము ల్వానికిన్.
- క. ఏకకచక్రపుంజక్రిన, నేకత గాంచియు వహింప నేరక పుడమిన్
 శోకటి పడు నని నగు నగు, లోకాస్తునిహరుల ఫేనరుచుల హయంబుల్.
- చ. సురుచిరరాజకన్యకల సోకుట నిత్యము రూ పభావముం
 బొరయుట జన్మసం శ్రయతఁ బూనుట నిక్కముగాఁ బితాచ్యమై
 పరఁగెడుగాడ్పు వేగమునఁ బాల్పడునే సరిగాఁగ మాకు నం
 చుచుగతివేగసంపదల నొప్పు నదుప్తములై పురిహారుల్.
- క. అరయఁగ నెప్పుడునత్త్వము, భరియింపదుమనసు లక్ష్యపదమాయఁబే
 సరి యెట్టు లొ సటంచు, హరు లప్పురి మెలఁగుచుండు సతిసత్త్వమునన్.
- సీ. క్లిష్టకల్పన తేక కష్టతాదూర మై యసమర్థత నెటుంగ క్షత్రీతి
 తను మాని యస్రయు త్రతను రోసి పతప్రకర్షనైర్ధన్యసుటస గనక
 దృఢపదబంధసంధిస్థిత మై సుప్రసాదకాంతోన్యజ్వల్యనమత లలర
 వస్త్రలంకృత్యభివృత్తులు పొసఁగంగఁ జిన్తావిన్యాసంబు చెలుపు గనఁగ
 నతులకవిరాజరచితకావ్యములనంగఁ జెన్నుచైనాతిచూకిక ద్వేగుపుమిఱు
 బుష్కరధము లసంఖ్యము ల్పొలుపు మిగులుఁ
 బురవతంసము ద్వారకాపురములొన.
- క. అచలత వవరత్నరుచి, ప్రచురత చిత్రస్రకారబహుసురపురస
 ద్రచనతఁ బురిలో సరదము, లచలాధీశ్వరులమాడ్కి నలరుం బులన్.
- సీ. వెలది నీకైదండవెల యెంత తెల్పవే యలరునాకైదండవెల సులభమై
 చను బంతు లీరెండుఁ గొనవేడ్త చెలువరో చనుబంతులీరెండుగొనఁగలేవు
 ఆకాశనుమ మి దెం తబ్రమే కననీయ వాకాశనుమనృప్తి యబ్రమేకద
 పలునొక్కులకుఁ బాలుపడెఁగదే చిగురిగి పలునొక్కు లిడఁగ నీపాటిగానె

- క. స్రధమానిర్దిష్టతః బ్రా, గృధగణ ముపసర్జనత్వబోధకు నమగ్నగ
బ్రధమానిర్దిష్టత నగు, స్రధ నుతధన్యత్వ మొనరః బరణి రిమాత్యుల్.
ప. ఇట్లు సకలపుత్రలక్షణలక్షితం బై నిఖిలలోకవీక్షాపేక్షా సేచనగగ బగునప్ప
రంబను ధరానుకూలనల్లరీనాయకరత్నం బెవ్వ రనిన.
చ. కలఁగనివాఁ డదెన్నఁటికిఁ గాననివాఁడు జగద్ధితార్థియై
కలఁగనిమానసప్రకృతిఁ గాంచినవాఁడు నిజాన్తి తాభిదా (?)
గలకనియైనఁ గావనను కట్టడిమాటకుఁ గానివాఁడు మే
ల్కలఁగనిచాయ నవ్వఁగనుగల్గిన నిద్రపు మోమువాఁ డొగిన్.
ఉ. తప్పనివాలునాఁ *డనిని దప్పనిమాటలవాఁ డొకప్పుడుగ
దప్పనివాఁడు నమ్మికలు దప్పనిబంతి మెలంగువానివె
స్తప్పనినాఁడు తప్పలకుఁ దప్పనినారలఁ బ్రోవనన్నవా
తప్పనివాఁడు ద్వారవతిఁ దప్పనినీతిగ నేలు నెప్పుడున్.
సీ. సచ్చిదానందలక్షణలక్షితం డాచు వేదాంతలక్ష్యత వెలుఁగు నెనఁడు
జగదుద్భవస్థితిసంక్షయపేతుత సర్వస్వ తాత్పర్య శస్త్రుఁ డెవఁడు
మాయానుబంధితమహనీయతేజుఁడై త్రేత్రస్థవృత్తిచేఁ జెలుఁగు నెనఁడు
సేవకాభీష్టార్థసిద్ధ్యర్థమై బహురూపసామముల నిరూఢుఁ డెవ్వఁ
డతఁడుపరముండుసకలలోకానుశాసనార్థమయథార్థమనుజ వేషాగ్నిగుఁచు
గృహ్యఁ డనునామ మఘవనకీలీ గాఁగ, నతిముదంబున ద్వారకసథినసిగఁచు.
సీ. ప్రామిన్ముగమితమ్మొసట్టువ ట్టగునంచ యంచతేజితేనిఁ గాంచువేల్పు
వేల్పురాతాచాయవెలయు చక్కనితండ్రి తండ్రి నెఱుంగక తనదస్రొడ
స్రోడచేరువకాండఁ బ్రోచుమీఁదటిగిడ్డి గిడ్డిమందలనుండు దొడ్డజగతి
జంతరక్కసికానదొంతు లేర్పెడుచిచ్చు చిచ్చుక స్థలవాసి నచ్చుజోడు
జోడుకన్నుల సెకఁ జల్వఁ జూపుమేటి, మేటినుడివాలుఁ దాల్చినమేలుబంతి
బఁతివలె వ్రేల బలుకొండఁ బట్టుదిట్ట, దిట్టముగ నేలు నవ్విడు నెలివిమిల.
సీ. తనసుదర్శనలీల తనసుదర్శనలీలకరణిచేఁ బరదానగరిమ మెఱయఁ
దనవిక్రమస్ఫూర్తి తనవిక్రమస్ఫూర్తి యనువున జగముల నాక్రమింపఁ
దననేత్ర మహిమంబు తననేత్ర మహిమంబుచగిదిఁ జిత్రాలోకపటిమ నెఱవఁ
దనకరాఘోజ్జ్వల తనకరాఘోజ్జ్వలసోల్కి నసాధ్యసామోదము లిడన్

చూడగలగూర్చును బూరదహినిమ, మహిమలయు భారముడు యెగామనుజుల
సంపాదాయుల సందర్శనాగ్రహము, నాయులు డగునట్టి నారాయణుడు.

సి. సిగమంతుని పద్మినీచారుహంసంబు నిరవద్య నద్వైతానీరగాని
నిజమనగూర్చి నిరసనాంభోదంబు నిర్మలకీర్తి ధీమహిమి,
నిజలాభదాననిర్మల భూమిజంబు నిరుపమ వైభవనిత్యసంతతి
నిరవధి కానగదనియతినివాసంబు నిటలదృఢ్యఖనురనికర చేత
యలగు గూర్వరక సగ్గలోకాతిశయి, చాతురీలేశ (హత) బహుభాతతాయి
(సాధు) చేత సమానసాత్మనవిధాయి, మాయిజనమాయివిబుధసన్తానదాయి

సీ. సుంధనజలమధ్యసంగ మందుట గిరిధారగా దీర్ఘకీర్తి గనుట
భూదారభావంబు బొందుగాఁ బడయుట సరసింహ వేషంబు నలుపుకొనుట
బల్లివైత్యగర్వసంపత్తి హరించుట రక్షితతర్పణరతి నెనయుట
భరదూషణోద్వృత్తి కలిమి వారిండుట నిజకామపాలత నెటి మెలఁగుట
యతిపరస్థితిగతుల సన్నతిగలుగుట, నగులితంపు సాదిత్యమానిమనుట
బూర్వపరిలీలస్పృహ పూనికొనుచు, గృష్ణుడలరారునధికరోచిష్ణుడగుచు

సీ. సనదుజూపులనాడుగ నునానిగనునానిగనునానిగనిసరూపనరువాడు
సోనరునన్వలనాడు మొనమించు మొనమించు మొనమించుచివల్పునెన
[యునాడు]

భంగ మందనినాడు భంగారు బంగారు బంగారుబోడి చేపడినవాడు
కడలినుండడివాడు కడపల్కుకడపల్కుకడపల్కుమహిమంబుగాంచునాడు
కలఁడు లేడనుఁ డెండుమాటలకు మించి, వింత యగుకల్పిచే విజ్ఞప్తిగొనాడు
కృష్ణుడనుపేర నపు మణిగించునాడు, పురుషుడొద్దగుడు ద్వారకాపు
[రికి తేడు.

వ. పెండి యు జగజ్జన్మాదికారణం బైన యప్పురుషోత్తముండు నిఖిల*విశ్వం
భరాభ రోపసంహారాధంబు గా దేవకీ వసుదేవులకుఁ బుత్ర భావంబున
మాయామానవశరీరం బవలంబించి యతం డునుప నందయశోదానందకం
దంబై నందునిపల్లియయందు యశోదాతపోఃఫలాయమాన నిజశిశు శరీర
పోషణుడై వసించుచుచు దత్కలంబునఁ బూతన విగతచేతనం గా
వించి శకటానురు హరించి తృణావస్తు నడంచి నిజై శ్వర్వర్జజ్ఞాపక విశ్వరూ

పప్రదర్శనాద్యద్భుతంబుల యశోద స్విస్మయానందంబుల సుదీపి యమ
 శాద్ధునంబుల భంజించి బృండావనంబున గోపాలబాలకబలరామసహ
 తుంజై గోవత్సపరిపాలనం బభ్యుపగమించి వత్సాసురు విచారించి బకప్ర
 త్యు మర్దించి యఘాసురు ఖండించి చతుర్ముఖమాయావినిర్మిత గోగోపవ
 త్సాపహరణనిమిత్తంబునం దాన గోగోపవత్సరూపంబులు భరించి విహరిం
 చి ధేనుకు మధించి యమునాప్రాదంబున నుండు కాళీయోరగంబు వెడలిం
 చి దవానలంబుఁ గబళించి స్రలంబునకు బలునిచే లయంబు ఘటింపించి గో
 పకన్యాసహస్రకీడనం బంగీకరించి విప్రభామలఁ గరుణించి గోవత్సనాచ
 లం బుద్ధరించి సుదర్శను శాపవిముక్తుఁ గా నియమించి శంఖచూడు
 జముం జూడం బంచి వృషభాసురు మాయించి కేశిజైత్ర్య*మామించి
 వ్యోమాసురు నిర్జించి మధురాపురంబునఁ గువలయాపీడమహాగజంబుఁ
 ద్రుంచి కుజ్జావక్ర తానినారణాద్యద్భుతకృత్యంబులు నిర్వర్తించి బలగామ
 సహితుంజై ముష్టికచాణూరుల నిగ్రహించి కంసన్యగ్రాహి నృసింహుల
 హింసించి యుగ్రసేనుఁ బట్టాభిషిక్తుం గా సనుగ్రహించి ‡ బ్రహ్మచారిత్వోగీ
 కరణపూర్వకంబుగా సాందీపుని సమీపపర్వత్యం బనునడించి పంచజనుం
 గీటడంచి తద్దేహగతశంఖంబు ధరియించి జమునివలసం దెచ్చి గురుశకుం
 బుత్తు నర్పించి యక్రూరముఖంబున గోపికల ననునయించి జరాసంధుఁ
 గాందిశీకుంఘా ఘటియించి కాలయవనపరిత్రస్తమధురాపురజనానశాగ్గంబు
 వార్ధిమధ్యంబున ద్వారకానగరంబు విశ్వకర్త నిగ్రాతచే నిర్మింపించి యండుఁ
 దనయోగమాయూ బలంబున మధురానివాసుల సదటఁ బ్రవేశింపించి
 ముచికుండుచేఁ గాలయవనుసమయసంకల్పించి ముచికుండుంగృతాగ్రసాగ్ర
 వాహంబుగా నభిమతించి జరాసంధుఁ బునర్దండయాత్రానిమిత్తక స్రవణ్ణాస
 ర్వతారోహణానంతరంబ తద్గిరిదాహంబు గావించి బలరామ సహచరుల
 జై ద్వారవతియందు నివేశించి తదనుసమయంబున రుక్మిణీనామాబున
 మానుషీవేషంబున దీపించు మహాల్క్ష్మీ లక్షణవతి బరిగ్రహించి యాభా
 గ్యవతియందుఁ బ్రద్యుమ్నకుమారునుత్పాదించి జూబవతివరియించి సత్య
 భామం బరిణయించి శతధన్వని సమయించి దీపించుచు మఱియు సనేక
 భావన్నంబై యుపమాలంకారంబు ననుకరించుచు ద్వితీయ ప్రభుభరణి
 తంబై యనన్వయంబు సనుసరించుచు, సేకధర్మగ్రయం బై యుపమయో

* ఇహుడ మాయించి యనియే యుండెనా. ‡ బ్రహ్మచారిత్వోగీకృతరణపూర్వకము.

పక్షులంకారంబు హసించుచు భేదాభేదనాదనిదానం బై స్వరణాలంకారం
బు నిరసించుచు బ్రకృతోపరంజకం బై రూపకాలంకారంబు ననుగ్రహిం
చుచు బ్రకృతోపయోగి క్రియాధాన్యతస్వరూపం బై పరిణామాబు నా
దరించుచు రసికజన ప్రతిభావిలాసగృహీతానుభవం బై భ్రాతృలంకారంబు
లోగొనుచు నిషేధవచన ప్రతియోగి యై యపవన్నావాలంకారంబుఁ గా
దనుచు బహుజనపరికల్పితబహుజ్ఞేఖం బై యుల్లేఖంబుఁ బైకొనుచుఁ
ద్రిప్రకారమనోహరం బై యుత్పేక్షాలంకారంబు మార్కొనుచు సనిశ్చి
యూతం బై సందేహాలంకారంబుఁ దోడుకొనుచు మహావాక్యప్రతిపాది
తైకత్వం బై నిదర్శనాలంకారంబు విడంబించుచుఁ గవిప్రాశోక్తివిషయం
బై యతిశయోక్తిలంకారంబుఁ దిరస్కరించుచు నవజ్ఞాతవర్ణ్యం బై
స్రతీపాలంకారంబు నిందించుచు బింబప్రతిబింబభావోపేతం బై దృష్టాంతా
లంకారంబుఁ బరీక్షించుచు హితాహితతుల్యవృత్తికం బై తుల్యయోగితా
లంకారంబు నాజ్ఞసేయుచుఁ గ్రసిద్ధాధిక్యవిలసితంబై వృత్తిరేకాలంకారంబు
వంక లెన్నుచు సమాహితసాగ్ధముక్తి నిలయం బై సహాక్ష్యలంకారం
బు నాక్షేపించుచుఁ దప్రతిభటశబ్దార్థసంసేవితం బై వినోక్త్యలంకారంబు
సనుగమించుచు నర్థాంతరసమాక్షేపాధిష్ఠానం బై సమాసోక్త్యలంకా
రంబు నుల్లసం బాడుచు సద్భావరమ్యం బై పరికరంబుఁ గినియుచు నా
నార్థనిధానం బై శ్లేషాలంకారంబుఁ జోకసేయుచుఁ బ్రస్తుతకార్యప్ర
త్యాయవసమర్థం బై యప్రస్తుతప్రశంసాలంకారంబుఁ జోకభించుచు
గార్యానుమేయకారణభావం బై ప్రస్తుతాంకురాలంకారంబు నవఘటించు
చు వ్యాప్తిసముల్లసితం బై యనుమానాలంకారంబు బెదరించుచు విశేష
భావగమ్యం బై పర్యాయోక్త్యలంకారంబు విదళించుచు *విధినిషేధవచ
సమూలం బై నిషేధాలంకారంబుఁ బ్రతిపేధించుచుఁ బరిహృతవిరోధం
బై విరోధాభాసాలంకారంబు విరోధించుచు సకార్యసంబంధం బై విశేషో
క్త్యలంకారంబు నవమానించుచు నకారణకార్యవశంగతం బై విభావనా
లంకారంబు నిరోధించుచు విలక్షణకార్యోత్పత్తిమంతం బై విషమాలంకా
రంబు బహుకరించుచు విచిత్రప్రయత్నసంబంధి యై విచిత్రాలంకారం
బుఁ బోనాడుచు సూక్ష్మోదారం బై సూక్ష్మాలంకారంబు మన్నించుచు

ఃగారణమాలాబంబు బై గుభాలంకారంబు ఘడించుచు గృహీతముక్తం
 బై యేకావళ్యలంకారంబు గనరుచు దీపకై కావళీయోగం బై మాలా
 దీపకంబుఁ గితురించుచు నుత్తరోత్తరగుణోత్కర్షం బై సారంబు వెలిసి
 చుచు మఱియు నుపాదానలక్షణలక్షితం బై జహదజహల్లక్షణావ్యాపార
 ద్వయంబు జయించుచు వృద్ధ*నిష్ఠాపదసర్వనామస్థానం బై సుస్మృతశే
 బ్దానుశాసనంబు ననుశాసించుచు జతుస్సాధనాభిగమ్యం బై ప్రమాణ
 దర్శనంబుఁ జూచించుచు, నిశ్చితవేదార్థం బై వాక్యశాస్త్రంబుఁ గేలి నీ
 యుచు నద్విత్యం బై ప్రాకృతవ్యాకరణంబుఁ గారించుచుఁ బ్రత్యయసుల
 భం బై ఛందంబు నవలపించుచు స్థిరప్రాణ్యవకృతిపదం బై వికృతివ్యాక
 రణంబు నపహ్నవించుచుఁ బ్రకృతివికృతిసంశ్రయం బై మహానాటకంబు
 నదరించుచు నమితం బై గద్యకావ్యంబుఁ గాకుపఱుచుచు సువృత్తావృత్తం
 బై చంపూప్రబంధంబు ననుబంధించుచుఁ గళాస్వరసహితం బై గాంధర్వ
 విద్యం గంపించుచు నస్తాకహస్తలక్షణమధురం బై భరతంబు గనికరించు
 చుఁ దనరూపంబు మిగుల వెలుంగ ననముండేని సముండై యదరుం డ
 య్యు సదరుం డై యరిభరణప్రవీణుం డయ్యు సరిహరణప్రవీణుం డై స
 విశేషుం డయ్యు నవిశేషుం డై యమానుం డయ్యు సమానుం డై యగ
 దుం డయ్యు సగదుం డై వనవిహారశీలుం డయ్యు నవనవిహారశీలుం డై
 సోదయుం డయ్యు ననుదయుం డై శేషి యయ్యు నశేషి యై యహీస
 నిద్రాముద్రుం డయ్యు నిద్రావేశరహితుం డై యసర్జనుం డయ్యును సర్జ
 నాధారత మెఱయుచు లోకబాంధవుండు గావునఁ గమలాలయామోద
 ఘటకత్వంబునం దమోహరణపాటవంబునఁ బాటిల్లుచు స్పర్శవిధుండు గా
 వునజగదాహ్లాదకరత నమలినతారావళీమనోహరతం బ్రవర్తిల్లుచు సమవ
 త్తిగావునం బ్రియాప్రియతుల్యయోగదండధరత ధర్మనిర్వహణధురంధరత
 నాలంబించుచుఁ గాలుష్యంబు ఎర్ఘాసరిత్సరజ్వలకపితాంగనాహృదయంబు
 లయంద పదనియమాభావవర్ణనై పరీత్యంబులు ప్రాకృతవ్యాకరణంబునంద
 యస్పృశాలంకారత సురతమృదితముదితాధ్వనికావ్యంబులయంద విరాగత
 చుంబితకాంతాధరంబులయంద యసుందరత్వంబు మధ్యమకావ్యంబులంద
 నీరసత్వంబు వజ్రాదిమణిచిత్రకావ్యంబులంద నిరర్థకత్వం బపుష్పపదంబులం
 ద యకళావత్త్వంబుద్రుత ప్రకృతులయంద వక్రత కాంతాఫాలాలక శరవిశే

సార్థచంద్రబంధుని ప్రబుత్వహరవల్లభకర్ణాక్షప్రసాద స్రవణం కఠిన
త లుగానాకు దక్షతీతిట బులయ ద సీరసకావ్యతీర్ణ క్తికదంబంబులయంద
దోషత రజనీముఖాసంస్కృతంబులంద యగ్ధభేదంబు స్త్రేషయంద వృ
త్తిభి యుగకారశబ్దమంబులంద నిర్వయత మదనకపనకదనంబులంద
స్వపత్నాభాసంగ కేవలవ్యతిరేక హేతుప్రసాద దార్పిద్ర్యంబు పృగత్పక్షా
మృగేషమధ్యంబులంద కళంకంబు కళానిధియంద చాంచల్యంబు చం
చంగతీకటాక్షస్తైధవనిరాలంచలంబులంద గురవస్త్రత యుసస్యచాపంబు
లంద యస్రసాదంబు మేఘావృతదిసంబులంద యగుణాశ్రయంబు సురత
భిన్నహారంబులంద యుగిభయంబు పాతాళంబునంద యుగ్ధుటత్వంబు వీణా
కలకలవాద్యభేదంబులంద సహసభంగహేతుత నాయకశ్శృతనాయికాచర
ణపాతంబునంద పత్రప్రకర్షిత సముద్రతరంగంబులంద యనభిజ్ఞనిబంధ
నంబులంద యపాశ్రయ యుపరత నాట్యరంగస్థంబులయంద మిథ్యావాది
త యుద్వేగితవాదులంద యుక్తకాశిత గుప్తనైతానాగ్నులయంద విశ్వత
భావంబు ప్రాకృతాగ్నిభాషణంబులంద సమాధి పదబంధయోగీంద్రమాన
సంబులయంద మెలంగి సఖాలజనులు నగ్నిమాప్తి శుచియతు లయ్యుం
దవాపకాశిత్వ మెలంగిన చంద్రమాప్తి నాస్తిదశర లయ్యుం గళంకులు
గాన రవిభాతి సాధ్యుదయు లయ్యు సత్తరగతి గోసక మేరుప్తై నడి ను
స్పృశు లయ్యుం గాఢస్యంబు గోనక సయోధిచెయ్యున గాభీర్యరత్నాకరం
బులు గొంచుము భంగంబులు దెలియక కుబేరురహస్రన సగ్ధసంపన్ను ల
య్యుం బాగ్నియంబు సేయక యుక్తనైఖరి నిరుపమభాగళాలు లయ్యు
న్యస్తిభేదంబు లభిగమింపక యనుపపన్నభేద తై యనుగితమోదు తై
యస్తాప్తపవాదు తై యాశ్రితసాధువాదు తై యనురసస్రసాదు తై య
త్రిప్రయవాదు తై యతిశయితవినోదు తై చెలంగం బరిపాలనంబు సంజా
ఘటిండు సమయంబున.

—: కథాసారము :—

స. చిక్క-లదొంగళు కిది చు, పుక్కనబే యొత చెలువ మిప్పుక్క- యనా బక్క-చెనుగులు కుప్పుగు, నొక్కసరొజ్జి రవితనూర్పుచ యలరుక్.

క. అాదముగల తలిన స్థల, మందానందమున బెనువ మందిరమున గా
లి నామితం బెనెగె ను, నిదితయమునాతరంగిణిసోదరి నైనా.

ప. ఇట్లు పెరుగుచు నబ్బల తనశైశవంబున.

ప్రీ. చెలులతోఁ బరివేషములు మేలుతనబొమ్మరిష్టుగాబొమ్మరిష్టులెట్టిలెట్లు సేయుఁ
దారకాగ్రహవిధితరుణులతోఁ గూడి యొప్పుగా వెన్నెలకుప్ప లాడు
దనరాదు సయ్యుక్తధనువులపై నెక్కి యింతులతోడ నుయ్యేల లూఁగుఁ
గూర్చుకన్నియులతోఁ గూడి కుంభంబునఁ గొమరొప్పు గుజ్జనగూర్లనగుం
మొగులుచాటున*దాగిలిమూతలాడు, సస్త్రముపై బాలికలతోడ సరసమాడు
నంచబోదల కెల్ల నాట్యములు గజపు, బాల సవశైశవారంభవేళిలందు.

ప. జలదముమాటునం బొలిచి చాన మెఱుంగయి మిన్ను వాఁడయం

†చలముననిల్చి యంచయయి, చంద్రపిఱుండఁ దదీయ రేఖ యై
మలయును బువ్వడిఁగియలమాటునఁ గల్పకవల్లిలీల యై
లలిఁ గికురించుఁ దోడిచెలుల న్నతి†దాగిలిమూతలాడుచుకా.

శ. నీలాభగవత్సంశజ, బాలిక బాలారవిదపంక్తులు దిశలం
జాలం జాల రచించును, లీలకా శ్రమపడుచు? దనదులేజూపుగమికా.

శ. దిన మొక్కచాయఁ బెరుగుచు, పవజాయతనయన చూడ నన్నెదనర్చుకా
మనసిజుఁ డాడింపఁగ గవి, సన దీసిప పసిడిబొమ్మచందము మెఱయకా.

ప. మదవతి వాక్యవద్ధతి సమంచితరీతి ఘట్టి వర్ణముల్
పదులు గణింప నైదు నొకపట్టున నొక్కొకచోట నాలుగే
పదులు వసించు నొక్క యెడఁ బాయును నాల్గు లిపు ల్మఱొక్కడం
గదిపి మొంగెడుం దెలియఁగాఁ బదియు న్నతి నాల్గువర్ణముల్.

శ. వైదర్భిమిఱు నెచ్చెలి, వైదర్భీరీత్యుదీర్ణవైభవరసధా
దోదారకవిత మెట్లు ప్ర, మోదావహ గాదు రసికపురుషుల కెల్లకా.

శ. పదచిత్ర తాగచిత్రత, లొదవినకవితయు విచిత్ర మొగి గనుపట్టుం
బదగతుల సావమం బై, యది నిరుపమ మగుచు మెఱసె నల్పముచూడకా.

ప్రీ. సుప్తిజ్వేశేషసంశోభితశ్రీవిధశబ్దంబులు దోషసర్వస్వ మెడల
శయ్య నమర్చుచు సత్పాకశుద్ధిగఁ ద్రివిధగుణంబుల రీతు లమర
వృత్తులు చెలువార వివిధరసానుగపదవర్ణసమసనస్తావ్రు లొనర
వ్యంగ్యంబు మువ్వన్నె లమర శబ్దార్థవైచిత్రీవిశేషము ల్పెన్నమిగుల
వాగ్భటం బైవకవిత చెప్పంగ నేర్పె, బ్రాతచదువులప్రోవుగారాపుఁబట్టి
విమలతస్రీతిమాధురివిన్నయవుడు, కవిగురులుకవితగురుతియుఁగాంచగలరె.

* దొంగుడుమాతలాడు-మా. † యంచలదునునిల్చి-మా. ‡ దాగిలిమూతలాడుచున్.

- సీ. సంతతస్త్వాగ్గసంచారిణిగఁ జేసి సారసాహచిహంసప్ర జంబు
 పీఠాకర్షణత్సాని వాణి యంతర్భాణి వాణీవిశేషసర్వజ్ఞఁ జేసి
 బుధురగాధర్వసాండిత్యనిధిః జేసి విమలాశ్వవదసస్వాజనంబు
 సర్వభారతశాస్త్రగర్వితుగాఁ జేసి రమితగీర్వాణుర్వాఙ్ముఖులు
 కల్పితాసల్పసంకల్ప(హవ్య)కథలు, లలితకీటులు మీఱఁ గప్పనలు చేసి
 ద్విస్త నగ్నిన్యమునిసతీతిలకకులము, వెలయఁ గాళింది నబ్బొల్పవేళయందు.
- సీ. ఉరయవేళల వాణి యరున్మత్త బహుశ్చత్త నోధకగ్రంథము ల్పాసఁగ నేర్పె
 దరువాతిమొద ధరాధరరాజనందన మహితాగ మోక్షమర్మములు దెలిపె
 చాపిసన్నుట రమాతిరళాక్షి రత్యలంకారశాస్త్రములు పాంకముగ నేర్పె
 నెఱ నడ రశ్మిని నెనఁగు షన్నగరాజు శ్చరహస్యంబు చక్కఁ బలికె
 గోమమవ్యాసకణచరకపిలశైమి, నులు స్వనిర్మితసర్వనంబులు నొడివెరి
 మూఁడుమూర్తులముద్ద యాస్రొక తండ్రి
 యంకమునఁ బోదిగాంచు నియ్యబ్జముఖికి.
- క.. చదువులగని కన్నాయన, చదువులు ప్రహియింపనేర్పు సవిత్వతనుజ తాఁ
 జదువులు సాకల్యంబుగఁ, జదివె ననుచు వర్ణనంబు చలువఁగవలెనా.
- మ. అంత.
- మ. గంఠాపక స్మరజవనోపధి యసంగం స్థాతంత్రాంకురా
 ర్పణసర్వంసహ కామదైవతసవర్యావాహనాకాంక్షా
 షణ్ణ మజ్ఞాత్రజగత్సయీవివశకృత్సా మోహనాస్త్రంబు భూ
 షణసాకల్యసమాసవేష మయి యోషాహాసని బొప్పెడికొ.
- క. ముంగుడులరంగు లలనఁజే నంగనపాలిండ్లు మిట్టలై కనుపట్టె
 లంగముల మెటుఁగు లెక్కెను, శృంఖారముతోడఁ జెలికి, సిగ్గును గదిరెకొ
- సీ. నానాట నవయావనపుఁబూదోటలో రహిమించు మదనాంకురంబనంగ
 ననుమమననయావనారంభ జలరాశి లలిఁచేరు పవదంపులతిక యనంగ
 సరసలావణ్యవహ్నకాలఘనవాటి రంగుమీఱిన కొచ్చెఱు గనంగ
 సలలితస్తాయంపుసాని దేలికి లసిచు ససమాయుధునిమోహనాస్త్రమనంగ
 బాలశశిరేఖ దినదిన బోలి నెగడి, మెలయఁ గళలంతకంతకు మిక్కిలముగ
 వరుస సంపూర్ణభావత వలులుకరణి, నమలె గాళింది నవయావనాగమమున

మ. తెఱుపై బాల్కము వోన బాల యతిదీప్తిం జూడఁగా నొప్పె నా
తెఱసాంపుం గటిపెంపు మేనుడిగి యుద్దీప్తిన్ నొన్నత్యము
స్మరింపంపున్నడతీరు పాదములయొప్పుం గొను లేమిం గనక
ఓంవాయన్ జలిపింప నమ్మరునిచే నొప్పారుఖండం బనక.

సీ. కుటిలస్రచారము ల్కుంతలంబులఁ జెందె జవలభావము నేమి సరణిజేరె
బంకనాగత్య మేర్పడఁ ఫాలమున నుండె నతిరాగవిలసనం బధర మంగట
గతిసత్వమెల్ల నొక్కటఁ గుంచంబులఁజెందె బట్టువీడమి నితంబముననిలెనే
కలుము తెఱుంగముల్ గొనుఁదీఁగె వనించె జాడ్యంబు సడఁపులజాడనమఁగె
ముంప మెల్లను సిగ్గులో ముడిఁగిఁకొనియె
*గు రైఱుంగమి యలనాభిఁ గూడికొనియె
నెలతె తనబాల్కచేష్ట లన్నియునుఁ దన్న
బాయకుండఁగ నొప్పె యావనమునందు.

చ. అరుసనంత మబ్బినపు డా నొకకొన్నిదినంబు లింటె మా
కలుములు సప్పుడు న్నమత్తకైఁకొఱగా మని ప్పువంబు లా
జలజదళాక్షిపాదజలజాబులు గైకొని పూజనల్పు న
య్యలరు లనాఁగఁ బాదసఖరాంకురము ల్లనువ్వు నింట్రిక.

క. జగి దప్పి చుక్కగమి యా, మగువపదనఘాలికోడ మార్కనలేమిం
బగ లుడిగి యుండుటం గడ, గగనములో డాఁగి రేయు గననగు బ్బుక.

గీ. నిలుక డెఱుంగని చిగురావనీ ట దెంత, తాపడిన పద్మ గాగమ్మరాణియెంత
సాగసుఁగెందామరలసాంపుచూఱకొన్న, వనితపదములతో నాటవచ్చు బ్బు.

చ. ఎడసినకాండసంపదల కెంతయు స్తుక్కుచు వాడు టంది తా
రుడుగని వేఱకోతలకు నోర్చుదొన ల్కులమంపుగర్భముల్
జడిమ వహించెఁ గాన సతిజంఘలతో సరిగాఁగ నేర్పునే
జడమతు లైనవారలకుఁ జక్కఁగఁ జిక్కునె సద్విచారముల్.

క. సరిసిజలోచనజంఘల, సరివత్తు మటంచువచ్చి శరములపా టై
యిరుగడలఁ గట్ల పాటై, శరధులు కడు నొగిలెఁ దగనిసాహస మగునే.

క. మృదుపదమై మాధుర్యాన్నద మై చెలిజంఘ రసము చాలఁగఁబలుకుక
మృదుపదమై మాధుర్యాన్నదమై యలరాదు రచనవడుపు దలిర్చుక.

క. పారితోక సరస తెడలక, సరస్వతవితతితోడఁనర్పింపక యి

న్దరఁడై బడి తలక్రింగె, పరఁగిన సరిరాదు రంభ పడితితోడలతోక.

చ. తలపిరిగొంగఁ బోసికొని నిద్దయు నాకులపాటుఁదోఁపగా

జంతుల సెప్పుడు న్నిలిచి సర్వశరము భూతిల్పిన్ బె

వలఁగుఁగఁ బ్రహ్మం బూలుఁగొని నేసరఁకెప్పుడు మోచు హఁదస

బలపడఁ బెయుచున్నయది యర్కసుతఁడునులఁగిల్లఁతు.

క. అతివృగు వగునతియూయల, నతికఠినపుంగరికరంబు లారసి చూడ

న్మతి గానయ్యెఁ బ్రతీసమి, పిత మన్ద్ర నుమడు నుమవ నిలఁబ్రాజ్ఞులకు.

గీ. పుంగ్వపరగూఢమంబుమూర్తి గాంచి

చేరునఁగి పాఠసేరుంబుచప్పు గాంచు

బ్రహ్మ పిఠులాటిపృథ్వీపద్మిన్మ ముగుడు

పేకపాదంబునా మది వీడ్చఁజేయు.

క. నీల తానంబు సయ్యలి, నీలంక పలుదురుచి నెన్నించె నిలక

పేలాంగిసర్వాంగ, శ్రీలక శ్రీగలిచె నవతిచిట్టక మమరక.

సీ. దిగదిగ దిగఁగఁ గున్నరసంగ రవిజాతపిఠుండుతో ముదింబుఁ బెరుంగనచ్చి

నస్థిఁ బడియె మాంసక సైకతంబులు చెలిజఘనంబుతోఁ జెనకవచ్చి

బలుగిరదుర్గంబుపా లయ్యె ధారుణి పైదలికటి సరిపడఁగ వచ్చి

రాఠాపిడులఁజెందె దోరంపుటద్దముల్ పొలఁతిశ్రోణీఛాయఁ బూనవచ్చి

గంగఁబడిపోయె సరదంబుగండ్ల ముగువ

కాంచితకాస్థాసగరిమంబు గనఁగనచ్చి

సంపదపిషమృదుములు న్మానుషంబు తమకు(?)

చలఁచనిపి(లేవు) బొలానితింబమునకు.

క. అరుదైన చక్రవర్తిత, సరసుల సహచనతి గలదు చాలుదు మనియో

కరము భ్రమంపడి తిరిగెను, దహణీమణినాభినద్యతకు నుల్లేపుడు.

క. అలనామణిపక్షింబునఁ, గలిమియు లేమియును నెఱుంగఁగానినడుము దా

గలదని తెలియఁగఁజేసె, బలునాభీగహ్వరంబు పరిదృష్టం బై.

క. గూఢాగూఢవ్యాగ్యము, రూఢిం గనికనము లమరురుచులు దనర్పం

ప్రాశంపయోధరమధ్యము, ప్రాశులమతి సమ్మదం బపార మొనర్చు.

మ. తెఱుపై బాల్యము వోవ బాల యతిదీప్తి జూడఁగా నొప్పె వా
తెఱసొంపుం గటిపెంపు మేనుజిగి యుద్దీప్తి నెన్నెత్తము
స్మరింపున్నడతీరు పాదములయొప్పుం గొను లేమి గనక
ఓంబాయక జళిపింప నమ్మరునిచే నొప్పారుఖడ్గం బనక.

సీ. కుటిలన చారము ల్కుంతలంబులఁ జెందెఁ జవలభావము నేర్ప సరణిఁజేరె
బంకనాంగత్య మేర్పడ ఫాలమున నుండె నతిరాగవిలసనం బధర మంగఁ
గతినత్వమెల్ల నొక్కటఁ గుంచుబులఁజెందె బట్టువీడమి నిశంబముననిలిచె
కలుము లెఱుంగముల్ గొనుఁదీగె వనించె జాడ్యంబు సడపులబాడసమఁ
మురిప మెల్లను సిగ్గులో ముడిఁగొనియె
*గు రైఱుంగమి యలనాభిఁ గూడికొనియె
నెలత తన బాల్యచేష్ట లన్నియునుఁ దన్న
బాయకుండఁగ నొప్పె యావనమునందు.

చ. అరువనంత మబ్బినపు డా నొకకొన్ని దినంబు లింటి మా
కలుములు నప్పుడు న్నమతకై క్రొఱగా మని ప్లవంబు లా
జలజదభాక్షిపాదజలజంబులు గైకొని పూజనల్పు న
య్యలరు లనాఁగఁ బాదనఖరాంకురము ల్లనుపట్టు నింతిక.

క. జగి దప్పి చుక్కగమి యా, మగువపదనఖాలిఁతోడ మార్కొనలేమిం
బగ లుడిగి యుండుటం గడ, గగనములో డాఁగి రేయు గననగు ల్లొక్క.

గీ. నిలుక డెఱుంగని చిగురాకునీ ట దెంత, తాపడిన పద్మరాగమ్మరాణయెంత
సాగనుఁగెంచామరలసొంపుచూఱకొన్న, వనితపదములతో నాటినచ్చు ట్లు.

చ. ఎడసినకాండనంపదల కెంతయు స్రుక్కుచు వాడు టంది తా
రుడుగని వేతకోతలకు నోర్చుదొన ల్కలమంపుగర్భముల్
జడిమి వహించె గాన సతిజంఘలతో సరిగాఁగ నేర్చునే
జడమతు లైనవారలకుఁ జక్కఁగఁ జిక్కునె సద్విచారముల్.

క. సరిసిజలోచనజంఘల, సరివత్తు మటంచువచ్చి శరములపా లై
యిరుగడలఁ గట్ల పాలై, శరధులు కడు నొగిలెఁ దగనిసాహస మగునే.

క. మృదుపదమై మాధుర్యాన్నద మై చెలిజంఘ రసము చాలఁగఁజిలుకు
మృదుపదమై మాధుర్యాన్నదమై యలరారు రచనవడువు దలిర్చు.

క. పారలేక సరస లెడలక, సరస్వతివితతితోడఁనన్తింపక యి

ద్ధరఁడై బడి తలక్రింగె, పరగిన సరిరాదు రంభ పడితితోడలతోక.

చ. లలవిగొని గల బోసికొని తద్దయు నాకులపాటుఁదోపఁగా

జలముల సెన్నడు న్నిలిచి సర్వశరీరము భూతిలిస్త పై

వలయఁగఁ బుష్టం బూలుఁగొని నేసరకెప్పుడు మోచ దాఁ దప

బలవడఁ జేయుచున్న యది యర్కసుతౌరుతులొల్లలాస్థి.

క. అతిమృదు వగుసతియూరుల, సతికనపుంగునరంబు లారని చూడ

స్మృతి రాగయ్యె బ్రతీపమెహిత మన్ద్ర సుపమ సుపవ నిలఁబ్రాజ్ఞులకుక.

గీ. పూర్వపరగూఢమంతమహ్నాగ్ని గాంచి

చేయినకటి పాణిసియూరుచెన్ను గాంచు

బృహ్మ విభులాతిహృద్వనద్వైత్తు మగుచు

వేదపాదం బనా మది వేష్కఁజేయు.

క. నీల తానెల సయ్యలి, నీలాలక పలుదురుచి నెన్నించె నిలక

వేణుగినర్వాంగ, శ్రీలక్ష్మీ శ్రీశైలిచె సవతిచిట్టక మమరక.

సీ. దిగదిన దిరిగెఁ గున్మరసారరవిజాతసిఱుఁదుతో మురిపంబు బెరుగవచ్చి.

నప్రేటఁ బడియె మాసక పైకతంబులు చెలిజఘనంబుతోఁ బెనకవచ్చి

బలుగిరిదుగ్గంబుపా లయ్యె భారుణి పైదలికటి సరివడఁగ వచ్చి

రారాపిడులఁజెందె దోరంపుటద్దముల్ పొలఁతిశ్రోణిఁచ్చాయఁ బూనవచ్చి

గంగలబడిపోయె నరదంబుగండ్ల ముగుద

కూచికాస్థానగరిమంబు గనఁగవచ్చి

సంపదపిషమశ్వములు మ్రానుపాటు తమకు(?)

నలఁసనివి(లేవు) బాలానితంబమునకు.

క. అరుదైన చక్రవర్తిత, సరసుల సహనసతి గలదు చాలుదు మనియో

కరము భ్రమంపడి తిరిగెను, దరుణీమణినాభినద్యతకు సుల్లేపుడుక.

క. లలనామణిపక్షంబునఁ, గలిమియులేమియును నెఱుంగఁగానినడుము దాఁ

గలదని తెలియఁగఁజేసెక, బలునాభీగహ్వరంబు పరిదృష్టం బై.

క. గూఢాగూఢవ్యంగ్యము, రూఢిం గనికనము లమరురుచులు దనర్పం

ప్రాధవయోధరమధ్యము, ప్రాథులమతి సమ్మదం బపార మొనర్చుక.

- ఉ. ఆరమణీశిరోమణికుచాన్రి యుగాంతరసేమఁ బుట్టశృంగ
 గారరసంపుజా లనఁగఁ గానఁగనయ్యెను ముద్దుఁగుల్లు నూఁ
 గా రది నిల్వఁగా నయినయన్భుతసిమ్మ మనంగ నొప్పుచె
 ల్వా రెడు నాభిగవ్వర మయా రె మృగీదృశరూపవైఖరికొ.
- క. అరయఁగమనమున్ దివియుంబరమాణువుఁ గలదటంచుఁ బరికించిన వే
 హరిమధ్యనడుము సంశయ, పరమాన్నద పోట నెల్లు పాటిలు నుపమల్.
- గీ. చారుతర మైననాభిశృంగారసరసి
 రసము పెల్లుబ్బి కుచమహిధ్రములనంటి
 పాటునూఁగారుజుల్పైఁ బయలుపడెడు
 కరడు లనమించె మువ్వభుల్కుచులముఖకి.
- మ. లలిశృంగారరసప్రవాహ మొనరకొ లానన్యవగ్గాగమా
 కలనోద్భూతవళితరంగములు వీరకం దాఁకఁ బెల్లుబ్బును
 జ్వలతేజోమయ బువ్బదద్వయము నోజన్తించె నయ్యింతి మే
 ల్పలిచుదోయి మెఱుగు లుల్లసిలు భాస్వచ్ఛాహుచూలాంత మే.
- చ. అరయఁ ద్రివేణికాజల మనంగుడు గ్రుక్కఁగ జవ్వసంపు మే
 ల్సిరి కడు నించి డింప నొగిఁ జెప్ప(గు)వైడి పనల్లు గుబ్బ లొ
 నురవడి డించుదో దోడక నొప్పెడు జా లనఁ గాన నయ్యెడు
 న్వరహరినీలమౌక్తికసువర్ణనిబద్ధవిభూషణ స్తభల్.
- క. అన్రకృతభూధరాదుల, కన్రకృత బయ్యెఁ జెలువయ్యుపుగుబ్బల్
 అన్రకృతతయునుకృతత, యీప్రకృతపుఁజన్నుదోయినెనయుఁ గ్రమమునకొ.
- చ. కలయఁ బ్రసాద మొప్ప నధికస్ఫుట మై మధురత్వ మొందఁ గే
 వలపరుషస్వభావపటుబంధము మీఱ సమస్తభూషణా
 వలులు దలిర్ప సర్వరసవాసితఁ గావ్యమునాఁ జెలంగు నె
 చ్చెలిచనుదోయి క్లిచ్చతనుఁ జేకొని మానదువో విసంధిరక.
- క. ఉరుకుచభూధరపతికిం, గరిఘటములు మిత్రమయ్యెఁ గనకకలశముల్
 పరికింప సమతఁ గైకొనె, నరులును సఖిభావ మందె నరుడు తలఁపకొ.
- క. అరిగజకటదారణమున, నురుసుమనఃపంక్తిపోషణోదారతచేఁ
 .బురణించు మొనలు సూపుచు, దరుణీచక్రోజభూమిధరరాజు కడుకొ.
- ఉ. శంక యొకింత లేక చెలిచక్కనిబాహుల సాటి కేగఁగాఁ
 బంకముఁ జెడి కంటకులపా లయి లో బలులేమిఁ జెడఁ గాఁ

బంకజనాళ లట్లగుట వాని నొందించు భుచిత్వవృత్తిచేఁ
గొంకక సత్వధయు గొను కూర్మిగర్భస్థానరాజయున్.

మ. వననిధిఁ బుట్టి నస్మణినివాసము నై హిరికేలు వట్టి యా
ధనపతియులు సొచ్చియు ముదగుబున మంగళసూత్ర నైభవం
బునఁ దనరార నైతి నని పూనిక శంఖము చామకంఠ మై
ఘనత వహించి కాంచు మణికాంచనమంగళసూత్ర సంపదల్.

క. నిటలాక్షుఁడు మూలంబున, నట హరివ్రతగుబుమీఁద నమరుటకరన
న్వటఫలము ఫలము గాంచెను, బటుగతినియితిచుబుక భావముగొనుచున్

చ. సరసిరుహక్షౌదంతములసాటికి వస్తు మటన్నఁ గుండము
శ్చోరియునుగా నిరంతరము వేసరి చీకటిబందిగుంబులం
జూరఁబడి వాడుఁగా మిగులసూత్రముల స్పరిగట్ట స్తుక్కుఁగా
పొరిఁబొరిఁ గండుగా నెఱయ భూరికుచాంతరదుర్గసేమలన్.

గీ. *లక్షయంపుగుణస్ఫుర్దియమరెనేని, చిన్తములులేనిగుంభంబుఁజెందెనేని
తరణిసందనముద్దులదంతపంక్తి, యాభిరూప్యంబు గాంచు ముత్యాలబంతి.

ఉ. పంచము లంట మే నిది యపాశ్ర మటంచు వనాగమాంతశా
ఘాంచలవృత్తి యై చివు రుచాశ్రితమాధవసంగజైకర
క్త్యంచిత మై వధూటిమధురాధరతం జని చెందుటం గదా
కాంచెను సద్విజస్మపరికల్పితసంతతసంగసౌఖ్యముల్.

సీ. జలవాసతపమై(న)జలజంబులకుఁ గళాధరునిరాకకుఁ బ్రమోదంబు లేదు
లలి నట్టితప ముత్పలంబున కగునేని మిశ్రవైముఖ్యంబు మిగులుచుండుఁ
గలదు భిక్షావృత్తి గండుఁదున్నెడలకుఁ బొయిత్వ మెన్నఁడుఁ బొయకుండు
గగనస్థిత వ్రతం బగుచకోరంబున కెన్న దోషాకరునింపు గదురుఁ
గాన చక్కని కాళిందికన్నఁగవకు, నెన్ననివి సామ్య మేగతి నెనయఁగలవు
ఎట్టికష్టంపుఁదపమైన నిలవిగుణత, గన్నఫలమిచ్చుననుమాటగలుగు టెట్లు.

గీ. నిచులబంధవరాలోకనిస్సమీశ(?), లమలమాధుర్యరసనైభవాస్పదంబు
లగుచుఁజెలువారుకాళిందిసాగసుఁగన్న, లన్నలోతమ్ములోయవియబ్జములకు.

సీ. చానకన్నులతోడిసాటిఁబూనఁదలంచి బ్రమసి బేడిసలు గాలములఁబడియె
జెలువయక్షులతోడిచెలిమి సేయఁగవచ్చి పొందమ్మిమొత్తముల్బురదబడియె

ముదితచక్షులతోడ మురువు సూపగవచ్చి కల్వలు నీళ్ల(లో) ముట్టించియె
మానిని నయనయుగ్గంబు జింద్రాణి లేటికొదమకన్నులు భీతి బెదరుపడియె
రవణిరమణీయతరపీక్షణముల తేట, బూనబోవుచునుదిరంబులూరింబడింబు
బొలఁతి చూపులచెలువప్పు బెగుకు లొలయఁ
గోరి తేటులు బికిరంపుఁగూడు గొనియె.

గీ. చన్ద్రకమునువ్వుబువ్వునుసరవిఁగూడ్చి, యింతిష్ఠాణంబునకు సోని సనయ లేక
మతనంతంతకునుదలవపుగాఁగఁ, బండుటలుచూడమే ధరౌచుండలమున.

చ. ఎదుట మెలంగువస్తు వొకయించుక కన్నడనీని మైలతో
నదనునఁ బెట్టు తెల్పులకు నబ్బదు నిల్కడ లేదు మార్దవా
బిది కొఱగాదు జన్మ మని యెంచి రత్నిస్థరదర్పణంబు ల
వృద్ధవతిచెక్కులై యెపుడు మాననితేట మృదుత్వముఁ గొనున్.

క. నవనవరోచిర్నిచయ, ప్రవణము లగుకుందరదన ప్రవణంబులకు
న్యవ తనుచుఁ బల్కఁ దగునా, నవతను సరిగాక మెలంగునవసంఖ్యనిలన్.

చ. చెలి చెలువంపుఁగర్ణములశ్రీ హరియింపఁగ నేల వచ్చె శ
ష్కులు లకటా వివేక మొనగూడక యయ్యపరాధ ముక్కుటం
బిల నొనగూడె వాని కది హేతువుగా జను లెల్ల నిష్పడున్
సలసలఁ గ్రాఁగుసూనియలఁ జాలఁగఁ జాలఁగ ముంచి యెత్తుటల్.

క. కలకంఠిమృదుకటాక్షా, చలరమ్యద్యుతులు నిండు శ్రవణద్వయి యొ
ప్పలు నించు*చీరసంబున, విలసిల్లెడుకూపయుగళివిధముం గొనుచున్(?)

చ. జలమరువ ద్దగీలజలసంభవకైరవఖంజరీటవ
క్షులిహరిణాక్షిమీనహరిణాంకపతశ్శుల దృష్టిమాత్రనే
తొలఁగఁగఁజేయుఁ గన్న లని తోయజసూతి సవాఖ్యసంఖ్యల
న్నిలిపెను బార్ష్యయుగ్మమున నేర్పున నా సతివీను లింపగున్.

ఉ. తియ్యన కాని యొండు మతితీ రొకయింతయుఁ గానరాదు నే
నయ్యలివేళికన్బొమలయందముఁ జెందనటంచుఁ జప్పనై
యొయ్యన బెండు గైకొనుచు నుండు మనోజునిచేతిసింగిణీ
యెయ్యెడఁ బిల్లపిల్లతర మించుకయేనియుఁ జేగఁ జెందెనే.

క. కనఁ గన మిగిలెడుచుధురిమ, గనఁ జెలికన్బొమలతీరు గానక మరుచే
ననచెఱకువిల్లు ప్రాణము, గనఁజాలక కాదె నిలువుఁగన్నులుపడియెన్.

శ్రీమద్భగవద్గీతాసము.

- క. పూనునాటినిశాపతి, కన్నియవేదనచేక కదా
సన్న మగుఁ దజ్జయంబును, మిన్నవేదన గాంచు మెఱుంగులబలిమిన్
- ఉ. తమ్ములమేలు పూనమిని దక్కులవేన్మేల మేనుసోకిన
న్నెమ్మివహింపమిం గలుగునింద తొలంగఁగ నిండుఁజంనురుం
డెమ్మెలతమ్మియుం జెలువయింపులనెమ్మొగ పోదుఁ బూనెఁ గా
తమ్ములమేలు మేల్సొగసుఁ దాలుచు లేనగుఁజేటనెన్నెలన్.
- గీ. సనఁతు గనఁడయె యబూర్ణదోషాశరుండు
బహుబుణగగ్రస్త జలములు వృత్తియకాపు
వరిహృతాశేషదోషమై భవ్యకాంతి
నైభవము గాంచు నెచ్చెలివదనమునకు.
- క. ఎన్నఁ బ్రతిబింబభావా, వన్నం బగు ముకురమునకుఁ బాటిలు నేలా
*గన్నన్న సమత బింబత, గొన్న వికర్తనతనూజగొనబు మొగముతోన్.
- గీ. కాంతివారాశి యగుభానుకన్యమోము
జగి యొకించుక యప్పుగాఁ జెంది యొక్క
రేయి చెలువొంది యది దీర్పలేమిఁ బొడము
చాపము కళంకమై విధుఁ బాయకుండు.
- గీ. బహుళవక్షచాతభావితఁ డైనట్టి, చందమామ జడుఁడు సాటి యగునె
సమతఃబూని శాస్త్రసర్వస్వవిదురత, వఱలుచుండుచెల్వ వక్త్రమునకు.
- చ. పగ లిది రేయి నాక మఱి పక్షవిభేదము గాంచ కెప్పుడుం
దగులు మహోదయస్ఫుగణఁ దార్కిను నర్కునికూర్చిపట్టి మే
ల్సొగసులనెమ్మొగంబునకుఁ జొప్పడునే నరి యుంచుఁ బల్కఁగాఁ
దొంగచెలికాని దోషములు దూఁకొనువానిఁ గళంకభావితున్.
- క. కనఁజనియె ముకుర మిందుండు, కొనవస్వంజనియె మాఱుకొన్నంజనియెన్
వనజంబు గాని నెచ్చెలి, గొనబులనెమ్మొము సాటి గొన విజ్జగతిన్.
- గీ. ఆమను బింబానుబింబైకృ మరసిచూడ, నరుదుబింబానుబింబులకైకృపృత్తి
కంబుకంధరముఖదగ్గణంబుతోడ, నైకృమొనగూడఁ జంధున కబ్బురంబు.
- ఉ. సాటికి రానినీలములు సానల రావడఁ బాఱుఁబోతులై
తేఱులు పోయె మేఘములు దీనత మొట్టలు (వెట్టె) బామరల్
గాటపుఁదెల్లఁబా టాడవఁ గప్పడఁ బల్కఁగఁ గేకింఁభముల్
పాటలగంధికోప్పసిరిప్రాభవ మెన్నఁ దరంబె చూడఁగన్.

*గళగన్న సమతబింబత—మూ.

- గీ. అఖలనుమనశికదంబకాభ్యసూపహ నిరజాస్తతనూభవనీలకబరి
దానినవలించునేగతిఁబూనవచ్చు, జగముకైనీరములు, మోయుజలవహంబు.
- క. అమరెడుకీర్తిడ సగ్ధర, కొమరుమిగులు పిలుందు దలఁప గొనబగువిపులే
కమనీయతనువు చవలే, రమణీమణి యకార వృత్తర త్నాకరమే.
- క. చెలమా సుధ కధరము చం, చలమా కనుదోయి కుచము చాలితకనకా
చలమా నైపుల్యజితా, చలమా జఘనంబు ఘనము చానకు నెన్నన్.
- క. రాకాచందుగ్రి నగు నౌ, రాకాంతమొగమ్ము కెంపురావికి నే
రా కామినియధరము చిగు, రాకా పాదంబు సురుచిరాకారమునన్.
- క. †నాకము నగుఁ గౌనమ్మై, నాకము(జగి)గుబ్బ యలపినాకము బొమ గూ
లోకముల నుదతి హరిణా, లోతము నిండించు నౌర లోకము మెచ్చన్.
- క. ధరమా కుచ మూబలుఫణ, ధరమా నూఁగారు †నీరదాయకధారా
ధరమా కచంబు స్వర్ణవి, ధరయాధరమా మెలుంగు ధరణిజఘనకన్.
- సి. ఇంపారుకీర్తిడ యింద్రీనీలముఁజేయ మధురంపు మోము పద్మంబుఁజేయు
ముత్యాలసరిఁ జేయు ముద్దురద్రుశేణి రుచిరంపుమోవి విదుగ్మముఁజేయు
శంఖంబుఁజేయును జక్కనకంధర గుబ్బలు బంగారుకొండఁ జేయు
భూమిచక్రిముఁజేయుఁ బొందైన జఘనంబు తలరుమధ్యమ్మసంతంబుఁజేయుఁ
గలికిపాదంబు పద్మరాగంబుఁ జేయుఁ జాననిలువెల్లఁ దప్తకాంచనముఁజేయు
వెలదిఁగొనినూడుమాటలు పేయునేల, రమణిలావణ్య మొగినముద్రీంబుఁజేయు
- సీ. జలధరమాలిక జగజంపుకీర్తిడ చంపకమాలిక సరసనాన
భ్రమరవిలసితంబు కొమరారుకనుదోయి మత్తకోకిల యగుమంజుశము
శిఖిణి యెమించుఁ జెలువౌ రదశేణి సగ్ధరయగు గుబ్బచన్నుదోయి
యసురువిద్యుత్కాల యగును దనూయప్పి మత్తేభగణియగు మంజుపదము
అలభుజంగప్రమాతమే నూరు దనను, బంధురంబయ్యె సర్వాంగభవ్యలక్ష్మి
యరసిచూడఁగఁబం కేళహస్తపూతి. విశేదలావణ్యమహిమనదృష్టత్రయ్య
- సీ. రమణిలావణ్యంబురాశిలోఁ గనువట్టుఁ దేలులగుంపులు దెలిపిమాలు
మువ్వన్న చందురుల్ ముద్దులమీనము ల్పుషిరము ల్పుష్పలగ సొంపునింపు
ముక్తాఫలశ్రేణి మురువంపుఁబడంబు శంఖంబు గుబ్బలు ల్సరసనాశ
లంబంపుఁజగురులు పొందైనజలనీలి బలువైనహాసము నిబ్బరపువీపు

లబ్ధురపువరపులీ నెడునట్టిరంధ, లరిదిగావించు కూర్మంబు లధికమృదుల
పంకజాతంబు లసమానభాసమాన, కాంచనచ్ఛాయ నెప్పుడొదవించుతీవె.
వ, ఇట్లు నిండుజన్మనంబున దేవాసురమనుష్యలోక కాంతాదురాపకామనీయ
కలక్ష్మీలీలాయశనంబున సర్వలక్షణైకలక్ష్యంబు నగునమ్మోహనాంగిసఖ
లవిద్యావిజ్ఞానవిమలాంతఃకరణ యని విశేషించి సకలజనపరమాహ్లాదైక
కారణం బగునంగీతశాస్త్రంబున మిగులఁ బ్రవీణ యగుట యారసి యారసి
కనీలవేణిముఖ సఖిజనంబులు తద్విద్యాపాటవంబుఁ దలిదండులగు ఛా
యాసూర్యులకు డెందంబుల కమందానందంబుగాఁ దెలుపం దలంచి యొ
క్కనాడు.

సీ. మేటిమిన్నేటిపొన్నీట మజ్జనమాగ్ని చిన్ని వెన్నెలవన్నెచీరఁ గట్టి
పొంగునెట్టెపుంజన్ను బొంగరంబులమీఁదసాగసుగొంబట్టుకంచుకము దొడిగి
నెఱికప్పుసిరి నొప్పు నెఱికొప్పు చెలువంద నందంపుఁబూదండ లమరఁజుట్టి
రిక్కరామొక్కపెన్నిక్కు చక్కఁగఁజేసి చొక్కునెన్నుదుటఁ జేర్చుక్కఁజెట్టి
కలువగమి కెగ్గుగలిగించుకన్నుఁగవకుఁ, గలికి కటినిగ్గుమిన్నులకాటుకయిడి
యలరు నాణియుఁజెపునరులఱుతి నిలిపి, తీర్చి రీతితి వెలఁదికిఁ గూర్పు చెల్లులు.

క. కాయమ్మున నాధరణని, కాయమ్ము సఖిజనంబు ఘటియించుచనున్
మాయమ్మే సాటియగు. న్నాయమ్మకు మిగులు సవతు మాయమ్మనుచున్

ప. తరనంతరంబు.

క. విచ్చేయుము నీవిద్యకు, డచ్చెనవడి నేడు సత్సభాన్వితఁ డగుచు
స్వేచ్ఛనిశేలుపు విలిచెను, ముచ్చటగా నీదుపాట మురిపముచూడన్.

ప. అని విన్నవించిన.

ఉ. వచ్చె సఖిప్రియత్నమున వారిజలోచన వెన్న ముందటన్
హెచ్చు కదాదిభారమున నెమ్మొలుకొ నొగిఁగుల్కఁ గొప్పుడా
లోచ్చము లేనిదీక్షిటూరు శుప్పతిల వృడి జెర్కు వెఱుమునం
దచ్చెత్తియొల్లనవృ జగి నంద్రువెన్నలచాయ లొల్కఁగన్.

ఉ. కాంచెను గాంచవాంగి దమఁగాంచినదత్తు సమస్త విష్ణులో
దంచితఁడై యాచితవానతదక్షిణవిష్ణువర్మచా

సంచితపేక్షుఁ బ్రాగ్దవససారతనూపచిదుర్నిరీక్షు నా
కుంచితసద్యపుష్పితయగోపనపక్షు హతానపక్షునిన్.

చ. కని కరిమొప్ప మొక్కినను గన్నియ నాదరణాను *వృత్తితోఁ

గనుఁగొని తన్మనోజ్ఞముఖకంజము రంజిల సత్కరంబుల
న్నినుఁడు కవుంగిలించుకొని యింపుగ మూర్ఖుని తచ్చిరోజము
ల్పనుపడదుస్య చిట్లను సపారకృపారసవాగ్ధిఁ దేలుచున్.

సీ. పవడంపుదీవె రా బంగారుబొమ్మరా పొదలెడురాయంచబోద రావె
గుణరత్నరాశి రా గోనబుఁబూబంతి రా కొమరొప్పుచుద్దులగుమ్మ రావె
యతివమేల్బంతిరా మందాలకుప్ప రా యెఱుపైనకొక్కాదుమెఱువ రావె
యప్పచ్చికొండ రా యతనువాలమ్మ రా సొగసైన చందురుసోగ రావె
బ్రాఁతి యైనట్టి నాతపఃఫలమ రావె, లలిత మైనట్టిసెవకల్పలతిక రావె
రాణగాంచిననాయంటిలక్ష్మీరావె, తలఁపులోనగూర్చు ననుఁగన్నతల్లి రావె.

ఉ. బంగరు లీనుచూపు గలబంగరుబోటికి సాటియైన మా
బంగరుకొండ వచ్చెఁ గులపావనసద్గుణవార్ధి వచ్చె నా
కొంగువసిండి వచ్చె మదఁ గోరినభాగ్యము వచ్చె వచ్చె మా
ముంగిటికామధేను పని ముచ్చట దీరఁగఁ బల్కి వెండియున్.

క. తల్లివి గద కన్యామ. తల్లివిగద సొగసుఁగులకుఁదనముల సిరి మే
తల్లివి గద సుఃభూరుహ, వల్లివి గద మమ్ముఁబోవ నల్లినిభాంగీ.

క. ఒవ్వలకుప్పా నినుఁగ. న్నప్పటినుండియుఁ బ్రమాద మనుజలరాశిం
దప్పక మునుంగు నాశం, జోప్పడె నభ్యుదయమెన్నఁ జోద్యము జగతిన్.

గీ. అమ్మ నినునంటిపట్టి మీకబ్బెఁ గాన, చాయచాయకు మర్యాద

— (ఇక్కడఁ గొంతగంభములేదు)—

దముల్పాలఁ దనర

గేయవాక్కర్త్రీ యనుపేరు గీలుకొనఁగ, వీణ వాయించె నవ్వేళ నేణనయన.
గీ, శతత్వదముభాతి మంగళార్థంబు గీతి, కది పరాశ్రవచించుట నంచునెన్ను
శాస్త్ర మారీత మగీతశాస్త్రవేత్త్రీ, కబ్రమేభావినన్యం (గళార్థ) మగుట.
క, రూపవతిగీతిభూషణ, దీపితమై మెచ్చుగాంచుఁ దీవ్రం బువమా

క్షేపములు వడయునని సభ, నాపాదించుచును మోదమందిరి విబుధుల్.

ఉ. చాయలు వేయు గల్గునటసామికి జాయలు వేయు గిక్కరా
చాయలచాయ బెం సాతపతన్ ఘటిల్లె మే
ల్పాయలకెన్న మిక్కుటపుడాయుఁ బ్రసన్నతై ముద్దుబాడి యా
చాయకుమారిగీతి (గన) సంగతశీతలమాఘరిశుశిన్.

వ. అయ్యనసరంబున విశ్వంభరానిర్భరభారాయమాణ దుర్మానకంపాదిన్మౌళం
సను (ప్రసన్నుగానుడ) మణి యగుశ్రీకృష్ణ దేవకపలయాదవశిరోమణి ముఖ
చంద్రబింబకుక్కుంది కాడంబరంబున నిజవయనజీవంజీవంబులకు సంచీవనం
బసేత్సించి విరించిపథావధి యగుద్వారంవతీపథంబు నాత్మశరణపూతచరణ
(సరోరుహ) విన్యాసంబున ధన్యమూర్ధన్యంబు గాఁ గటాక్షించి తత్కటా
క్షసమాక్షిప్తగౌరవ పరభాగసందానితి మహాభాగవతద్విగుణితహరినామా
నుసంధానబంధురరోమహర్నాశుకంచుక సముదంచితసర్వాంగవయసు

సందామృతధారాప్రవాహంబున సపగతమోహాదిదోషపంకాంతరిత

తాలఘూక్రితంబు నెఱుపరిమాణంబు సతకరణంబు దేలియాడ మగిడి
సత్యబోకంబు స్వాలోకవిషయంబు చేయం దలంచిన (జగ) డంపుకూటిజడ
దాని గ్రహరాజగృహరాజంబు సమీపంబున సమీచీనతాసద్భీ చీనతదనూ
సనీలాగానామృతంబు కర్ణకూపంబులనిండారనబ్బురపడిచేపడిన వీణియనదలి
కదలక మైమఱచి పంచితహ (?)ంబునందె(స)నిమందపడి (?) డెందంబు
ననంబు గాక మసల మెల్లమెల్లనందేచ్చి కూనుప్పండి శిరంబుఁ గంపంబుతోఁ
గూర్చి తర్జిని నాసికం జేర్చి తనలో నిట్లని వితర్కించె.

ఉ. ఎక్కడిలోక మేఁ గనని దెక్కడిగానము (నాకుఁ గొ)త్తగాఁ
దక్కన) నిట్టిగాన మొక తావున నైని వినంగ మృగ్య ము
మృక్క యిశంతచోద్య మహాహా ననుఁ జొక్కంగజేసె నద్దిరా
యక్కమలాక్షకీర్తనమునందును డెందము డింద కుండెడిన్.

క. బౌరా మును వింటిఁ బయ్యఁ, పారావారజకు నాటి (పద్మాక్షి కుమా)
రీరత్న మయ్యె సూర్యున. కారుఢిగుణాఢ్య * నీలయతులాంశం బై.

క. అక్కన్య సకలవిద్యల, దిక్కులఁ జనసాటిలేక దీపించును బెం
పెక్కు మిగుల గీతములన్, లెక్కింపంగరాదు మాఘరీగుణ మనుచున్.

క. ఆతిరుణి యిపుడు తండ్రికిఁ, జేతం (బిగురొత్త సేవసే) యంగఁ బోలుం
బ్రీతిగ నెచ్చెలిఁ గనుఁగొన, కీతటిఁ జన నాకు డెంద మెనయ దటంచున్.

న. ఇట్లుహించి.

సీ. సంగతతత్పురుషవదనిష్ఠాన్భూర్తి సలరారుపాణిసీయం బనంగ
సిద్ధసాధ్యవిశేషబుద్ధస్వరూపతః కాక్రృతవ్యాకృత (ఛక్రియనంగ)
జ్ఞాతాత్మరీతి నిర్ధూతాంజనాత్మత సాధ్వలంకృతివిశేషం బనంగ
సరళస్థికళావ్రేత సీరద్భావత సుసాంధ్రబ్రహ్మశాసన మనంగ
నరుగుదెంచెను నారాయణాభిధాయ, కాప్తవర్ణమనూత్రంసకాభిధాన
చతు స్వరస్వరవిశేష, హరిమహాతికరుండు శుభాకరుండు.

సీ. చంద్రోపరి సితాభజలవాహరేఖనాఁ దగుఫాలగోపించందనము దనర
నైరావతాలింగితాభ్రాపగాజ్జలతాలినాఁ బసిండిబంద్యములు మెఱయ
నగ్గికాశ్మీరకింజల్క సముదయం బన జటానమితి వెలుంగఁ
గలఘౌతనగమధ్యగతనీలవేదిక నాఁ గటిఁ గృష్ణాజనము దనర్పఁ
గల్పకస్కంధపరిణాధ్యక్షునతమాల, వల్లి యన వీణ భుజమున వన్నెమీఱ
సలుదిశలమేను తిఱపివెన్నెలలుగాయ, వచ్చెనారదుండవ్విభావనునికడకు.

డి. ధారమునుండి రా మునకిఁ దూర్ణము బంగరుగద్దె డిగ్గి బ
త్గారవ మొప్పుగా నెమరుగాఁ జని భక్తిభయాద్భుతంబు ల
వ్వారిగ సందశించుచుది వారిజబంధుండు సాఁగి మొక్కిక్కెఁద
చ్చారుపదాంబుజాతములు సాధుకరద్యుతు లంటి రాజులన్.

క మొక్కిక్కెనఁ *జెయ్యులసాకిరి, మక్కునఁ గైగుచ్చి యెత్తిమది ముదమలరన్
అక్కలహాశనముధివగు, మొక్కలుచొక్కటముగాఁగ మొగముననమరన్,

క. దీవించె నీకు దుర్లభ, మేవస్తువు లేదు దీవ నిడకుండఁగరా
దేనస్తు వక్షయం బగు, నావస్తువు నీకుఁ జాట్ట మిగు నిజ మనుచున్.

వ. ఇట్లు భావిశుంభంబుఁ దెలుపు పలుకు పలుకు తొలిపలుకులగమికానిగాదిలి
కొడకుం గడగననివేమక గడలుకొన ముందట నిడుకొని వచ్చి యచ్చె
రువులకు నెలవగు తప నెలవునకుం దెచ్చి దచ్చిదిక్కులన్పంపుఁ బచ్చి నె
న్నెలలు సాగసు మునుగు లొసంగు మగతామానికంబుల పెద్దగద్దెయ
నుంచి యవంబితథయభక్తి విసయాతిశయ మ్మగునాశయమున నమ్మహాశ
యనకు నిర్విశయముగ్గా నిజకరకుశేతయమున సదాశయోచితంబు లగు
నువచారంబులు చేసి యాబేసిగుఱ్ఱంబుల తేరినెఱదొర దొర నెఱుంగని

గౌరవస్థలకుష్టం దనకూతుం బిలిచి యప్ప యిప్పవరహితునకు మొక్కిం జక్కంబడని దొక్కటియుం జిక్కడు మొక్కివలయు నని మొక్కించిన నక్కాదుణికపురుషమణి పురుషశిరోమణిపాణిగృహీణివి గమ్ము పొమ్మ యని దీవించి యనుపం బిడవఁ దదనుమతి నమ్మహామతి సిజానుగతసభా జనంబుల యథావూహిచితస్థానంబుల వసియింప నియమించి తాను దక్షిణిపాతలంబున దివ్యభవ్యనవ్య పేనుముక్తాఫలాముక్త నిర్నిద్రభద్రాని నంబునఁ గూర్చుండి యుండఁ దత్కాలంబున.

చ. *శోలుపటివల్కుబల్లనులు నుష్టతమోహరణప్రేణమాం
సలమహిమాన్వితు లృహితసత్పథవృత్తినిరూఢభావు లా
కలితదిగంక రాశిరుచిగాఢతనూరుచిరుల్ సభాస్థలిం
జెలువలరారి రిద్దఱును శీతనజాతము లబ్బురంపడన్.

క. అన్యోన్యకాంతినైభవ, మన్యోన్యముఁ గప్పఁ జిహ్న లవిషయములుగా
నన్యనియం దన్యభ్రమ, మన్యాయ త్తంబుగాక యలవడె నభకున్.

క. నిండు నెలఁబోలు మునిమా, ర్తాండుని మార్తాండుఁ జూచి హరికైదువుపే
రుండెడుపులుఁగులు భ్రమచే, నొండొండ ముదంబు భేద మొందునుమిగులన్

గీ. అట్టియెడఁ దమ్మివిడిమట్టుపట్టుదిట్ట, పట్టి యగుమాని కనియె నవ్వెట్లజేజె
గీటుకొనుహాసమునమోమునీటుగుల్క, మాటమాటకునమృతంబు తేటలోయికి.

క. నీరాక రాక సుస్పృద, నీరాకరమునకు సుగుణనీరాకర యీ
నీరాక గాక యా(వ, న్ని రా)కరమునకుఁ దేవ నే నెఱుఁగుదునే.

వ. ఓనుదర్శనకరశుభకరపదభక్తి మత్సుదర్శన నిదర్శనసమధిగత నిఖిలదర్శన
కాలతీతయపవిత్రతాన్యంగ్యవ్యంజకంబగుభవదీయదర్శనసమంజససంజీవ
నోషధంబున మదీయతాపత్రయంబవత్రాపానియంబయ్యెడు మజ్జననంబు
పరార్థభావంబు నొడెడు మత్తేజంబు వేలోత్తంఘనంబుననలరారెడు మద
భ్యునయం బనస్తమయంబై చెలువారెడు మదీయనివాసంబు విష్ణుపదంబు
నం జెన్నుగాంచెడు మదధికారంబు గ్రహతీతం బైయొప్పారెడు మత్స్యశత్రు
బు కాంతిపర్యాయంబై వెలుంగొండెడు మత్స్యంతానంబు సమసిదతఁ గాంచి
యు నమందత దైవాతెడు నీరేడుజగంబులఁ దేజోవంతులగు దృష్టాంతంబు
మెలంగెడు భాగ్యంబు నాకుఁ బొసంగెడు సమాధిమత్స్యశానిధినివాస

కక్రపాపయోధి వగునీడునన్నిధికి గమనంబు గమకం బగు మత్స్యరాతనా
గణ్యపుణ్యపరిపాకంబ యని యని యరసి నిర్ణయించుకొనియెడ నధిగతపరమా
ర్థతకు నవాప్తపర్వకామతకుఁ గేవలపదం బైన భవాదృశులకు . మాదృశ
రాజసవనంబు ననుసరించి యత్కించిదర్థప్రదానంబునకు సంప్రదానశ గొ
నుట గగవకుసుమంబు గనుటయె సిద్ధం బని సిద్ధాంతీకరించెదంగా దేని
దేవరచిత్తంబు కుతుకలీలాయుత్తం బై యదర్థంబు విషయీకరించి సర్వా
ర్థమార్థాభిషిక్తంబు సేయ నవధరించె దదర్థంబు భవస్సన్నిధాన ప్రాప్తవ
సమాసాదీతసంపత్సాకల్యతం దగుభవజ్జనునవిధంబున నస్తీత్యాభ్యా
తంబు సంయోగంబు గొని కారకత్వం బంగీకరించు నని నిస్సశయంబుగా
సంకల్పించెద భవాదృశునృద్ధకృపారతంత్ర్యంబునం బప్రవర్తిల్లు నదోవందాచు
నకు నెందేని స్వాతంత్ర్యం బతంత్రీం బవుట చిత్తగించి వాచావిషయత త
ప్రకాశకక్రియం బసరించజేయ దయసేయవలయు నని పునఃపునారచిత
ప్రణామంబులం బ్రార్థించిన.

గీ. ఇట్లు *వేపాదములసామియింపునింపు, మధుర భాషలభాషింపఁజూనివినుచు
హరికథానుధయానినయపుడుగాంచు, మోద మందుచు నత్తమోనేదికనియె,

ఉ. ఓంసమస్తలోకనిచయోదయ హేతునిజప్రకాశ భ
వ్యాయితీర్తి నీకు నిటు లాడఁగఁ జెల్లునె యన్యవల్లు నీ
వాయతనంబు వైదివి చరాచరసంజననావనశ్రియా
పాయనిదానమూర్తులకు భద్రక రాగమరూపవైభవా.

క. మిన్ని దేవత యనుచు, నిన్ను నుతింపం బనేమి నిగమావళులం
గన్నట్టి త్రిసదయే నిను, సన్నతి గావించుకొనుచు సార్థక మయ్యెన్.

క. వెన్నునిఁ గన్నులఁ జూచుట, నిన్నుఁగనుంగొనుట మాకుఁజ మొక్కటిఁగోఁ
యన్నలివాక్షుఁ గనుంగొని, నిన్నుం గనవచ్చినాఁడ నీరజమిత్రా.

క. ఇంకొక్కటిఁ జెప్పెదనే. వంక స్విం నరిది గాన వైఖరిచే నీ
పాంకవుఁగూఁతుగు నను నీ, వంకకు రప్పించె జమ్ము వనజాతసఖా.

క. నీలాలక యిది నీలా, లీలావతియంశ నవతరించిన దగుటన్
నీలావతికా త్రొక్కెను, లీలాయదుమాళి ముద్దులేమం బేమన్.

క. ఈరితిఁ బుట్టా వీణా, వ రీణాయతీందుప్రవచనబంధమధురిమా
సార్థములు చెవులు సోఁకిన, బారాకారములసామి పలికెం బీతిన్.

౪. హరిపదపంకజాశ్రయగుణాంచితభక్తి వనప్రసాదా

హరి మనజాకృతిం బుజమి నందుటకుం గళ మెద్ది యమృతా
పునుమనఁ దండఁజేయఁ దగుపుణ్యపుసాధన మెద్ది గూన ము
స్వగమున కెట్టి దిగ్దాము సపానకృపాజలరాశి తెల్పవే.

క. అని విని విజయముని యన్యునుఁ గనుగొనుచు నగుచు నిట్లను నౌరా
ననజాన్తు న్నిదావిసయము. విని కని యెఱుంగము సుసన్తవిబుధులలోనన్.

గీ. వేదముఁ ద్రివి నీవ కా వేదవేద్యు, నెఱుంగజాలవె యెట్టైన నెన్ని చూడఁ
బరహితార్థానమార్గప్రసక్తకులకుఁ బ్రవృత్తభావంబు భూషణప్రవగ మనఘ.

క. ననబాక్షభక్తభగవా. వనుడవు నీవెంతభాగ్యవంతుడవు బలి
నినునుండి తర్కాభిప్రాయము, నెనసితి *నిటనాదుపుణ్య మే మనవచ్చున్.

క. దిన మొక్క నిమిష మయిన, స్వసజాక్షస్మరణ మెలఁగ వానివృజిన ము
ద్వికృతము సుకృతమగు న్ను. ర్చనపేధిస్పర్శ నినుము సౌవర్ణమే కా.

చ. తిలఁచి పల్లవి మానసము నిద్ద మునుంగు ముదంబురాశి మైఁ
బుజుక ధీ బాసంగుఁ గెన్నులఁ బ్రేమానజలంబులు పొంగుఁ బూర్ణతా
భాసిమానస్సు... బాసంగుపానవహానుల కై న నద్దిరా
బలిబలి వాసుదేవుఁడఁ బాటలుమాధుసార మెట్టిదో.

నీ నీశెట్లరంగతి నడలుకాన్యముగీతి విజ్ఞానకీర్తి మా పద్యమాడ్కి
సాధుదానము ధీ లేనినంపదక్షిణి విరళాంతి నెడయు తపంబుభాతి
కంతర క్తతిమానుగానంబువడువునఁ బాలనసేయని ప్రభుతచాయ
భేదానుదాధితి బాసుకగ్ధము క్రియ రాగంబు గాంచని రతిపరుసున
నిద్దపాండిత్యసర్వతనూతన. భూరిపరిమళ మందపిపువ్వుపోల్కి
వాసుదేవులపదభక్తి వదులువాని, జన్మము నిరర్థకంబగు జలజమిత్ర.

చ. అలవంతిత్వ మెంతటిమహాత్మునికైనఁ దంబుగాదు దాఁ
దెలియఁగ నెట్టిదిట్టలను దెల్పికిరాఁ దెలుపంగ శక్యమే
జలమహామిత్ర యట్లయిన సంగ్రహసూక్తుల నాగుబుద్ధికిం
దెలిసినయంత దెల్పద సుధీవర తప్పక యాచింపుదా.

* నిటనాదుపుణ్య—మూ. ధీ బాసంగు—మూ. ధీ బాసంగు—మూ. స్త్రీ శీవ—మూ.

- గీ. ఈప్రపంచంబునకుఁ దొల్ల నెనుఁగుమండు
సచ్చిదానందమయ మాతృ (సంగ)రహిత
మనసుగతరూప మన్యవహార్య మఖిల
మానసందారహృన్యంబు భానుమంత.
- గీ. అప్పరంబు సిస్త్వ చే నమరితిగుణ, మాయఁగైకొని సగుణత మరగి నగ్న
కారణవిచిత్రీకార్యసంఘాతరూప, మగుచు నారాయణాఖ్యత నలగుచుండు
- సీ. తత్త్విరూపావృత్తి దనరు జ్ఞానంబున జ్ఞానంబుభక్తిచే సంభవించు
వేదాంతవిద్యచే వెలయుచు సద్భక్తి యవ్వద్య గురుసేన నందనలయు
సద్గురుసేన నిష్కా మత్వమున నబ్జునది చిత్తశుద్ధిచే నమచు నద్ది
తాల్పమ్మ మణిగినఁ గలుగుఁ దదాప్రీత్య మలనకుఁ బాపక్షయంబు గాఁగ
నట్టిపాపక్షయంబుమే లానవచ్చు, దాన యాగాదిసక్రియ లూగఁ గలుగు
నవియుఁ దన్నాశరశక్తి దవులుటరిది, కర్తవ్యమామమాసమఁగాంచకున్న
- క. భక్తియె స్వతంత్రీకరణము. ముక్తికి నని కొందఁ డుద్రి భూరివివేకుల్
*భక్తిసుసాధ్యజ్ఞానమె, ముక్తిద మని కొందఁ డాదు భూరివివేకుల్.
- గీ. అఖిల మాత్మేష్టదేవత యనెనుబుద్ధి, నిరతశయభక్తి బ్రహ్మమై పరఁగు నంగ
యనుమనీషయ జ్ఞానంబునగుచుగాన, జ్ఞానభక్తుల కైక్యనిశ్చయము మాకు.
- గీ. కమలబాంధవజ్ఞానయోగమ్మృతభక్తి, యోగమన రెండుబలునానలోప్పుచుండు
ఘోరిసంసారవారిధిపారమంద, ననుచుమునికృతులొకకొన్ని యమరఁబలుకు.
- గీ. అరయ శ్రవణాదికక్రమాయత్తమవును, జ్ఞానయోగమ్మృ తదితరజ్ఞానవిభవ
ఘటకమవుచుండు భక్తియోగం బనంగ, భావమీగతిఁ బలుకు నిబంధనలకు.
- ప. విను మప్పరమేశ్వరుం డగునారాయణుడు లోకరక్షణపరాయణత్వంబు
నం దత్తత్కాలంబుల నానారూపంబులు దాల్చుచుండు నందువిశేషించి.
- సీ. ప్రాచీనలక్ష్మణమిఁ దమ్మిపట్టిశోఁగూర్పంగ జగవంత వృష్టదేశమునఁ బూన
ధరణిఁ గొమ్మునఁదాల్చిదనుజతోమ్ము నగుల్ప బలి నధోభువనంపుఁబ్బు సేన్య
గృతవీర్యజాదిభూపతుల విచారింప వసధిమధ్యం బరావణము సేయ
ముష్టికాదులఁద్రుంపఁబురస త్వముహరింపయననసంహార నైభవముగొనఁగ
జలచరాకృతిఁ గమతఁ జఱులకిటిత, నరమృగేంద్రతఁ గుబ్జతఁ బరశుధరత
రాఘవతహలిత, సుధృతలలితహయత, నఖిలజనములుగొనియాడవలఁడుగొనియె

- గీ. తపః యిత్ర టి నవరతత్వ మనని, భారతారులఁ గంసాదిఘోరదనుజ
నికరములఁద్రుంపవను దేవునికిజనించి, వఱలుచునుగృష్ణఁడనద్వార పతిమెలంగు.
- వ. అతనిమాయాబలపరిగృహీతవివృతముంగళవిగ్రహంబునకు నుపమానంబు దు
ర్గహం బన నసంశయం బేమియునునం గీర్తనధ్యానాదిసాధనంబులం బా
పక్షయాఘ్రు లగుమాదృశు లగుదాసులకుం దదుపమానకల్పనసాహసంబు
న నల్పదోషంబుఁ గాదని విచారించి నాయథాశక్తి నమ్మహాపురుషు నంగ
సౌందర్యం బీషతాఁలంబు గీర్తించి కృతార్థత గాంచెద సావధానుండనై
యవధరింపుము.
- నీ. ఇంద్రనిలచ్ఛాయ నెనయు దేహమువాఁడు ముద్దుగుల్మే-దునవ్వుమోమువాఁడు
ఘనశంఖనిభ మైనకంఠంబు గలవాఁడు చక్కని వెడఁదవక్షంబువాఁడు
జయలక్ష్మ్య లీననాభాను బాహులవాఁడు దనరారు సింహమధ్యంబువాఁడు
జనసంపదల మించుజంఘలు గలవాఁడు తమ్ముల మించుపాదములవాఁడు
కటిని జెన్నోందు బంగారుపటమువాఁడు, ధారఁ గన్నటినాభిపద్మమ్మువాఁడు
వ్రజలు శ్రీవత్సకౌస్తుభసృభలవాఁడు, చక్కఁదనముల *కల్లజైబరుగువాఁడు
- ఉ. క్రిందయి రేక మోచి సరిఘ్నతఁ గృష్ణుని పాదయుగ్మ మిం
పొంద భజించి యంబుజము లొక్కెడఁ దత్సవమాంశ లేకా
ప్రిం దనరారఁ బద్మములపే రది వోసిడి తత్సవంబుగాఁ
గొందుగు పాదపద్మ మని కుఁతిశిబుద్ధులు గారె లోకముల్.
- ఉ. అంగుళిలే దళంబులు నఖాళులు కేరరము ల్పదవ్రాపీ
తాంగణనను)దేవమాటాంచిశివీలమణీశుచు ల్పుల
ద్భృంగములై చెలంగఁ గడుఁ దేజుకౌరిపదాద్భుముల్ శుభా
ళిం గరుణించి భక్తులకు లేములు వాపుఁ దమోనివారకా.
- ఉ. అంగజామేగ్నిపంగయుగ మాశృతి కేము సమానవైభవం
బుం గయికొంటి మింక సగిపోలయు కాంతి నటంచు న్గులం
క్రబృంగి లిపించి తిత్తనువు వీడిన నాదొన లీడుగా వన
స్సంగతి నయ్యదూద్యహునిజంఘుఁసౌనుఁ దలంప శక్యమే.
- చ. తన కుపమానంబు వికే ధాని లేదని కాదె గెల్పుపం
పున ధరియించు మేల్పిరుదు క్రిసా యిది నాఁగ మణివినుత్తుకాం
చనమయనూపురార్పణి నెసంగెడుఁ దద్దనజంఘు లెంచ న
వ్వనజభవుండుఁ జాలఁడు దివాలర తత్ప్రభ నెన్న శక్యమే.

*కల్లజై.మూ. దనరారిపద్మములు-మూ. క్రుంగి-అనియుండుట న్యాయము
మైనను గొన్నిప్రాచీన ప్రయోగములిట్లునఁబడున్నవి. క్రుంగి...బోవిడ- అనుట నరక
వర్ణన ? మేల్పిరదపోయెడ-మూ.

చ. ఉడుగసేదాలు మీటు హరియూరులతీరిక మేటిసాటికిం

గడంగి సమంబుగా కనటికంబములుం బొరవిచ్చు పోయెఁ బ
ల్విడిసెడి దానఁ జేసి “కదలి న కదాచన” యన్నిపేధ మె
ఘడు వడినిల్పెఁ గాదె తమకున్ జగతీస్థలియందు భాస్కరా.

గీ విద్యుదాపృత ముద్ధురవృత్తిశోభి, దీర్ఘఘంటానురణనగుందీప్తిరత్న
పదలనద్గణలలితశోభామిళితము, పద్మదళ నేత్రు నుత్కటిబంధ మమరు.

క. ఘన మగునేని జడంబగుఁ, దనియాశ్రయ మిల్లుగాన స్త్రైర్యము గొనరా
దని మెఱుఁగుఁదీగ హరికటి, ఘన మజడంబనుచుఁ జేల్చకై పున నిల్చెన్.

ఉ. దండినజాండభాండములతండము లుండఁగఁ దట్పించండన

స్పండలియందునుండి గరిమ స్వేడల స్వగుడం జనంగ బల్
గండి యొనర్చిరో యి దనఁగాఁ దనరెన్ హరిదివ్యనాభి *యు
ద్దండత సల్పఁ గన్నవిరి లెద్దయు నొప్పు (చునుండ) భాస్కరా.

చ. తనదు విచిత్రశక్తికి నిదర్శన మై తపిరారఁగా బ్రస

ర్తని మృగరాజభద్రగజరాజులఁ గౌనున యానరీతియం
దు నలవరించి మీఁచె ననఁ దోచుచు దద్విభుమధ్యయానము
ల్లనుఁగొని యెన్న నచ్చెరు వగున్ హరిసుందరభావ మిచ్ఛన్.

చ. కవిబుధచంద్రలోకహితకారికమంగళజీవ కేతునై

భవత రిపూత్కరంబు గెడపం గడుఁ గూడిన కాలసర్పయో
గవిధిఁ బ్రకాశమందెను నఖండ లీలసద్భజపండకాండనై
భవముల నొప్పు మాధవుఁ బ్రస్తుతిసేయఁ దరంబె భాస్కరా.

చ. అమర ధరాంబరద్వయమునం దెసలారుగుణంబునందు ది

ప్ర్యములు(?)ను గారివైరిరశనాకృతి దాలిచె గాస(దా) ననం
తమణిసితాసితార్థగురుభామ వినూతనచంద్రసౌమ్యభా
వముఁ గనఁజాలునే రిశనభావము లోనఁ దలంప భాస్కరా.

ఉ. కలికితినాన నోట మీటు గన్నడె నాపను లింకఁ జెల్ల వం

చలవలగాజు చేసినితాసియుఁ బల్కయు నాన ముంగిట
న్నిలిపి స్వజన్మదేశమున ఫినిల్చెనునాఁ గనుపట్ట నారును
నులుకటురంబు నల్లయదుకుంజకుఁ డొప్పుఁజూమి యహర్వతీ.

- క. చతురాస్యనదనమారుతం. గతిచే వక్షమున కెగసి కనుపడునాభీ
విశిషయోనుహాకేసర, వితతి యనం గొస్తుభంబు వెలయున్ హరికిన్.
- క. బుద్ధులువనుచు మార్దన, భృత్యులు *సుస్వసత లేక వెలవెలబోచున్
రిత్తనడి శంఖ ముచ్చులు, కుత్తుకయై పొలిచి సలిచె గుణనిధి యగుచున్.
- క. మంజుభుజీర్తిహీరా, సంజతిధనశిమము భూమిసాకల్యధురా
రింతయు కంసదానవ, భంజనుకే లమరు శేషభణిసన్నిభ మై.
- చ తిను వెలగాఁ గొనుం బసిఁడి దాన మెలంగుటఁగాని చెల్వితే
దని యలకెంపు తిద్విభుశయద్వయమై నవరత్నకోటికాం
చనిను క్షుణ్ణియుఁ బుచ్చుకొనసాగి విదోషనదోషభావతన్
గోనలు వహించుఁ జూడులకుఁ గోరిక లీలక లీనుచుండఁగన్.
- క. అకలంకగోవిలాస, ప్రకటన దోషాసరుద్ధభావతఁ గొనుచు
స్వీకరించు తిన్దుఖంబున, కకటా దుష్టములు నెలయు నబ్జము సరియే.
- చ. తినుగొను ముద్దుకై లేలఁచు తామరసాలయకన్య కన్యకా
భ్రమ జనియింపఁ దచ్చనకుఁ బన్నిన నిద్దపుడెక్కుమించుట
ద్గము లఁగ దోఁచు జూపటఁగ దద్దయు మేల్చునుజెక్కు తార చి
త్తమునను వాక్కులం దలఁపఁ దల్పిభ సన్నతిసేయ శక్యమే.
- క. బలుగండ్లు నోనఁ బడము, జలజాక్షుని మోవి యయ్యె సాగెనట వధూ
విసదదీపనక్షతములు, తొలఁగ దెచట కాధ రాగదోషము గొన్నన్.
- చ. ఘనవదనాలవాలములఁ గన్పించుచున్నది నామదేవి చి
న్నినగవుచెన్నెలం గలసి చిక్కినయస్సవడంపుమోనుతో
యన రదనాళి యింపొనరె నాదటఁ దత్కినలం బనంగఁ గృ
ష్ణునినుధురాధరంబు గడుసొంపు వహించు సలింపవందితా.
- క. కమలాహితవరకాంతలు, శమితతిమిఁజూర్తు లమలసత్పథవర్తుల్
భ్రమిశోరు తాంకంబులు, కమలాక్షునియంబకములు కడుఁ దసరారున్.
- ఉ. భవ్యతిరంబుగా భరణభారనలాంచితవృత్తియు క్తమై
నవవయోజజాతయమనం బయి యుత్పలమాలికాకృతి
స్తవ్యము గాంచి రాజులును దైత్యవిరోధిశుభేక్షణాలి త
ద్దీప్యదుదారనైఖరులు తెల్పఁగ నా కగునే విభాకరా.

- క. తీవిన్ శుభ్రపదగము లై, భావింప సువర్ణశబ్దభరణాంకములై
దైవాటి మంగళమహా, శ్రీవృత్తము లగుమఁ బాలించె శ్రీవతివీనుల్.
- క. హరికేష్వరబలిగడ్డము, *సారిదిగ నవ్వదనచంద్రుఁ జుట్టకొను దళ
తొరరాజనీలశోభా, పరివంధిపృథలఁ దయపరివేష మునన్.
- క. హరిచెక్కుల సొంపారెను, గురుతరనవపద్మరాగకుండలరుచి శ్రీ
తరుణీకృతచుంబనవి. స్ఫురదుతుతాంబూలరాగముం దలఁపించున్.
- గీ. విషయగంధరాగవిహృతిచే జెన్నాఁడు, కమలపత్ర నేత్రాఘ్రిణమునకు
విషయ మనఁగరాదు వివరింపఁగా గంధ, ఫలినిగంధమాత్రీ ఫలిత మగుట.
- క. గుణవృద్ధులగుచు రాజులు, ఫణిరాజశయానుబాములు పరికించునుగా
గుణిగణము వక్రమే యిది, గణుతింపఁగ వక్రతమమెక్కా యిదియనుచున్
- క. చక్షుఃపీయమృగమదతిల, కాక్షిణసులక్షణైకహరి యగురమా
ధ్యక్షునలికంబునకు నవ, లక్షణవక్రంపు నెల తుల యనం దగునే.
- గీ. ప్రథమకైవడి సత్కళాప్రథవహించు, దీపితాకారమై సంవృతి కెన యగును
శక్యమే సన్నుతికి యదుపాత్వభాము, లాలితచ్ఛాయన్మదులనిటాలతలము.
- గీ. మహితజలధరమాలికామైత్రీ గాంచి, వజ్రులుచుండెడుహరివాలబంధ మొప్పు
లఘుగుణౌజ్జ్వల్యముఖ్యత రాజలంగఁ, జాల రహితజెందుచంపకమాలి కమర.
- గీ. అతనిసౌందర్య మతనికళ్యాణగుణము, అనవశేషంబుగా నెన్న నఁవిగాడు
వదనములు నాల్గు గల్గినవానికైనఁ, దలలువేయింట మెలఁగెడుచిలువైన.
- ఉ. అట్టిసమస్తలోకనిధి యట్టిజగద్ధితవేపధూర్వాహుం
డట్టిదయాపయోపసతి యట్టిత మోపహనామకీర్తనం
డట్టివిచిత్రీరూపఖని యట్టిమహాద్భుతకార్యకర్త నీ
పట్టికే మేలుపట్టయిన పట్టు నుమీ పరికించి చెప్పితిన్.
- క. మదిలోపల నిక్కార్యము, వదల ననొచిత్త్య మచట వదలదును వదా
వదవదనవరజములు నమ, పదభాషితభూషణంబు పద మందదుగా.
- గీ. అబ్జజాంధవ యింతవర్యంత మిట్లు, హరికథాగోష్ఠి సమయ మత్యంతమధుర
మగుచు వెడలెరు సత్యలోకానుసరణ, వాంఛ దీర్పంగ నానతివలయుననిన.

*సారిదిగనన్ వదననంద్య - †గంధమాత్ర పరిణ-మూ. ‡రెండ కావుల 'యిది' యనియేగలదు.

- గీ. ఇట్లు బలు పోటుకాటలనింపుగాంచు, మించుజడదారిరతనపు మేలుమాట
లాలకించి ముగంజొత్త జాల నించి, మునుడునద్భక్తిబల్మెట్లనహసించి.
- ఉ. అంతగ మోలిమగుబలు పాటుప నేనుపు గల్లెనాకు నే
కాంత ముంఠి మా నుగయ మంది తనంతివదంబు గంటి శ్రీ
కాంఠసుధాశిశాంతకథ గర్భయుగం బొగి దన్ని తీవు వా
కాంతితిసిగాడ నమృతవర్షకభూజ నునీజనోత్తమా.
- క. ఏకగుణహాని యెఱుంగని, జోక విశేషోక్తి యందు శోభిలు నమృత
శ్రీకలితసామ్యదార్థ్యము. లోకహితాచార బోధలులితవికారా.
- గీ. అనఘమీరానాదిద్విరయన్లు నడిచుఁ గాక యీజనుడనృధాగతిమోఁగు నె
వైదికోక్తి కిమీవంటివారిమాట, కరయ సత్వత నీరెంటి కర్థమొకటి.
- వ. ఇట్లు వచించి విగించితియెనకు సవినయంబుగా నహస్కరుండు నమస్క
రించి యగు డనుగఁ గొంతన వృనుగమించి మగుడఁ దదనుజ్ఞ భరించి తిరిగి
వచ్చి కూఁతగు గాంచి గుచ్చి కొఁగిలించి మెచ్చుగా ముచ్చట దీర న
మూఁగ్యభూషణంబరంబులు ధరిపించి తక్కిననీల వేణీముఖసఖిజనంబులకుఁ
దగిన సభాజనంబులు సభాజనదృక్సభాజనంబుగాఁగావించి యయ్యింతిమె
లపుటింతులతో నంతిపుగంబునకు ననువుటయు.
- క. పరివార్థనూప వినమ. † చ్చలీమాన్ధవిధానదక్షసంస్కృతనామా
సురమాన్య మాన్యనరీతా, పరతంహానీంద్ర హృదయపంజభృంగా.
గద్యము. ఇది శ్రీమద్రామదంగి చుడారవిండమలించాంతకరణ పోయిరి
మాధవయజ్ఞసముజ్జ్వలత్ప్రపాకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజన
వంశాభిరాకాశశాంక నిరంతరారాధిత విచక్షణశశాంక అభినవసన్నయ
భట్టారాహాళిబలపత్యాహ్వాయకవిమ హోపాధ్యాయభట్టారక ప్ర
ణీతం బైనకాళింధీకన్యాపరణయం బనుమహాప్ర బంధంబునందుఁ బ్రథమా
శాస్త్రము.

కాళిందీకన్యాపరిణయము

—: ద్వితీయాశ్వాసము ;—

- క. శ్రీమైథిలీమనోహర, కామితఫలదాయ సుషణకల్పచుసీదా
శ్యామలవిగ్రహ నుతను, త్రామా సాకేతధామ దశరథరావణ ! ౧
- వ. దేవా దివ్యచిత్తంబున నవధరింపుము, ౨
- క. తనతండ్రికి నారిదుఁ డా, వనజాక్షునిచితములను వర్ణింపంగా
విని మనము నాటి కామిని, తనకుం దగిపట్టివిభుఁ డతండుల పలుచెన్. ౩
- ఉ. ఉల్లము రంజిలం దనుఁ బయోయహా*నేత్రులు గొల్పవచ్చి తాఁ
దల్లికి మ్రొక్కి యాయమ ముదంబున సేస లొసంగి దీవనల్
తెల్లముగా నొనర్ప నొకతీరునఁ గైకొని యొప్పు నొప్పునే
పల్లవపాణి యందుఁ దగుబంగుగన్దయఁ జేరెఁ జింతతోన్. ౪
- చ. వనజభా వేంద్రచంద్రధరవాఙ్మనసాశ్రిగ మై వెలుంగు కృ
ష్ణసీలలి స్థాంపునింపు జగిసోయగము నిర్భవంబునుం ద్రొంగు
తరుగు నారదుండు తదుదంతము సంతమాగాఁగఁ జెప్పెగా
విసన మెలంత కచ్చువడి వేగమెల్పె హృదబుంజంబున. ౫
- చ. తిలచినయంతినే మిగుల దృకుఁ డేవఁగ సంతకంతకు
స్వలపులు చింత వంత బలవంతపుఁగాఁకలు వింతసేయఁగాఁ
జెలుల కెఱుంగనీక తనచెక్కిలఁ జెయ్యుడ నేరకుండె నా
జలరుహపాణి పూర్ణమునఁ జెయ్యులు దక్కుచు లోనఁ గుందుచున్. ౬
- ఉ. వీనుల విన్నయంతయును వెన్నునిచక్కఁదనంబు సంతత
ధ్యానము సేయుచో నతలయాకృతి కన్నులఁ గట్టినట్లయై
మానుగఁ దోచినంతటన మానిలి సిగ్గున మోము వాంచినం
గానమి సంతగో వగచి కన్నుల నించును బాష్పపూరముల్. ౭
- చ. నెలతకు వెంటనే మరుండు నెమ్మదికొల్మి వియోగవహిని కా
లొలుపను మించగా నెడలు కొత్తటిగాడ్వన వేడియాళ్పు బై
ల్దొలకెఁ దదుద్ధతాభినవధూమఘనాంకురపాళినాఁ బయిం
బులకలు నిండెఁ దద్రదనముహూలికఁ గ్రమ్మి శ్రమాంబు చెక్కులన్. ౮

- చ. తఱుగక నే మెలంగినను దామరశక్తికి మోముదమ్మిలో
నెఱిఁ దొవరంగు పొంగి డెఱు నీటరి సాటి యటంచుఁ బల్లఁగా
నుఱియలు లోఁగ వైరి యింక నుండఁగ నీతము గాదటంచుఁ దా
నఱవఱి లయ్యెఁ జెప్పుట నొయారపుఁగస్తుఁబొట్టు మోమునఁ. ౯
- ఉ. క్రమ్మివ చెక్కుకొండెమట గన్తుకరంబులఁ గ్రమ్మచుక గగు
ర్పున్నెయి పైఁడిదువ్వలువ మూత దలిర్పఁగఁ గోరిక ల్పడి
న్దుమ్మర మేనియు న్నఱుఁగుఁ బూని ప్రపావశత వ్యయస్యల
గొన్న యెఱుంగనీక యటు గొంత మెలుంగెఁ బ్రమోహమగ్నయై ౧౦
- క. ఈగతి విన్నంతనె మరు, లాఁగక లేఁపక హృదంబుజాప్తపునస్స
ధాగరిమఁ గరితకు నా, లోఁ గనఁబడియెక రమేశుయాపం బెల్లన్.
- ఉ. శౌరియచిత్తహాపవటుసంకద సింగిణి గాఁగఁ దగ్గనో
దారత నారిగా హాప్రధానమనోహరసౌమనస్యశృ
గారము లంపకోలలుగఁ కైకొని మన్తనఁ డేయఁజొచ్చె నే
పార శిరీషపేశలము లైనతల్దరిన్సప్తశీకముల్. ౧౧
- ఉ. ఈయదాసార్వభౌముకథ లిట్టివి భావభవానుమోదదం
బై యెడఁ బాయకుండె సఖులార సదా యతనుప్రభావమో
ఁజూ యని వారువారుఁ బ్రకృతీక్తు లన న్విని మగ్న గావున
న్నాయెడఁ గూర్చి పల్లుటని నాన నతానన యై వసింపుచున్. ౧౩
- వ. అంత నగద్దియనుండి ముద్దియ దిగ్గన లేచి. ౧౪
- సీ. శుక్తికానిర్దుక్తమాక్తికంబులరీతిఁ గన్నుల బాష్పాంబుకణము లొలుక
జాలాంతరవిలోలచక్రద్వయములీలఁ జన్గవ పైటలోఁ జొకళింప
ఘనసంఘనిర్గతకరకలకరణిగాఁ దుఱుమున నరవిరు ద్ధారఁగుచుండ
సారసోపరిహిమజలబిందువులపోల్కి మోమునఁ జెప్పుట మొల్లలెత్త
నడుము గడగడ వడఁకఁగ † బెడఁగుగడవ
నుడిగెఘఁబడంతు లుడిగెములొగిఁ బరాకు
చేయుచును జెల్వకైదండ సేయ నదియు
నిచ్చుగింపక యిటికి నేగి యచట. ౧౫

* కంటుక—మూలము. † బెడఁగుగడవ—మూ.

—: కాళిందివిరహావస్థ :—

- క. కసికాటుగ భుజియింపుచు, విసువ్రస నేతెంచి పాన్పు వెనఁ జేరె మనో
రసజాతతీ వ్రవిరహభ, రసుదుస్సహతాప యౌచు రమణి రయమున్. ౧౩
- చ. ఎడయనిమోహవేదనల నెంతయుఁ గుంచుచుఁ గృష్ణరూప మే
ర్పడ నునులేతకల్పతరుప త్రముమీఁదట వ్రాయు వ్రాసి యి
పడరఁగఁ జూచుఁ జూచి తనయక్తునఁ జేరిచి ముద్దుగాంచు నా
పడతుక నెమ్మదిం బొడమి పాయనిప్రేముడి లేప నెంతయున్. ౧౪
- క. వనితకుఁ దాపజ్వర మెచ్చినచోఁ బ్రియుకథల రతిని జెందుచు ననిశం
బును మెలఁగ నయ్యకథ్య, బునఁ గాదే మిగులఁ దాపచున్ గఱుకెత్తెన్. ౧౫
- గీ. సుతతథ్యాతహరికథాసరసిలోన, నెప్పుడును దేలుచుండు నాయిగురుఁబోణి
కదియ సుమ్మ వియోగతాపాహికజ్వ, రాంకురంబున కగుహేతు వాదిమంబు.
సీ. తథికొత్తుచెక్కుటద్దములకాంతులతోడ మందహాసంబులు మంద మయ్యె
జెలులతోఁ జేయుముద్దల ముచ్చటలతోడ శృంగరరచనలు రంగు దప్పె
నుడుగక వెడలు నిట్టార్పులగమితోన కన్నీటిముసురులు గడలుకొనియె
నతిమనోహరరుచిరాకారములతోన మేల్చి బంగారునెమ్మేను డస్సి
మోహదశతోన కోరిక ల్తుంచుకొనియె, వెడఁదకన్నులతోఁ జేష్టవిష్ణవదలె
బడలికలతోన చెమటలు పొడమఁ జొచ్చె, విరహవేదన నక్తాంతవేగుచుండ.
- క. గురుతరమదనజ్వరవి, స్ఫురణం
జూడ నెప్పుడు, ఖరశిఖిసంతప్తకనకశిశుకు సరియై. ౧౬
- వ. ఇట్లు దినదినప్రవర్ధమానవిరహవేదనాదోదూయామానమానస
న నిట్లని వితర్కించె. ౧౭
- చ. నిగమగణోక్తికిం బరమనిర్మలమానసవృత్తికి న్నదా
సాగియనియట్టి కృష్ణపదసూచితవస్తువు గాంతు (సేనెడన్)
పయోనిధి నీఁదఁగోరెద
న్నిగుల సుధాంశుమండలము మిన్నక చేతులఁ బట్టఁ గోరెదన్. ౧౮
- గీ. అమ్మచెల్ల మహావిరక్తాగ్రయాయి,
ధికరాగసదావృతస్వాంతులైన, మాదృశులకబ్బుననుచు నన్తుంగవచ్చు.
- క. చిత్తము గోరిన నబ్బలు, విత్తము లభియించునెడ దు
వత్తరమై తాపవహ్ని వారకపుట్టెన్. ౧౯

సీ. నిఖలగాయనగాయనీమల్లభం బైన యిపులపాట నా కేల యబ్బె
 నబ్బుగా కేమి నా
 నంపుగా కేమి నే నగ్గతి వినిపించ నద్దివ్యముని యేల యటకు వచ్చె
 వచ్చుగా కేమి యవ్వాసుదేవస్వామిలాలితచారిత్ర (యేలచెప్పె)
 యచ్యుతునిఁ గోరె నీకోర్కి యజ్ఞరచిత
 కావ్యశైలి విఫలతఁ గాంచి హాస్యపదము గానున్న దిం కేటిబ్రకుతోవ.

ఉ. కన్నజ

విన్నయతండు దీర్ప మదిఁ బెట్టునొ పెట్టఁడొ ప్పేర్చి బూన న
 న్నన్నలినాఁడుఁ డియ్యకొన నయ్యెడునో మఱి కాఁడొ యిట్టి నా
 బన్న ౨౭

గీ. వేడివేలుపు కృష్ణునివేడఁబోవ, గురుత కొంచించుకాంక్షయే కొఱతవడిన
 గౌరవము వోపు నని చెప్పఁగాఁ బనేమి ౨౮

ఉ. చక్రనివారిలో మిగులఁ జక్రనిచానలు చాలఁజాల న

చ్చక్రదనాలకుప్ప యమచంద్రునిఁ దామె వరించి రన్న నే
 నొక్కతఁ బోల నెట్లు

సౌఖ్య మీవిరహ మెట్లు తరించెద నేను దైవమా. ౨౯

క. అరయఁగ బహుకాంతాజన, వరణాస్పదమైన వరుని వరునిగ మదిలో

ధాత దా నఘమొందుకొ.

* * * *

వ. ఇట్లూహించువేళ నబ్బలయూహాబలంబున. ౩౦

ఉ. కన్దియయగకప్రదిమ గన్నులఁ దన్ను జయింప బల్యేత

న్నిన్నక పంచతు గొనుచు మేల్గొనఁ దన్ను భజించు నమ్మలం
 దిన్నఁగఁ దెల్పిచేసి పగ దీర్పఁగ వేళ యిదంచు మన్నఁడు
 *దన్నవ వెంట నుటుచు రయంబున లోఁగొనె నైదుబాణముల్. ౩౧

ఉ. తమ్ములు గల్వులు న్నుచు బృథగ్గతి సాటికి రాక నీటిలోఁ

బమ్మి తపం బొనర్చి మొయి వాయుచు నెచ్చెలికన్ను లయ్యెఁగా
 యున్నదనప్రతాపతపనావృతిగాఁ దమచేష్ట వాయమిం
 జ మ్మరవిప్పు మోక్షులను జూడఁగ నయ్యెడు నింతిసేత్రముల్. ౩౩

- క. కలువలుఁ దద్దులు సరిరా, మెలఁగుట కోర్వొగలేక మెలఁతుకకన్నుల్
*బలుకోపుగదుర నిద్దుర, నొలయవ్రను వికాసభావ మొదవుఁ దలఁచున్.
- క. కాంతకు మదిఁ బుట్టెడుతల, పొంతలతో వేడియూపులతో మరుబ
హ్లాంతలతో ముఱుపూతల, రొంతలతో రేలు హ్రస్వలుప్తము లయ్యెన్.
- క. కృశగాత్రి యనుచు నెప్పుడు, గుశబుద్ధులు పిలువఁ బీఠకుచయంగంబుల్
కృశతఁ గొనె బుధగణోత్తులు, వశమే తప్పిప నెట్టివారికి నైనన్ 3౩
- క. రవణములు †మీఱిపడియెన్, ధవళేక్షణమేచుడీగ దాఁ గృశియింపన్
రవలియిటు మాకుఁ జెల్లదు, తవిలెన్నాచ్యుతయె నిల్వఁదరమాయనుచున్.
- క. తరుణికిఁ గ్రుమున రుచితో, నరుచులు మిక్కుటము లయ్యె నతివకురుచిగా
కురువేదన దినదిన ము, చెరువుగ నంగంబు లెల్లఁ జిక్కఁగసాగెన్. 3౪
- క. ఆసమయంబున గుణవతి, యాసురచనసాధ్వలంక్రియాసాహిత్య
బీసడ చేసి నిజేష్టర, సాసన్నస్వాంతవృత్తి యై వర్తిల్లెన్. 3౫
- ఉ. ఉత్తమగాత్రి కట్టియెడ నుత్తమ మయ్యెను గేశచాశ ను
త్యుత్తమ మయ్యెఁ జిత్తము మహోత్తమ మయ్యెఁ గట్టిపదేశ మే
కోత్తమ మయ్యె మోహనపయోధరయుగ్మము చిక్కనంగము
ల్లత్తచకోరలోచనకు మధ్యమవైఖరిఁ గాంచె జిక్కుచున్. ౪౦
- చ. విరహనిదాఘకాలమున వేమటు మోము వడంకసాగె ని
ర్భరహృదయానురాగరస వారిర్పురు ల్పుము కుబ్జ సూర్తికో
త్కరములు కంకణాశృతులఁ దాల్చె నెలంతరు నెంత వింత యి
ట్లరయ ఘటింపలేడె ఘటనాఘటనాకృతి మారుఁ డెంతయన్. ౪౧
- గీ. మారనాసింధముఁడుతాపభారవహ్నిఁ
గ్రాచి తనతూపు మొనవాఁడి †కమ్మియచ్చు
చేత సుఘర్షణముసేయఁ జిక్కిచిక్కి
కనఁగనగుఁ జెల్వలలితాంగకనకలలిక. ౪౨
- గీ. గోకులాయతచేష్టసాకోచ మొనవె, నెన్నిపురివిచ్చెఁగాలువ్య మిచ్చుకొనియె
హంసజాతాంగయాతనాయత్తమైన, యతనుశరవర్షమవిరళంబగు సుబరఁగ.
- మ. స్తరదావాగ్ని హృదంతరాళము దహింపం బైకిఁ బొంగెక్కు ని
బ్జరపుహ్నాతి యనంగ నంగమున ధావశ్యంబు దైవాతె భీ

కరతత్కామశరప్రవర్ణణమునం గన్పట్టు దూర్వా(తృణం)

గీ. కురపుకా *జొంపమునంగఁ దీర్పు నెఱవెక్ గుంపై నెఱు ల్లోమునకా. ౪౪
గీ. ధార్తరాష్ట్రునినాదంబు లార్తులొదవ, మీఱఁగాఁబాఁడురాజకుమారగోచు
లమగ సద్వర్గమా మోదమంద మెలఁగ, నతనుశరశయ్యగాం గేయసుతనుఁ వారగె

క. పువ్వుల విలుతునిపువ్వుల, టువ్వుల నునుఁబూలబుతిటువ్వులు మఱచె
బువ్వులు నవ్వులు మఱచె, బువ్వులు దవ్వులచు మఱచెఁ బూఁబోణితగన్.

సీ. తనువున ననమహాధనచేలము ధరింప దయలంపు ముక్తకర్దము మలఁదను

మోహనస్థాలంబముఖమాల్యములు గ న దతిరుచిరలలాతికాదు లిశగు

భృంగీకఁక ధారణాంశీకృణికి రోయు నశనవాంఛకు దూర మగుచునుండుఁ

దాంబూలరుచు లానుతలఁపుగో మెలఁగచు చదువులపై భ్రాంతియొదవనీను

హీరమయపంజరాంతర చారుకీర, శారికారావములు వినఁ జేరఁ జనదు

చిత్తపద్మనికేతనశ్రీనివాస, మాఘజాలంబులోఁ జిక్కి రుచిరగాత్రి. ౪౭

గీ. అతనుసుచు హేతిసముదయం బతనుకుచు

నతనుసుచు హేతిసముదయం బయ్యె నపుడు

అతిసునాబ్జగుచిన్సూర్తి యబ్జనయన

కతిసునాబ్జగుచిన్సూర్తి యగుచు మెలఁగె ౪౮

క. అతినూత్నాంబరకుసుమో, గృతగంధము లానుపూన్కి కమలేక్షణకా

అతినూత్నాంబరకుసుమో, గృతగంధము లానుపూన్కి గతిఁ గననయ్యెకా.

లయగ్రహి. ఆటలకు ముండెసఁగుమాటలకు

నింపొనరుపాటలకు లేనగవు తేటలకు నెట్లె

నీటులకుఁ గప్పురపు వీటులకుఁ బూ.బఱపుఁ

జోటులకుఁ గేళవనవాటులకుఁ గూర్పు

బోటులకు లేనిదురపాటులకు రవణముల

కోటులకు బోనములనేటులకు శారీ

చాటులకు సౌధముల చోటులకుఁ గళలయల

వాటులకు బాల యెలెవాటులకు రోసెన్. ౫౦

గీ. అంతరంగము మాఘనధ్యానపటిమ

కలితమై యొప్పుఁ దద్వశగతము లగుచు

* జొంపమునారి — † కరగ — మూలము.

నఖలవిషములుమెలంగ బాహ్యంబుమఱచి

యయ్యయోగిని యోగిని యనంగఁ బరఁగె.

౧౧౦

క. అదిమఱచె నిదియుమఱచె, న్నదవతి యని పలుక నేల మది హరి నొకనిం

గదియించి మఱవదెప్పుడు, నదియనియచ నేమి బాహ్యమంతయు మఱచెక్కో

గీ. సర్వకార్యారాతరాయంబు సంఘటిల్లు, ప్రీతగైకొన్న ననిచూచి ప్రీతమాని
ప్రీతవతిమాత్రలోని యభీష్టితుంబు, కన్నతొడ్డికి వినుపింపఁగాఁ దలంచు.

చ. నగుఁ దల యూఁమఁ గన్తోగుచు నల్లడఁ జూచు వడంకు లేచు బ

ల్వగగోను మ్రొన్నుం బూరలు వాడును శౌరీ దలంచి వేడు మై

గగురుపుఁ జేర్చు నున్ను రను గద్గదపాటు గనుం జెమర్చు నిం

పగుచెలిఁ బిల్చుఁ బల్కుడుపు నంబుజలోచన మన్నభార్తయై.

౧౧౧

శా. రంభారూపిణి చెట్టవట్టకొన నారంభించు శ్రీకృష్ణుడో

స్తభం బంచు గృహేంద్రనీలరచితస్తభంబుఁ దచ్చారువ

క్రూరభోజం బని గేహకుడ్యఖచితప్రాంచస్తహదర్పణం

బఁభోజానన ముద్దులాడ మొగ మొయ్యం జేర్చుఁ గామార్తయై.

౧౧౨

శా. నేత్రమ్మీలన మశ్రుచె త్యవిరతం నిష్కంపతాం స్విన్నతాం

గాత్రం యాతించ హృష్టరోమచయతాం కంపైకసంపన్నతామ్

పాత్రం దుశ్శచిసంగతే ర్భవతి సద్వక్త్ర చలైశ్వర్యభా

క్రతాత్ప్రభవామణే స్సమజని గ్రీవా ప్యయోగక్రమాత్.

౧౧౩

క. మదనాసమశరమయ మని, ముదమున లోకంబు లెల్లఁ బొగడుట నిజ మై

యొదవ మదనాగగామిని, మదనాసమశరమయంబు మానక యయ్యెక.

క. అరయంగ సస్కుటతాసు, దరతాన్విత మగుచు సాధుతా భావిత మై

తరుణీమణివచనము ప్రాగ్విరచితసరసప్రబంధవిధములు దెలుపుక.

౧౧౪

గీ. విషమశరశరవేదనోద్విగ్న యైవ, వెలఁదిపైఁదీఁగ భారతీవృత్తిఁ గనియె

నట్టివేళన పంకేరుహప్తనూతి, విన్ననిమొగంబు భారతీవృత్తి వదల.

౧౧౫

గీ. వాక్కుతోడుత నత్తేటచెక్కులాడి

చాలఁజాలంగ నెడఁసఁబాంచాలిపొందు

చిత్రమొనరంగనవ్వేళఁజెల్వమేను

చాలఁజాలంగఁ గొనియెఁ బాంచాలిపొందు,

౧౧౬

గీ. విషమబాణుడు విషమాస్త్రవేధ సేయ

నతనిమాయ మహాతపం బడరికాయ

నతనిసేనాఘనార్భకు లరిది డాయ

మోహనాకార బలు వైనమూర్ఖ మునిఁగె.

౬౧

— : కాళిందివేదనకుఁ గారణము నీలవేణి యడుగుట :—

వ. ఇట్లుగి ననంగదశాలింగితాంగి యై పొరలు యమునాతరంగిణీసోదరిం గని
సఖీసుముఖు లందఱు గుంపులు గూడి కూడనిమనంబున గుజగుజలఃఖోవ
వారల వారిచి యప్పుచుఁబోడి విషాదంబు నివాదంబై సుభవిల్లుడుఁ
దన్నిదానం బిద్ది యని నిదానింప నంతఃకరణం బకరణంబుగానేర దిది యే
మొకో తెలియఁ దగు నని సఖీజనంబులు నెఱుంగకుండ రహస్యంబుగా
నీలవేణి యయ్యలివేణి డాయు బోయి.

౬౨

ఉ. అల్లన లేవఁగాఁ దిగిచి యుఁకతలంబునఁ జేర్చి కన్నులం

జల్లఁగ బాటునశ్రువులసూతతి కై ననఁ బాపి పెన్నెఱు

తైల్లన గుంపుదీర్చి చనుమిట్టలపైఁటఁ గుదిర్చి కౌఁగిట

జల్లఁగ దార్చి చెక్కుఁగవఁ జక్కఁగ నొక్కుచు మేచు దువ్వచున్.

౬౩

క. అప్పువు గద రెండవమరు, అప్పువు గద కాఁకజేటు నట్టియదిరిమే

అప్పువు గద మరు నాటవ, అప్పువుగద యనుచు ముద్దులానుచుఁబలికెన్.

క. కన్నియ విశ్వంభరుకుడి, కన్నన రాజల్లునట్టి ఘనుఁడు గదా నిక

గన్నటితండ్రి గావున, నెన్నఁగ దుర్లభము నీకు నెద్ది జగములన్.

౬౪

సీ. వ్యాకోచనలినంబు వన్నె తక్కువగాఁగఁ గన్నులు విప్పవే వన్నెలాఁడి

యుదితరాకాచంద్రు నొఱపు కొఱుతగా మోమెత్తి చూపవే ముద్దులాఁడి

కలికి చిల్లలపల్లు కులుకు లల్లులఁ బెందఁ దేటగాఁ బల్లవే నీటులాఁడి

తఱపిపెన్నెలరంగు తలఁపుటో మెలఁగంగ గొబ్బగా నవ్వవే గుబ్బలాఁడి

విన్నదన మేటికే నీకు వింతలాఁడి, యేమి కన్నీరు నించెదే యించులాఁడి

వగకు నింతకుఁబనియేమిసొగసులాఁడి, తెలుపవే తెల్లముగమోవితీపులాఁడి.

గీ. మగువ యక్లిష్టముఖపద్మమండలమునఁ

బాయకుండెడు బిందుసంపాతమునను

మాధుర్యులు దేల్పఁ దలఁచిలో మాకుఁ దెలియఁ

బలుకఁగాఁ జిత్త మిడవమ్మ పైఁడిబొమ్మ.

౬౫

శా. కొమ్మా నీవిధ మెంతయుం దెలియ మాకుం దోచ దేమమ్మ నీ
విష్టై లోపలఁ గుందుచ్చనిఁ గని మా కెంతే భయం బయ్యెడు
న్నమ్మి న్ని కొనఁగూర్చునెచ్చెలిని నే నిన్నంటి యుండగ నో
యమ్మా చెప్పిన దోసమే యెఱుకనేయనాదె యే వితనే. ౬౦

క. ఏమైన మున్ను నాతో, నేమంబునఁ జెప్పుదుడు నీకిపు డీవి
తేమన్న తెలియఁ బలుకవు, తామరసదళాక్షి యింత దాపుర మేలా.

గీ. అతివ నీప్రాణవద మైనయట్టివస్తు
వితతిఁ బో గొట్టికొన్నట్టివిధము దోచు
చున్నయది నాకుఁ జూడ నోసన్నుతాంగి
మాయ వెట్టిక యెఱిఁగింపుమా నిజముగ. ౬౧

క. మానుగ నాకన్నను నెన, రైనచెలు ల్నీకుఁ గలరె యరమర సేయ
గానేల తెలుపు నీతండ్రాననుమి నలువత్తొక్కయానయుఁ జుట్టా. ౬౨

ఉ. ఈగతి నీలవేణి కమలేశునియాన మెలంగఁ బల్లెఁగా
నాగజయాన సిగ్గు మది నాఁడఁగఁ గొంకుచుఁ గొంత దేటి చే
తోగతిఁ బ్రేమతోడ పగ దొట్టకొన న్నును నారదుండు దా
నాగరుడధ్వజుం దెలుపు టాదిగ నంతయుఁ జెప్పెఁ జెప్పినక. ౬౩

ప. విని యశ్చాళిందీకీరవాణికి నానీలవేణి యొక్కంతవిచారింపి యిట్లనియె. ౬౪

క. ఇంతి యింతటివనికి, జింతింపఁగనేల యొకటి చెప్పెద వినుమి
యెంతైనఁ దల్లిదండ్రుల, పంతుసుమి కూతుఁ దగినవరుని గూర్చక. ౬౫

ప. అదియునుంకాక. ౬౬

గీ. బాఙ్యమున మాత్రపితరులుఁ బ్రాయమునరు
మగఁడు *ముదిమిని దనయుండు మగువ కరయ
నధిపు లగుదురు తడదీన లగుటఁ గాన
మానవతలకుఁ దమయిచ్చ మలయఁజనదు. ౬౭

క. జనకాధీనలు కన్నియ, లనుట నిజం బాట వార లనుమతి సేయ
జనుఁ గాని తమకుఁ దామే, పనుపడి వరుఁ జేరఁ దగదు బాలల కెండుక. ౬౮

ప. కావున మావలన నీవిధం బెఱింగి నీతండ్రి యగులొకలోచనం దుచితో
పాయంబున శ్రీకృష్ణదేవుని రప్పించి నీమనోరథంబు సఫలంబుగాఁ బెండ్లి
సేయు నంతకు ధైర్యం బవలంబించి యుండు మని పల్లిన నీలవేణికిఁ గా
ళింది యిట్లనియె. ౬౯

—? కాళింది నీలవేణికిఁ దనయభిప్రాయంబుఁజెప్పట —

ఉ. కూతురు పుట్టిన్ జగతిఁ గోరికతోఁ దలిదండ్రు లెల్లడన్
భాతిదనర్పు మేల్వరుని బంధులలో వెదకంగఁ జూతు రి
ట్టితఱి *నప్రయత్నగతి నిట్టివిభుండు లభించు నప్పు డ
య్యో తలిద్రాదు లేలొకా నయోచితిఁ గూర్పంగఁ జాల రంగనా. ౭౯

ఉ. తల్లి ధనాఘ్య సశ్రుతునిఁ దండ్రియు బంధులు సత్తులీనుఁ గా
నెల్లరు నోదనప్రదుని నెన్నంగఁ గన్నియ రూపవంతుఁగా
నెల్లడఁ గోరు నిన్నియును నేడైఱఁ గల్గినకృష్ణఁ గూర్పలే
రుల్లము రంజిలం దన కయోచెల యిట్టి యయోగ మారఁగన్. ౮౦

శా. ఎన్నాల్లోగొల నాకుఁ గూర్చి గలవారేకా చెలు లీర్వరై
నన్నున్ డెందమునందుఁ బొందుకలుపంగఁజాల రై రక్కటా
నన్నుం గాంచిన తండ్రిగా తపనుఁ డైనం దాఁ బ్రసన్నుండుగా
కున్న న్నెన్నుని మన్నన నైనయఁగా నూహించువా రెవ్వరో. ౮౧

చ. తమమది నెన్ననో వరుని దాచ్చినకన్యలబుద్ధి నెట్లుగా
నమరునో యంచుఁ గాదె జను లట్ల స్వయంవరక్లప్తిఁ గాంతు తిం
తమనికీతంబు లేక యిటు నాథుని మాధవుగాఁగఁ గోరికొం
టి మది గరంగి తండ్రియు వడిన్ ఘటింపఁ డి దెట్టిభాగ్యమో. ౮౨

ఉ. కాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచినవానికి జన్మమంది నేఁ
గాఁకలు ముంచికొన్నమెయి గాంచితి హేతుగుణంబు గార్యము
నోకదె తప్పనంటిఁ గొఱనోములు నోచిననాక యిట్టి బ
ల్కాఁకలు గాక యాజమున కాఁకలు గాంచెనె సూర్యజాత యై. ౮౩

చ. గ్రహములు గన్నవారు గ్రహరాజకుమారిక సాటి గాంతురే
రహి నని లోడ నాడఁగ విరాజిలుదు న్నది నట్టివారె ప్ర
త్యహ మవియుక్త లై కువలయాప్తశిలామయసౌధవీధిలో
బహువిధసౌఖ్యము ల్గనఁగఁ బంకజలోచన నేనె చూచెదన్. ౮౪

వ. అని యిట్లుతలవడి వలుకు నస్తుత్తకాశినిచిత్తంబు పురుషోత్తమాయత్తం
బగుట యెఱిగి యన్నీలవేణి యప్పువ్యఃఖోణి కిట్లనియె. ౮౫

క. ఇపు డేను బోయి రవికిం, గృహపుట్టఁగఁ దెలియఁబలికి కృష్ణుని బిలువం
జవలాక్షి పంపి వచ్చెదఁ, జవలత వోనాడి స్థిరతసంధిల*వమ్మా. ౮౬

గీ. అనిన సమ్మతించి యతివ ధైర్యంబూని, చలన ముడిగి కొంత శాంతిఁబొంది
స్నానపానవిధులు సలుపుచు నొకరీతిఁ, జెలులఁ గలసి మెలఁగి చింతదేత.

ఉ. అంతట నీలవేణి చెలు లందఱ కవ్విధ మెల్లఁ జెప్పి మీ
రెంతయు నాటఁ బాట మఱి యిపుల గానవి శేషవైఖ్యఁ
ఇంతికిఁ గృష్ణుడై మమత యించుక యైనను దోఁపకుండునా
వితలు చూపుచుండుఁ డిట వేగమె యే జని వచ్చునంతకున్. ౮౭

—) నీలవేణి ఛాయాదేవికిఁ గాళిందివృత్తాంతముఁదెలుప నేగుట (—

సీ. అస నీలవేణి యిట్లతివలతోఁ జెప్పి కాళింది నూరార్చి కడఁకమీఱ
నతిరయంబునను ఛాయాదేవికడ కేగి సరవి నాయమ కుపచారవిధులు
సలుపుచు సుతవార్తఁ దెలిపి వేవెలుఁగున కావార్తఁ దెలుపంగ నవసరంబు
వడయక సందడిఁ బడియుండె నిచటఁ గాళిందియుఁ దమకూర్చు లేమగముల
యాటపాటల వింత సయ్యాటములను, హంసగతులను గేకినాట్యములఁజిలుక
పలుకులనుమఱపుపుట్టింపఁబడియుఁబడక, వంతమరుఁడేఁడమన్తథావస్థఁ జెంది.

చ. బయలును గొఁగిలింపఁ గయిబారలు సాఁచు వికావిక న్నగుం
బయఁటఁదొలంగి కన్పడుఘనస్తనగుచ్ఛము లప్పళించుచు
న్నయమఱి పాదుదప్పి ధర నల్లుడుగైకొను పువ్వుదీఁగె బో
లి యొరలి సజ్జెపైఁ బొరలి లేచు వగ న్నరుబారి కగ్గమై. ౯౦

క. చదల శశాంకుని గనుఁగొని, మదిలో శ్రీకృష్ణు వదనమండల మనుచున్
ముద మొదవ సువదనామణి, వదనం బొగి వాంచి వ్రేలవసుధఁవ్రాయున్.

చ. వలపుట గుల్తుపంకజము వారిజలోచను వక్త్రమంచుఁ దా
వలపులు బల్బు గైకొనఁగ వాసనచూడఁ దదంతరాళస
మీళదళి వే చుటుక్కనఁగ మెత్తనివాతెఱ నంట నొచ్చెరా
తలతలలోరి ధూర్త యని తన్ని మొగం బెగఁ ద్రిప్పు వేమఱున్. ౯౧

చ. చెలువలు మేనిపూతకయి చెంగటఁ బెట్టు మృగీమదంబుఁ దాఁ
నొలయక †యొల్లమిఱి వికచోత్పలలోచన రోషపక్షణం

చలములఁ జుర్రురం గను నిజప్రియసీలతనూపమంబుగా
మలయజగంధి గన్గొను నమందరసావహదృష్టిలీలకా.

౯౩

క. ఘనసారరజముఁ జూడఁగ, వనజేశ్వర వెఱచి శౌరివరహసనశ్రీ
తనరు నని తలఁచి వేమఱు, గనుఁగొను నొకకొంతతడవు కడుమోదమునకా

ఉ. సిగ్గున మోము వాంచి నునుఁజెక్కులఁ జెచ్చుట గ్రమ్మదేఱి మే
జిగ్గుమిఱారిగుబ్బచనుజక్కవ లుగ్గున నిక్కి గ్రక్కునకా
లోగ్గక పైఠఱీఱవికలో నుదుటారఁగ సారసాక్షిచే

నిగ్గుతన్ను ద్రిప్ప హరినిద్రపుఁగై సుడివాలు *డంబుగకా.

౯౪

సీ. మృదులఘోలమునందుమృగమదంబుధరించి ఊమ్మునఁజారురత్నమ్ముఁబూని
నాసికాగ్రమునందు నవ్యహక్తిక మూని కరమున రత్నకంకణము లూని
కరతలంబున వేణుకాండంబు ధరియించి నెమ్మేన హరిచందనమ్ముఁ దాల్చి
కంఠ దేశమున ముక్తాస్రజంబులు గూర్చి రాణించుపీఠాంబరంబు గట్టి
కొంతతడవు సుఖంపడు కోమలాంగి, యాత్మనాయకకమలాసహాయవేష
సముచితాంధ్రీయావస్తుసమితిఁగొనుచు, న్నారించేఁగొంతసేపునకవియుఁగినియు.

గీ. మాధవుఁడొందునకు నేను మనసుపడితి

నింపు గాకున్న నతఁడు నన్నేలఁడేని

అక్లటా యిద్ది కథయు దృష్టాంత మగుచుఁ

బరఁగునో యేమొ యిల రసాభాసమునకు.

౯౫

సీ. ఏగతి నతనిపొందే నందనయ్యెద బహువల్లభాప్రియుఁ బడయ నేమి

నీరజాత్ముని గన నేన పోయెద వేగ నీయెడ నింకేమి నేయుదాన

నిదెతానెవిభుఁ డిటకెలమినే తెంచెఁగా యితనిమోము గనంగ నెనయదుమతి

వేళంబ కావలె వెన్నునితోఁ బొందు నింతలో నీసౌఖ్య మేల కల్గు

నిట్టిచెలుపున మెలఁగెడు నింతివిడుచు, మనసు గైకొన వెట్టియే మాధవుండు

ననుచు మన్నన వేదన నజ్ఞవదన, భావభేదంబులను జాల బడలుచుండు.

గీ. ఇట్లు దరిలేనివేదన నింతి యొఱల, నింతనంత మెలంగెడు నిగురుఁ బోండ్లు

మిగులవగఁగూరుమనసు మేలుదక్కి, భామ వినకుండ మెల్లనఁబల్కుకొనిరి.

గీ. తలఁప జగతి నయోగభేదంబు గాంచు

వెలఁదులను గన్నయది లేటా వినఁగ లేదా

మనచెలి యయోగవేదన గనఁగ సరిది

గడనసేయదు విరహదుఃఖము నైన.

౧౦౦

క. మగబొమ్మఁ జూడనొల్లని, మగువ మగఁడు గావలె నని *మరుగుచువేర
వ్వుగుసిగ్గు మూలముట్టుగ, దిగఁద్రోచెను గాక యితటిండ్రము గలదే. ౧౦౧

చ. అనుచుఁ దొడంగునిందుముఖుఁ లందఱు నెవ్వగఁ జెంది యెక్కువో

వనరుహపాణి నివ్వెతలఁ బాపుచుపాయము నీలవేణి వ

చ్చిసతరువాత నన్నియును జెల్వగుఁ జేరకపోయె నాచు ని

ల్వనఁ దలపోయువారలకు లోలవిలోచన దాసి నిల్చినాఁ.

౧౦౨

వ. ఇట్లు నిలిచిన నచ్చెలు లందఱు నీలవేణి మనమాటలోనె వచ్చె నిఁక నేల
వలవనివలవంత చింత లనుచుఁ గచ్చుకొని తన్నుఁ జుట్టుకొని గజిబిజపడు
నగ్గజగమనలం గనరుకొని తనతరువాతిప్రోడ యగుశుకవాణి నిది యేమి
యో యని యడిగిన నప్పడంతి యప్పొలంతి కి ట్లనియె. ౧౦౩

—) కాళిందివిరహమును శుకవాణి నీలవేణికిఁ జెప్పుట (—

ఉ. కప్పురపిడ్డ మొల్ల దొసఁగన్ జలుగుజిగినల్గ గట్టఁ గా

నొప్పును చామరంపువిన రోపఁగఁ జాలదు పూలదండలం

గొప్పన నుప్పఁగానియదు క్రొన్నిలుటద్దముఁ జూడ †దింకనే

మప్పరొ యూడిగంపుఁబను లప్పను లన్నియు మానె నింతికిన్. ౧౦౪

చ. దిరిసెపుఁబువ్వువంటి నునుదీనినబంగరుమేను కాఁకచేఁ

దెరలఁగఁబాతె మైననదుదేర విభూషలు జాతెఁ గ్రిజెమ్ములుం

గఱకఱివాతె గుబ్బచనుగట్లు వణకఁగ వేడియూరుపుల్

దఱులు మీతె నీకొలఁ దనం గనరాని విరాలిఁ గూరెడిన్. ౧౦౫

క. ఎక్కడితాపము చెలువకు, నక్కజ మిది చూడ ముక్తునందలిముత్యం

. బెక్కుడునూరుపుఁగాఁకల, స్త్రుక్తుదు బలవైరిసీలరుచి స్త్రుక్తిచెన్. ౧౦౬

ఉ. చక్రనివెన్దిలిం గొన విచారము సేయఁగఁ గార్యసిద్ధికి

న్నిక్తము చాలఁ దప్ప నటునిల్వఁగ నంటునఁ గందు దీనిమే

నెక్కడ నిట్టితాపభర మెక్కడఁ గప్రపుఁదాపు లీను నీ

చక్రనికొమ్మ నెప్పునము చాల మహానలకీల లీనెడన్. ౧౦౭

*మగనిమితువేర్చుచు. †జుకయే. క్రిచ్చెపులు-ము.

- చ. అలికులవేణిసన్నుఖమునందు వసించుద్విజాళి నాఁగు మే
ల్లల పవడగుపుఁగోటగు చొకాటపుమోవిది వేడియూర్పులన్
బలువిశిఖిబులం బగులువాఱగనేసె మరుండు వానిమై
నిలువది యంత నీ యున నిక్కముగా మన యీసుదీక్షితున్. ౧౦౮
- మ. చ్యుతసగస్తారతఁ గాంచి రక్షిమ గుణస్ఫూర్తి నివారించి సు
తతపారుష్యము మించి సరసమృదుత్వంబు ల్విసర్జించి సు
గతిఁ దప్పించి ప్రణామ మించి కుకవిగ్రంథంబువోలె గటా
సతిదూతచ్చద మొక్కహాస్యపదతం జూలించె వీక్షించితే. ౧౦౯
- చ. హృదయమున *న్నివిష్ణజగచేకభరాతతకుక్షి శౌరి దాఁ
గదలక యుండుటం బొడమె గావలె మేన నలంత సేద ని
మ్మదితకుఁ దత్పదానుగతభూభుజుగవిపాగ్నికీల లో
వదలక నిల్వఁగాఁ బొడము వక్త్రవినిస్సగదాశుగావళుల్. ౧౧౦
- క. అనలంకృతి వ్యాకీర్ణతఁ గని యక్రమ మై పతత్రుకర్షం బగుచున్
వనజాక్షికచకలాపగ, బసభిజ్ఞకవిత్వరీతి సతిఖన్న మగున్. ౧౧౧
- క. అక్షయిశ్శైల చింతకు, నిక్షడిమే రకట చెర్చు నెడయదు హస్తం
బక్తుసునుధన్వఁ డేయం, జక్కిననిమిషమాఁడుదన్నిచిలుక వ్వునఁగన్. ౧౧౨
- ఉ. పంజరమధ్యసీమ శుకభామనుఁ బల్కులు నేర్ప దంచకు
న్నంజలు గూర్ప దున్నదభిఖాన్వితపాళికి నాట్యవైఖల్
రంజిలఁ జూప దింపు లలర స్తగినిసేయ మీటి పాడ ది
న్ఘఃజలచాణి నొందిలిక మాతరమా తరలాక్షి చెప్పఁగన్. ౧౧౩
- ఉ. అంగన కంగజాతదశ లంగమునం గడుఁ దోచె సందియం
బుంగనలేదు కృష్ణుడ మోహము దాహము దాఁకె నేలయం
చుం గనుపించుకోక సతిదుట్టు మెలంగితి నీవు వచ్చి తి
కం గర మారయం దగునుగా యనఁ జెల్లెలి కక్క యిట్లనన్. ౧౧౪
- గీ. వినుము శుకవాణి నీకన్నమునుపు నాకుఁ, దోచెనేఁ జెల్లయీ చెల్వదోస మేమి
యవత యేనియు వెప్పుని నీయవ్వనాభ్యభావచేఖావిలాసవిభ్రమములెల్ల.
- ఉ. కన్నులఁ గన్న పీనుఁగవఁ గన్న నవిన్న నటతనే వడి
గొన్ననవినుఁ డచ్చు విలుఁగూర్ప నెడ న్నొగిలేక వైడిజం

*ద్వివక్త. †నిందలిక- మూ- ‡యావన- అనుట యుక్తము, గాని, పాదాదియందు యే
వతయనటకు యవతయని ప్రయోగించుటచేఁ గవిప్రముక్తమిదియే యేమో. కాని ప్రామాదికము.

టన్నగు కన్నె కేదగితుటారిమిటారికటారి దాగటా
 యెన్నికఁ దీసి యాయముననే యదరంటఁగ దానిఁ గ్రువ్వు డే. ౧౧౬
 గీ. అయిన నిట్టిమాట యావెలందుకయొద్ద, ననిన డిల్లగుడుచు నట్లు గాన
 వరయుడము పనుడని యతివలండిటు. దాను,నింతియిటికేగి యెదుటనచట.
 క. కనుఁగొను నెడ నచ్చేడియ, తనమది మదనానలంబు దరికొని కాల్పకా
 వనటా బొగులుచుఁ గృష్ణుఁడు, తనకన్నులఁ గట్టినట్లు దనరినఁ బెలుచున్.

— ౧ కాళింది మనసునఁ దోచినకృష్ణుని బ్రార్థించుట. —

క. పలుకుంజెలి నునుముంజే, బలుకుంజిగి ముహూజుకపలుకులఁ బ్రోవం
 బలుకుఁగులుకొలుకుపలుకులు, పలికెంబాబుకూర్చిచిలుకు భావముదొలఁక.

ఉ. కాయము మారుబా(ణముల) గాయముల న్వగఁ జెంది వేడఁగా
 దాయపు మోముఁ జూపపుగదా యముగుండియ పూని యేఁటఁగా
 నాయము గాదు సిగ్గు విడ నాయముగా దని మిన్నకుండఁగాఁ
 జేయదు పాప మీవలపు చిత్తము తత్తట మాఱఁజేరవే. ౧౨౦

సీ. ఇపుడుగా కనుగల్గ లింపుసంపులుమీఱి వెలసె నీరాకకు విబుధచంద్ర
 యిపుడుగా యీమేన నెనయుతాపం బాతె నినుఁజూడ సత్తాంతిసీరవాహ
 యిపుడుగా హృత్పద్ధ మెసఁగె సామోదమై సరస నీవుమెలంగ నాధుసూర్య
 యిపుడుగా మానసం బేర్చుభేదతమంబు స్రుక్కె నీచే నుతేజోహుతాశ
 యిపుడుగా కామినీమాత్ర మెనయలేని, సౌఖ్యసంపదఁ గైకొంటిసన్నిధాన
 యిపుడుగాసౌమనస్యంబునిరపుకొనుచు, సాబగుమీఱఁగనలరెదసురభిచరిత.

సుగంధి. మానరా చలంబు నిన్ను మాని యన్యఁ బూనరా

పూనరా నిజార్తి మాన్వఁ బుణ్యమొందు గానరా

కానరా కృపం దనర్చి కాపు నేను దీనరా

దీన రానికీర్తి లేదు దేవ నీరుదానరా.

౧౨౨

ఉ. చొక్కితి నీదుముద్దుజిగి చొక్కపుఁబ్రాయపు రూపుమేల్కికిం
 జిక్కితిఁ గమ్మఁజేసె జడిచిల్కులఁ (జిన్నెడు) మారుబానికిం
 దక్కితి నీకు వాఙ్మయసుధారసధారలు గ్రుమ్మరింపఁగా
 గ్రక్కున గారవింపు బిగికొఁగిట జా గిటు లేల యేలరా. ౧౨౩

చ. మనమొగి సర్వకాలమును మానక నిన్నె భజింపఁ దద్బలం

బున భవదాకృతిం గనియెఁ బుణ్యవరేణ్య మనంబు కూర్చియున్

మనసిజవేదనాభరము మానుగ దేవరకేల లేదొ యి

ట్లనఁ దగు నెట్లు నీవు ఘటితాఘటనాకృతినాదు వీశ్వరా. ౧౨౪

చ. స్థిరత గనంగఁ జాల దొగి జత్తము బాహ్యవిశేషవస్తునం

సరణము గాంచు నంచుఁ బలుజంపులు సేయుచుఁ భ్రోవకుండెదో

యరయ నణుప్రమాణ మగునట్టిమనంబు సమస్తకుక్షి నై

పరఁగడు నీవు ముంచికొన బాహ్యముఁ జేరఁ జరింప నేర్చునే. ౧౨౫

ఉత్సాహ. వగపు బాట వగలు మీట వలపు లూరఁ జేరరా

నగవుసోన మొగముతోన నలుపుపూనఁ బల్కరా

తగవు మానఁ జనదు గాన తలఁపులూనఁ గూడరా

బిగుప్రజన్ను లురముచెన్నుఁ బెరయ నన్ను నంటరా. ౧౨౬

క. కరుణ నొడమ సేకరణిం, గరుణ స్వసతఁ బలుక మదిఁ గనఁబడు మాయా

తరుణు డూరకయుండినఁ, దరుణీమణి హృదయసీమఁ దలకొనునలుకన్.

గీ. నెనరుచేఁ బా లొసంగునెలఁతపాలు, విసముగాఁదలపోయుచుఁబిన్న నాఁడు

అకట తొగఁబార్చుపనివాడ వాటఁ దెలిసి, వెండి నినుఁగోరుట్లల్లను వెట్టిగాదె.

చ. కల నయినం బయం గనుట గానని ప్రేతలనెల్ల శీలముం

దొలఁగ విరాళి ముంచి రతిఁ దోఁగఁగఁ జేసితి వాదియందు ని

వ్వల బతిమాలినం దిరిగి వంగియుఁ జూడ వటన్న విన్నిని

స్థలయఁగఁ గూడ దా వలపు గట్టిగఁ బట్టె న దేమిసేయుదున్. ౧౨౭

క. అగుణుఁ డహపుఁ డనాముం, డగుట న్నా కతఁడు లక్ష్మీచూ యని శ్రుతులే

తెగి చాటి చెప్పఁ దెలిసియుఁ, దగని తగులునకు మనంబుఁ దాఁ బరువెత్తెన్.

చ. మునుపటిపుట్టుక న్భవనమోహిని మైథిలకన్య (కూర్చి) నిం

డినతనభార్యఁ జచ్చున వడింబడఁ జేసెను నిర్దయాత్ముఁడై

నను నిపు డమనోభవుననారత బాణవరంపరాహుతా

శనఘనకీల మ్రంద నిడఁ *జాలఁడె తాళఁడె వీడు జాణఁడే. ౧౨౮

గీ. ఒంటలు చిట్లు కృష్ణునొడవెఱుంగకదూఱు, కొనుచుమోహవశతఁగూరుచున్న

తరణితనయఁ జూచి తరుణులు మది మీఱు, నార్తి డాయవచ్చి యతివ కనిరి.

క. వచ్చె మనసీలవే ణిదె, మచ్చికఁ గను విచ్చి చూడు మనికీత మెల్లకా

విచ్చును సత్యం బాడెద, మొచ్చెము లే కిచ్చెల్ల నొదవెడుఁ దల్లీ. ౧౨౯

వ. అని పలుక నచ్చిలుకలకొలికి యించుక కన్నువిచ్చి పొచ్చు మనోజు పేదనాథ
రంబున. ౧౩౪

చ. అదె సఖులార పట్టుడు మదుతరశాంతినితాతరాగనం
పదలు హరించి చోరు డటు మాయము జెందు నటంచు బ్బుగ
ముదితరొ వింటె యా నపును ముగ్ధియకో యని తారకాణగా
మది సరిపుచ్చుకొంచు నడుమానని నెవ్వగ నీలవేణియన్. ౧౩౫

ఉ. జాయఁగవచ్చి యప్పురుకటానికి జాయఁగవచ్చు నెచ్చిలిం
జాయసకూర్చి గాఁగికిఁ బాల్పడఁజేయుచుఁ జల్లి చింత నీ
కియెడ నేల చింతిత మొక్కించుకనాడు సహింపఁ జేకుటుం
గాయజనాన నానకృప గల్గఁగఁ గల్గని దేమి నీకగున్. ౧౩౬

క. పరమాణుచుధ్య వినుమా, పరమాణుప్రప్త లేని పట్టఁగ నిది మా
తరమా యనఁదగునట్టిది, పరమార్థం బైన దొరకుఁ బరమాధముగన్.

క. తరళేక్షణ పరిమాణ, స్వరస్వధిక్రియ విపత్తిజను పట్టుధైర్య
స్ఫురణము తద్ధర్మాంచ, త్వరసంగతి సాటి పోకసంగతి కమరున్. ౧౩౭

గీ. ఇట్లు నీలవేణి యెంతేని నెనరునఁ జెలులతోడఁ గలసి చింతజేర్చు
చుచితమైనయట్టియపచారములుచేయు, చుండియిచ్చు కడయనొకదినమున.

క. ఇంతి యయోగవృథచే, నెంతయుఁ జెలువెక్కు మేన నెనయు శ్రియామా
కాంతవ్యతులుం చెలియు ని, తాంతోష్ణినుచేత మిగులు తాంతకలిమిన్.

క. మొగు లెఱుంగనిబలుచి త్తడి, మిగుల నొగి లెగన్నుదోయి మెలఁతకు దానన్
మిగులుచు నవ్వెయితాపము, తొగకంటికిఁజిత్రమరయఁదొలఁగక నిలిచెన్.

— (కాళింది చెలుల మొఱఁగి యుద్ధానమున కేగుట) —

వ. అప్పు డమ్రోహనాంగి సొంపు దొఱుగి కుసుమశరండు కుసుమశరాసనం
బు గుడుసువడ భసలగుణుబునం బొసంగించి మించి కుసుమశరవిసరంబు
లు విస్మయరగతిం గసరి ముసురుకొనఁ బరఁగింప వెఱఁగుపడి విరహపరితా
పశరధిఁ దరియ దరి లే దని తమద్భటభట చులులమహాటవిం బడి నడిం ద
ద్విశిఖిశిఖిభాసఁఘాతంబుల నిడి యొడలు విడుతు నని కడిందిసాహసంబున
నుడిగంపుఁబడంతులఁ గూర్చిమడంతుల నెఱుంగ నీయక యొంటిఁ బడుకింటి
లోని పాన్ను డిగ్గి వెడలి చనుసమయంబున. ౧౩౮

క. అత్యుద్ధతకుచజఘన, ప్రత్యుక్తం బగుచుఁ జ్ఞేకపడు నవలగ్నం
బుత్వంతుదర్శలం బై, యత్యుద్ధతు లొదవఁ బేద కబ్బునె నుఖముల్. ౧౩౯

చ. నేనదిదోలెంబు లుల్లేగువు నేగఁ గన నున్నను నో వ్రజంబు గాఁ
 గను నానగుంపున్ దొరసి పెల్లు విడుం గనినంపురత్నముల్
 నను నున్నను నయఁ దద్గుణము నన్నను దత్కృతి కేల చాలెడుం
 గనుఁగొన నన్నె న్నకి గుణామిత సమ్యగులందు వింతయే గరర

క. నాఁ బొసిన జక్క నకవ, ఎలె జాలియ నడయు మేలు బంగరుబొంగ్గిం
 బులు నోలె గుదము లగవడ, బలుఁజొమ్ముపయి న్నెలంగువయ్యెదజాఱున్.

చ. పొంపకుఁ గంపుఁగంట నడఁజెన్నని శాష్పకణంబు లత్తఱిన్
 మును నగుఁజొల్లఁ గావితెలిమువ్వుములై మఱి వెండి యూర్పుఁ జె
 క్కఱిమినుఁ గందుమోవిపలు నాని వెసం గఁయి పెక్కుఁ గెంపులై
 నలఁ జనుగట్టులన్ దొరిసి నీటగుఁ గ్రాఁగిన పొన్నజంబులై. గరర

గీ. కన్న దొండె లేక మున్నన్నఁడని, నడుగు వెట్టఁగఁజాలని యబల తెంపు
 నొసఁ జేసిదిజనమనానికడఁగినడచె, నవాహపూఁబోలులధికసాహసలుగారె.

ఉ. అంతిము లేని పంకజభవాదము లొక్కడఁ దాల్చుకున్నీ మే
 ల్వింతలెవఁజూయగొల్లని నవేద్యమహామహిమంబుచే నణ
 వ్యాసమునందు లీలగ నహర్నిశమున్ భరించునట్టియ
 క్కాంతికఁ గోడు గానలెన కంటెఁడు పోడుగ నొంటి క్రిగూఁగునే. గరర

వ. ఇట్లు చదియెంతి. గరర

క. సమగనధలరుచిపోవిత, కవిరాజము సుప్రసాదఘటితము నగుచున్
 ధవళాక్షి, నమ్మితం బగు, కవినత్కృతిబోలు కేళికానన మొండెన్. గగిం

సగ్ధర. చిగురాళంజచ్చమంటన్ జిగిదిళుకొని పింజించి పూఁగమ్మడుమ్మల్
 మొగిసుఖులకి మింట న్నగరు పొగువునల బువ్వఁదేనెల్ జడి న్నం
 పఁగ మేల్పంపంగిపుప్పులుదువు రవితలె ల్బర్వ గల్పాంతకాలం
 బుగతిం బొల్పానొసం బొరవడుదు వడి న్మూర్ఛిలంశాతీయంతన్ గగిం

ఉ. పోవ్విటి యెట్లకేల కలు దెర్లినఁ జెనయినుండి పూవిరుల్
 గుప్పిల నున్నమేనునను గొబ్బున బొబ్బలు లేవఁ గిందటం
 బుప్పొడి సోకి పాడములు పొక్కఁగఁ జేతులఁ దోగితోగి చే
 యప్పటియట్లు పొక్కినను హయసి యూర్పుఁ బొర్లిపొర్లి యున్. గగిం

ఉ. అంతలు నొయ్య లేచి చరణాబ్జములం గలకాబ్జవల్లిపున్
 దొంతర దాఁచులుకొని నూల్కొనఁ గట్టి జరంగుచు నడ్కిం

* గాన సేవనసంకలనము-మూ కఁగి-మూ- క్కఱిపెక్కు-మూ క్రిగూఁగు నే.

- జింతిలె నక్కటా యెడలు చెచ్చెర వీడఁ దలంచినకొ మ్మణం
బింతట నిల్వఁగా దొరకునేమి యిటేలొకొ దాటి వచ్చినన్. ౧౫౩
- వ అనుచుఁ జింతింపుచుఁ గనువిచ్చి కనుంగొనఁ గట్టెమట నంత. ౧౫౪
- ఉ. తామరతూడునాళములఁ దాల్చొను యెమ్మెద యిప్పుగుండు లు
ద్దామతఁ గూర్చి నల్లగిసెతావులపుప్పొడిమందు గూరియన్
హేమలత ల్పుమాగ్నితెఱి లేరుచుజానకితా దమ్మర్చి యా
పై మొగరంబుగట్టిన తుపాకులపె ల్లెలగోలుమూఁతలున్. ౧౫౫
- మాలిని. చికిలితఱుకుఁగఱుక్కు బ్బిల్కు జాళ్యమొఱమా
నికరవుఁబనుల నాగింపుగేదంగిపువ్వు
ల్లకఱకు మొనయూఁతె ల్లుంపుగాఁ గూడి యచ్చోఁ
బకటత నెలగోలుంబారు వెక్కిం జెలంగన్. ౧౫౬
- సుగంధి. పచ్చతాతిడాలుఁజెక్క-పక్కెరల్ చెలంగఁగాఁ
బెచ్చపంచదార మెక్క బీరుమీఱు రంతులన్
గుచ్చి పాంథవైకొటి గుండె లల్ల ప్రేఁగాఁ
బచ్చి దేటు మూరు శేజిహేజు లొప్ప నాదటన్. ౧౫౭
- ఉ. తుమ్మెదసర్పెణ ల్గొరియ దూఁకొని పుష్పరసోపదానముల్
గిమ్మి భరమ్ముగాఁ గురియఁగాఁ జిగురుంజిగి మేఘధాతుచి
తగిమ్ముగ నొప్పు బువ్వుగమి దట్టపుడాలు మెఱుంగుఁగఱుక్కు
ప్రమ్మగఁ గుంజకుంజరపుఁబంతులు రంజిత *నక్క-జంబులన్. ౧౫౮
- మత్తకోకిల. వల్లిరశ్మిపినద్దచక్రినిబద్ధకోకిలఘంటికా
వేల్దదారవకీరఘోటకవిస్ఫుటోదయ కేవల
త్ఫుల్లసూనశరాసఖాణమనోజ్ఞతాణసమగ్రితా
నల్లలత్తరుచిత్త భూరథసంఘ మాదట నొప్పుగున్. ౧౫౯
- కా. నానాసేనల నీగతి న్బువననన్మాన్యాత్మైతై త్రైకయా
త్రానూనఁబుగఁ జైత్రీమంత్రీవరుఁ డాయత్తంబు గావింపఁ జే
జోనవ్వుం డనమాయుధుండు నిజవిస్ఫుర్తి నిగడంబించిన
జైనం జాన యిఁకె ట్లొకొ తెఱకువం చాత్మ నివచారింపుచున్. ౧౬౦
- మత్తకోకిల. ఇంకనొక్క-యుపాయముం గల దీతఁడుం దనప్రాణముల్
గొంక నొక్క-తెఱిన్ హరింపుడుఁ గూరి కాటియ వెట్టకే

సంకలంతయూ దీని వేదవేదన నాచిని బ్రీయమగుదల ద
త్సంకలీయశాస్త్రాద్వైతహాశయ్యుద్ధి నొడ చీర్చుచున్.

౧౬౧

క. మానుదయ చాలు నతనికి, మాలుచుక నెఱచునొక్కమాటును దేవుల
మానుశిమూలు శుకపితభా, మానుతగులు మదనదహనమాగుతము లొగ్గెన్.

వ. అని నిశ్చయించి.

౧౬౩

చ. పసిఁజిమిలొంగిల్లుదిగునగు దగునెల్లమునగు దగుండ నై
పొసఁగు మాటుగుఁజచ్చదగవున్ బిగిగిల్లువు మేలునల్లు పై
బసగలొకొనొక దళిమబంగరంబులతోట కొలొలో
ముసరి జవారిపున్దలపుం దగ సూర్యుపై బుగుల్కొనెన్,

౧౬౪

శ. పూవుం దేనియ కాల్వచెంత విరిమాపు ల్పొన్నచాల్కంచెగా
గోప న్నంపెదగోరింటలో బోయుచిక్క న్నల్లెగుర్నిందపూ
దీవెల్లుం బలుదాగ్నికపకల ప్రపంధిల్లెంబులొ దిమ్మిపు
బొలిం బెల్లుగుచల్లుచప్పగిముగప్రంబుంబలుందిన్నె పై.

౧౬౫

శ. కందన్నం డిగలందల బొంధపనితాకాం X తాంగధాతువృజం
బందంబు న్నొక గుచ్చి తీర్పు నెన నాయాధాతువు ల్లిమ్మ నం
దందం బొందగు చందోప హృదయుగా సత్తీర్చి పున్దమ్ములా
రం దా బొన్ను రచించి యుగదుపయి దాబొయోపవేశంబుగాన్

న. ఒడ లిడి యుచుకుదుఁ బడంబుక పొడ గడలుకొన నుండి తననుంబున.

చ. తనమదియొన నుంచుకొనె దావము దుర్భర మయ్యె మేనునన్
భుజననవహిల్లగోల నగు క్షికాకకు నేగతి నైచె నొక్కొయ
వ్వనజనశాక్షు డక్కట యబద్ధము దోచె స్థిరాచరాత్మయా
ఘనున కిదేలయబ్బు మయిగాఁక మగుం డిడునంచుఁ జెంతులున్.

౧౬౬

ఉ. అక్కట వేగిరంపడుచు నందితి నమ్మగునంపపెజ్జలో
నొక్కొనుశోది భవపడునేగిమి నచ్చె నటంచు తేచుచుం
జిక్కునె యిట్టివేదనకు శ్రీసతి యూశరరాశిమీఁదల దా
నొక్కొని సొక్కుమొందె నని నచ్చెలి (వ్రాతెను) నెజ్జ మెల్లగన్.

౧౬౭

గీ. మదనునాటనయ మ్మన మగ్నిగునెలత, యూత్తనైపమ్మ ముడిపిన దైవ. నింత
బొన్నునైఖరిచేబాధవఱిచె నమ్ము, తెనయునొచిత్య మిల నచేతనము లెల్లు.

న. ఇద్విధంబున వసంబునం గునుమశరశయ్య మెలంగు మెలంగ నంతనక్కడ.

* యుగదుప ప్రపంధిల్లెంబులొ X తాంగధాతువృజ క్షికాకకు స్థిరాచరాత్మయా

- ఉ. సుందరయాన యిందుమణిసుందరమందిరసీమ లేమికిం
దందరఁ జెంది సుందరులు తద్విధ మెంతయు నీలవేణికిం
బొందుగఁ జెప్పినం జెలులఁ బుల్కు-నఁ జూచుచు నుల్కి- నెమ్మదిం
గొందల మంది హా యెటకుఁ గోకకుచామణి యేగఁ జెల్లఁబో. ౧౭౨
- క. అని చెలుల దూఱుచును మది, వనటం గూనుచు లతాంగి వడి నచటచటం
గరుఁగొని చొప్పురయుచుఁ జెలి, ఘనతరశృంగారవనముఁ గనిచొచ్చి నెనన్.
- చ. అడుగులజాడఁ జూడ మలయానిలపోతవిధూత మైనపు
ప్పొడి పయి సంతతం బొదపు పూవిరితేనియవానఁ గానఁగా
న్నడమిఁ బువుంబొద ల్చిగురుమాపులుతాపుల జోకమోక చొ
ప్పుడు నిరపు లొక్కలంకుగమిపజ్జలు నన్నియుఁ జూచి యంతటన్. ౧౭౩
- ఉ. ముమ్మర మైన మైనక లపూర్వపుటూర్పు కడింది నెట్టయుం
గ్రమ్మఁగ మిక్కిలిం గమలి కన్నడు నిర్గడ తీనెజొంపముల్
*గుమ్మడి జాణుపువ్వులును గుబ్బచనుంగవ వీడుగత్నముల్
కొమ్మవదారవిందములు గూడఁగ నోచినజోనఁ దెల్పఁగన్. ౧౭౪
- క. అత్తైరువునఁ జన నొక్కడఁ, జత్తభవునియంపసెజ్జఁ జేరి బలువగల్
కుత్తుకబంటిగ నొంటిగఁ, జత్తము తత్తఱముఁజెందఁ జీ తులుదాన్. ౧౭౫
- చ. వగలానరించుతేని సెక పొమ్మినలేదొగతేని కేకతో
దగవున కేగుదాని సెకదాలుపువేలుపు పోక జోకనో
నొగిలినపూలదండ వగ నూల్కొనుదాని నసంస్కృతాంగి ఘ్న
జగి X విడనాడు కాకవిత్తదినృతసంబు వహించు నెచ్చెలిన్. ౧౭౬
- సీ. వీరులు మాయ వచ్చి † వె (ననంగు) భులువీడుఁ గలకంఠకలకంఠ గానతతికి
మునుగు నెట్టఁగఁబూని నెనఁద్రోచుబజ్జియంటమాధుగ్యమాధుగ్యమధువిస్మతికి
సీత్కరించియు వెండి ‡ సీత్కరింపమిఁ జెందుఁ బల్లవపలవభల్లహాళికి
వడఁకియుమగుడ గొఱడుపాటు మలయాగమలయాగమనవిారచలకృతికి
నిల్లుదొలుదొల్తభయపడియెఱిగియంతఁ, దనువుదొఱఁగంగఁదలఁచినదానికట
భూరుచెయ్యుల కేలాకోమాఱిసొనఁగ, ననుచు నెచ్చగనూర్చుచునడలుదాని
చ. † నుగవ విచ్చి చూచు మదిఁ గప్పడుఁ గృష్ణుఁ డటంచుఁ జెంగటం
దననతమాలసాలరుచిభట్టము దార్కొను రిత్త కాఁగిలిం

* గుమ్మడి-మూ- గురుమడి- శ్రీమత్విగారి భారతవాణిజ్య- కొమ్మడియనివర్ణవహారము
† వడనాకు ‡ వె...లకులు- † సీత్కరింపఁగ.

చిహ్న దనచేతిలోఁబడమిం జెన్నఁటి కన్నుల నీరు *నించి వం

(ది) నవలపాన్పుఁ జేరి విధిఁ దిట్టుచు వెచ్చగనూర్చునెచ్చెలిన్. ౧౭౨

క. ఉదంగనికన్నీర్వూదం, బడి జాతెడుశయ్యఁ గూచి పాపపుడైపం
బొడలిచట విడువ X నీయఁడు, చెడఁజూచెడుఁ గటకటాయిసీయనుదానిన్

ఉ. అత్త మొలం శిలం గెడుమహావననంబు కరంబు చేగచే
హత్తి హరింప మున్ను మన సందనవాడెత్తు మమ్ముబోలులన్
రిత్త మొల స్త్రులంగ విహరించుట నీమది కెక్క దోచునే
దత్తుర కాడ యంచనఁగఁ దక్రియ నీహాసరించు తెన్నఁబో. ౧౭౩

ఉ. పల్ల వస్త్రుత్తి వీ వధరపల్లవభూతకు మొగ్గు తుటికొ
పల్లవమున్ హసించు జగిపట్టెని యంచునొ లెస్సమాసము
న్వల్లభ సంచమీఘటన వర్తిలఁజేసితిన్ యంచు నే నన
స్ట్రెల్లనఁ బంట మోవి గొని మేలగు కెంపులు నించు తెన్నఁబో. ౧౭౪

చ. కలికిమిటానిగుబ్బచనుగట్టుల వేగున శోర్వజాల వి
చ్చులు క్షణమాత్రీ నాయెడఁ బొసంగఁగ నిల్పుదునో సుధాసం
బు లొలుకనీక మోచి పలుమోపున నానుదునో యింకేమి కా
వలె నది గుత్తుచంచుఁ దదివాఱఁగ నిట్లరించు తెన్నఁబో. ౧౭౫

చ. తలఁపున విల్పుచు స్థమతిఁ దాలిమి నిల్పఁగ లేక కాఁగిట
న్నిలుపున గుచ్చి మోమునయి నెమ్మొగ మూఁది యు మోచి తేనియ
ల్పలుమొన లాని చెక్కఁగనఁ బల్కలు గీటుచు నంతఁ గేళిమై
యలరులపాన్పుపైఁ †బెనఁగియాడుట యెత్తుఁ డొకొ మనోహరా. ౧౭౬

చ. మగని †మెఱుంగుఁజేల మిటుమాధ్వడఁ గట్టితి వాతఁడు న్రయ
మ్ముగ భవదీయవస్త్రమును బూన నెఱుంగ రిజేమి వింత యిం
త గలవటే నయాటములు నాతిరొ సన్నకునన్న పొయి పూ
ర్వగతి బొసంగరాదె యని రామ లనంగ మెలంగు తెన్నఁబో. ౧౭౭

చ. అని పలవించుదానిఁ దను వారయ నెంతకడిందియోజ ది
ట్లును విడ నొర యం చిటునటాం బొరలాడెడుదాని నింక న
స్థనిసఖరాత్మ దూఱిసోనఁగాఁ బనియేమి దయం దొలంగెఁగా
ననదుది నీలవేణి యని నెవ్వగవెల్లి ముచంగుపైదలిన్. ౧౭౮

*నించమె.....వనల. + నివ్వుడు †పెగుగువారుని- మూ. పెనఁకువాడునియు నన
వచ్చును. † పలంగుఁజేల.

- గీ. సకలభూషణలక్షణసంగమంబు, వీడనాడుచుఁ జూడ్కికి వింత యగుచు
లలితవైఖరి గనియునబ్రొంబుగాఁగ, సదృశవస్తునిబంధన నడలుదాని. ౧౮౭
- చ. అనయము మారుఁ డేయుపుపుటమ్ముల నెమ్ములు గాఁడి వాడి నె
మ్మనమున వంతఁ జింతిలుచు మక్కువఁ జెక్కిటఁ జేయుఁజేర్చి నె
క్కొను (పెను) వేడురండు ననుఁగున్నవలారతనంబుఁ జూచి గ్ర)
- క్కున భయవిహ్వలాత్మ యయి కొమ్మెఱుఁగారు మిటారికత్తెలన్. ౧౮౮
- ఉ. సందడి చెందకుండ నొకచాటున నుంచెయ నీలవేణి తా
ముందుగఁ బోయి కోఁగిటను ముద్దియఁ *జేర్చి ముఖంబుజంబున్దె
జిందునునుంగురు ల్లతగఁ జేరిచి చెక్కిట నిచ్చలంబుగాఁ
బొందిన మేలు కేల్దిగిచి పొందుగ విందులు సింద నిట్లనున్. ౧౮౯
- ఉ. అమ్మకచెల్ల చెల్వ డ్దణమైన వయస్యలఁ బాయ వెన్నెండ
నమ్మటి వారికన్నఁ దమి నావయి నెక్కుడు గల్లుదాన పి
విమ్మెయి నొంటి రాఁ దగునె యీకడుగోలపు నీకడిందీచి
దమ్ము లిఁ కేమనందగుఁ బదమ్ములు పుప్పొడి క్కెల్లు లోర్పునే. ౧౯౦
- ఉ. వల్లవసంగతి నెలఁగుపాచము లుండెడుచోలు మాటకే
యిల్లడ మైన బేరజము లిఁగెడుమాలు విమళిపాలు లుం
పిల్లెడితావు చూడఁగనె బెల్లు హరించెడిమృచ్చు పొచ్చి పొం
పిల్లెడునిక్క యక్క యిది భీతిల కెచ్చటి కేలవచ్చితే. ౧౯౧
- క. నగువారి నెఱుంగనైతివి, తగ వారడిపాలు నేయఁ దలఁచితి వయ్యో
మగువా యింతటి కట్టిడి, తెగు వాను మటంచు నెవరు దెలిసిరి తిల్లీ! ౧౯౨
- క. శయ మానుచుఁ జెక్కిట సం, శయ మానఁ బనేమికునుమశరునలననయో
భయమా నవలా నీకు నె, భయ మానలినాక్షుఁ డిచ్చుఁ బరమార్థముగన్. ౧౯౩
- చ. సకియ మరుండు నీదుకనుసన్నలవాఁ డట్ యొక్కకుఁగొక
వికము శుకమ్మా నీపలుకుఁబేరిమి దాటఁగలేదు నీదు న
డ్డి కరుగుణంబు సంచగమి; కీవి వసతియఁ డలంతి నీవనీ
మకుఁ డటె సడ్డచేయుచు భవాదృశ క్షిప్తులు రాఁగ నర్హ మే. ౧౯౪
- క. మొదట ననంగుఁడు మదనుం, డదనున విరియంగఁబొలునట్టివి శరముల్
వదల వని మృదులవిషమత, మదనువలన భీతి నీకు మది వలదమ్మా. ౧౯౫

ఉ. నీరపరాగదోషముల నీటు దొలంగంగఁ దాఁ బయోరుహం
బీనుచిదంపు గన్నులకు నీ డనఁగూడక యుండుఁ దొల్లద
న్నీరజఃజికిం దవము నేఁడు ఫలింఁచె గదే కటాకటా.
నీరపరాగము ల్లలిగి నీ టటు నీకనుదోయి సాటిగన్

౧౯౬

చ. చెలువనా పూవుఁదేనె బలుచిత్తడి నైనను మాన కెప్పుడు
నమలయును నుండుఁ బుష్పాశిమమారము నేగతి నోర్చితమ్మ సగ
కులమదబంధరప్రకరకుట్టన నైనఁ దొలంగ కెంతయుం
గలయుఁగఁ బర్వు తేనెజడి* కార్యు మార్యు దాని సైచిత్రే.

౧౯౭

సీ జలమున జీవించుజలజనాశంబులు దినుమందగతులు సంగిల్లుచోటు
నలిరక్తముఖత సంతతసత్ఫలచ్చిద నడరుకల్లరులు నజ్ఞాదునిక్
కనుగెంపుగదురఁ జోక్కపులేజగువొడ్డిచి మనుషిసాళులు చెలఁగుజ్ఞా
మలినచ్చదముఁ బూని మధుమాత్ర వాసన సాక్కుమత్తాళి పెంపెక్కవంక
యిటను మెలఁగంగఁ గటక పేమిటి వచ్చి
నో ఘనమృణాలభుజకాండ యోసుబింబ

దశనవనన యోకినలయతిరుణచరణ

యోసుగభిళాంగి నెమ్మది నోటతేక.

చ. మెలఁతనా కృష్ణుపై మనసు మెల్లని దెంతకడింది యయ్యెనే
కలిశమృదుత్పసంపదల గాదిలి చందురమామ యాదిగాఁ
గలనుకుమారవస్తువులఁ గా దను నిచ్చెలువంపుమేను నేఁ
నెల యిటువంటి బల్కటికిచ్చేవలఁ బెట్టఁగఁ బట్టె నక్కటా.

౧౯౮

క. గురుశిక్షచే మహాగమ, గురుమర్మము గసియె మున్ను గురుకుచ యివుడుం
బరికింపఁ గనియె మన్నథ, గురుశిక్ష మహాగమంపుగురుమర్మంబుల్

౨౦౦

గీ. అతిఘనాగమసంబంధ మతివ కమరె
సతిఘనాగమసంబంధ మబలఁ గన్న
యినుండు చెందఁదొ చూయ్యు నెవయిలేదొ.
కారణగుణంబు కార్యంబు గణఁగరాదొ.

౨౦౧

గీ. కృష్ణునందు సరాగత గీలుకొన్న
యింతి కపరాగసాంగత్య మెట్లు పొనఁగు

నెన్నగఁ బరాగ మెప్పుడు సహించునితి

కిప్పుడు దాని సహించుట యెంతయరుదు.

౨౦౨

గీ. విదుషి వభ్యర్థితపదార్థవేత్తి వీవు, తండ్రిబోలుచు మమ్ము సంతాపపడఁగఁ
జేయనేటికిఁ దల్లియూ ఛాయ బోలి, చల్లఁజేయ నె మమ్ములఁ జంచలాక్షి.

వ ఇల్లు పల్కుచు నాలోన.

౨౦౩

ఉ. అక్కట యెందునైన హరిణాక్షులు చక్కనివారిఁ గోరరో
మక్కు వెతంగి తండ్రి గరిమం బ్రియుఁ గూర్పఁగ వే రమింపగో
చక్కఁగ గూడి యిట్టిపలుకాడలబూమెలు చూచినారమా
యక్కరొ నీకు" గల్గె నని యాడెను చేడలఁ జూచి వారలన్.

౨౦౪

చ. కనలుచుఁ బల్కి పల్కు కనుగందని ముద్దులగుమ్మ యచ్చునీ
మసమునఁ గోరుకొన్న యలమాధవు నీధవుఁగా సుటించు నీ
జనకుఁడు *నేడొత్తేసా యతిసౌఖ్యము నొందెను తెల్లవాఁకినం
గనుఁగొనువారు మెత్తురు వగల్గని శౌపుర కల్లు చొత్తురే.

౨౦౫

చ. పొలఁతిరొ యాడుచందమునఁ బుట్టినవారికి నెల్లఁ గోరకల్
గలయవెనీకె యన్నటులు గా దిఁక నే మని యంటివేని పైఁ
దొలఁకఁగనీక కూర్చి మదిఁ దొట్టిన గుట్టుగ మమ్ము సేయుచు
స్థలఁగుపొలంతి యెన్నఁదగు మేటి నెలంతలలోనఁ బైదలీ

౨౦౬

క. కన్నుల నీ రేటికిఁ దెలి, గన్నులచెలి కొన్నినాళ్లు గడవం దగవే
కన్నుల మూతం జేసొని, కన్నులవిల్కానికాఁగి గడచెను సినపన్.

౨౦౭

మ. అని సి గ్గక్కఁగఁ బల్కినం దనుణి యయ్యబ్బాక్షి కంఠంబున
న్ననుఁగేలమ్ములు గట్టిగాఁ బెనుచి కన్నుంగోనఁ గ్రోవ్వేడినీ
ర్థింక న్నాడినమోము దమ్మి చెలిమద్దం జన్నుఁబూబంతులం
దను వొత్తిల్లఁగఁ జక్కఁ జేర్చి కిరహించిందం బల్కు మందంబుగన్.

౨౦౮

†ఉ. కాఁకలుముంచు మేనుగలకట్టిడితండ్రికిఁ బుట్టునాకు మై
కాఁకలుగాక (సౌఖ్యములు గల్గు) నె యక్కట తప్పనంటిఁగా
కాఁకల కోసమై కొజఁతఁగించిన నోములు నోచునాకు. బ
ల్కాఁకలు గాక యాజమున కాంచెనె కాఁకలుతత్తనూజయై.

౨౦౯

ఉ. సానలుపట్ట నోర్పు నినుచక్కని కూతురఁ (గాళియోరగా)
మానవిహారలచ్చుటల కోడని క్రియేటికి ముద్దుఁజెల్లెలన్ -

హాసిత మూలమై జగతి నాడిక కోర్చినత్రేతోడఁ గా

నేని భరింప నావశమె యిట్టి యయోగదవాగ్నికీలబన్.

—౨౧౧

చ. నను గననట్టివారలక నాపయఁ గూర్చి యొకింతలేక య

న్వనటఁ దొలంగఁజేయుట యవాస్తవ మై యిటు లుండుకోగ ని

ప్పుని మది మీకుఁ బట్టు దని పాల్పడి చెప్పఁగనేల యిద్ది మీ

కనభిమతంబ యేని రుచిఁబుట్టిన గ్రక్కున నీదృశోక్తులన్.

—౨౧౨

క. అటువంటితల్లిదండ్రుల, నిటువంటి యనుంగుఁజెలుల నే నందుటఁగా

యిటు లాప దెడసి కోరిక, చిటుకురు మనకుండ నమరి చెలు వందితిఁగా.

ఉ. నీలరుచు ల్లోలంకు సురనిమ్మ గఁచెగట దర్శచంద్రికన్

మేలగుదచ్చినాదముల మెచ్చుగ నప్రజకన్న మూకు లే

వేళ నుతుల్ ఘటించు రతివేలమదీయమనోవ్యభాభిదా

లాలసతం జనించి యటలాలితిఁ జెందెడు మీదుకీక్తులన్.

—౨౧౩

నీ. కన్నవారికిఁ జెప్పి కరుణ పుట్టఁగఁజేసి తలఁపు చేహార్పరే తల్లులార

మీరైన వారికి నామీనితాపముఁ దెల్పి యతని నిం దంపరే యమృతార

మన్నెట్టివార్యంబుఁ జెన్నుగా ఘటించు చెలువల వినరటే మెలఁతలార

భాగ్యవంతుల కీలఁ బ్రాణదానము మించు పుణ్యంబుగలదటేపాలఁగులార

నే విశేషించి మీదాన నెలఁతలార, మనసు మీదెంత కటికియే మగువలార

యానునయంబునఁ దీరునే ననితలార, తాళఁజాలను మీయాన తరుణులార!

నీ. వెత కింతకైనఁ దాళితి నయో నేఁజెల్ల నేనెంత కటికినే నీలవేణి

యాఁడుఁబుట్టుకఁ జెందినట్టి యింతులకెల్ల నీలాగు లేదటే నీలవేణి

యెఱువంటివని యైన నీడేర్పఁగల నని నెమ్మి నమ్మితి నిన్ను నీలవేణి

కూర్మిచే నుండెడు కొమ్మలలోఁజాల నెనరుదానపుగదే నీలవేణి

నీదునెల రెండుఁ బోయెనే నీలవేణి, నేర్పుచే గార్య మీడేర్పు నీలవేణి

దేల యీవట్టిమాటలు నీలవేణి, తాళ హరియాన యింక నేను నీలవేణి

ఉ. చక్కెరవిల్లుఁ జేయునుమసాయకపంక్తిఁ ద్రాపిభాసముల్

గ్రక్కునఁబోకమున్నె చెలికత్తియ మొత్తము నేయునారడిం

జక్కఁగఁ బలుల లంగడికిఁ జేరకమున్నె ప్రియంబుగాఁబ్రియు

న్నక్కున గారవింపఁ గలయంతకు నోచితివంటె నెచ్చెలి.

—౨౧౪

* యబ్బుదోబట్టులందడికి

- సీ. మాధవాధరసుధామాధుర్యమునఁ దేలు వంశంబుఁబ్రసంబు వడయ నైతి
హరిభుజాంతరవాసనిరతి నింపార హారమణిస్వరూప మై యమర్శనైతి
యాదవమాళిమోహసితాపాంగకలాపంబు నై యేని యోవనైతిఁ
గమలామనోనాయకమనః ప్రియోద్దామమాధవినై యెట్లు మలయనైతి
నకట వీనిలో నేదైననొకటియైనఁ బొంగునుబ్బియాంగసంగమాభంగసుఖము
తపననుతనైతిఁ దాసంబుఁ దఱంగనైతిఁ జెలులుమీచేతిరట్టు చేనలయనైతి.
- క. వలపు పగవార్జితెన, న్వల దడి యెటులన్న నట్టి వలపున సేనం
దొలఁచెడుఁ బాణిము లీగడె, నిలుపుటయేగండమయ్యె సిక్కిముచెలువా.
- గీ. ఒరులవెత యొరు లెఱుంగ రా నుర్వి ననుట
నిజ మనుఁగుఁజెల్వలే రవ్వ నెఱపఁజొచ్చి
రకట మదితాప మిటు మీకు నరసి తెలియఁ
బడదు మోచు (వాఁడెఱుంగ) గుఁ గానటిభరమ్ము. 206
- చ. పతులను గోరు నెల్లరకుఁ *బాటులివే యయినట్లు లైస నీ
సగులు చెలంగి నన్ను నెకసక్తెము లాడుదురే యిదంత నా
కత యగుఁబోలు నెట్లయినఁ గానిము పాణిము లిపు మేవ ను
న్నతఱిఁ గదా యిఁ కెవ్వరు ననంగల యూడిక లబ్ధిరొచవా. 207
- గీ. బౌర యప్రిస్తుతప్రశంసాస్వతంబు, పలుకునను వ్యాజనిందానిభిధనూక్తి
లలితసంగతభావ నేర్పొలయనన్ను, మీరు నవ్వుటయెఱుంగ నెమెలఁజొర
- గీ. పనిత యథాంతరన్యాయ మొనరు నెట్లు, మదికి సరపేక్షవస్తునమర్థనమున
మదికి నిం పగుఁ గాదె సామాన్యఘటిత, భవ్యవస్తువి శేషసంబంధమగుర.
- సీ. కలదన్నఁ గలవానిఁ గలిమిచేడియఁజేనిఁ గరమున నుడివాలు గలుగువానిఁ
గడలినుండెనువానిఁ గరిఁగాచువగవానిఁగరుణసిల్కెడుచూపుగాంచువానిఁ
గలికినవ్వులవానిఁ గౌస్తుభద్యుతివానిఁ గనఁగ నశక్యమా కతలవానిఁ
గనకంపురుషు లీనఁగలపచ్చడిమువానిఁ గలుగుకాలం బెల్లఁ గలుగువానిఁ
గన్న వేతలనయసులు గొన్న వానిఁ, గన్నయింతయు నెల్లఁ గన్నవానిఁ
గన్నులనుగ్రమంచు సెకమించుగన్న వాని, గాంతుగానోచునక్కాంతకాంతకాంత.
- చ. అలదమయంతిఁ (బోలె) నను నంచితపుణ్య నొపర్చు మన్నలుం
దలఁపుము మాధవాప్రకృత తాకథనస్ఫుటభాగ్యుగా నయో

వినిసిత యానమాత్రమున విస్తృతి నొగవకు మంచకై వడిన్
 నెలయును తత్కృత్యోక్తి తేగ నొనర్చి క్రినూనరూపతన్. ౨౨౮
 న. అని తగిలిననరూపకుణి యయోగశిఖిభారణి యై పలుక నప్పలుకలు
 (ములుకులు) నోలే నుదికి నులుకుచిలుక నచ్చిలుకలకొలికి యక్కలికికి
 స్థ్యోగలు గునుగ నెనుగ గదురం దియ్యదనంబు ముదురి నిట్లనియె ౨౨౯
 నీ. పంచత్వమే కొను బాణము గ్గాంచిన యతనుడు ని న్నేమి యనగలండు
 ఘనాన్వయమున ముండగతిబూని వెల్లన రాయంచగమి యేమిసేయగలడు
 మధుసేననగలున మూట వూను పికాళినలనిభయం బేమి పచ్చు నీకు
 వాఘుత్వమున భుగిమాలిన్యగుణవృత్తి దేరుభృగములు నీ తెరువురావు
 బహుళపక్షివిగోధ గూం పంకజారి, జడత గుణగంధమాత్రంబు వడయుగాలి
 నక్క సప్రచూటలాడుదుర జిక్కుజెలుక, యంతమాత్రంబునీ కేలవంతల్లి.

గీ. చొప్పు చొప్పున కొకకొన్న చుట్టుకుగడు
 పలుమ చుట్టుకు నొకకొన్న సేకుచుండు
 పునరుసేలు నీవంటి మానవయెల
 ప్రేగ్వికగచుక మగళింగం దాచు నొల్లు.

౨౩౦

మ. పాదోపాధ్యంకమి నూలుపోగునను నీవింగుబునం దుంటువిలో
 గిడికిండ్ల బుడ గానుగాడి రిసముం గాపంటు మీనాంకమున్
 పడునంటం బడదోచి గాలముఁ గున్ముండేసి కంఠచ్చనిం
 బడతీ దుబ్బుఁ జీసి పుచ్చెగ భయోత్పాతంబు నీ కేటికన్. ౨౩౧

న. అని యూజిడిలం బలికిన నప్పలుకులయెడ ననాదరంబు చేసి వేడనవ్వు
 నవ్వి యవ్వోబోడి నీలవేణి కి ట్లనియె. ౨౩౨

చ. కలికిర వ్రోడచేడియవు గాన నెపం బిడి యోట దీగఁగాఁ
 బలికితి వింతె నీకు మలుమాట పచింపఁగఁ జాలఁ గంతుపూ
 ములుకుల మున్న నాయెడలు మోహము దాకి తొలంగు బాగిణిమూలో
 బలువగ నిల్చి తింతవడిఁ బట్టగలే నిక నిక్క మోచెల్లి. ౨౩౩

డ. కన్నులు మూసినట్ల పొడకట్టిన (నాథుని) గాఁగి లీయం
 చున్న డువంగ నోరెగువ జూడఁగనీ దపు డేడనుండియో

* గుణవృత్తి మూల - † నికపునీ

- పన్నుచు వచ్చు నాదుప్రతిబంధము వీడయు నంతలోనె మే
నున్ననుచుం జలించును గనుంగవ విప్పగ మాయ (పూ) సఖి. ౨౩౧
- మత్తకోకిల. నీవు నాయెడఁ గూర్చి బోటివి నెమ్మి నావయిఁ గల్గినం
బూవుఁబోడిరో నాదుకోరికఁ బొల్పు నొక్కరహస్యమే
చూనె నీమది నెంతలే దని చూడ కప్పని వేగమే
చేన దప్పక తీర్చె చేయుఁ జెప్పద స్విను తత్త్రియన్. ౨౩ ౨
- ప. అది యే మని యంటివేని. ౨౩౩
- శా. సాక్షాన్మాధనగాత్ర సంగతికి నోదం గావునన్ దీని క
బ్రాహ్మం గస్తురిపన్నె జృంభితసుచర్ణాంభోజవత్రంబుపై
నక్షీణస్థితి వ్రాసి నన్నును దదీయాంచక్రహోదారిస
ద్వక్షోమధ్యమపీతి గూఢగి లిఖంపం జూచి యైనం శిలీ ౨౩౪
- క. చిత్తరి చిత్తములోపలి, యుత్తర మొకకొంతయైన నుడిచెన నీటుగాఁ
జత్తము నిలువంగదవే, యుత్తమసుకృతంబు నీకు నొసగు నటంచున్ ౨౩౫
- చ. పలికి గళ న్నరందరసబంధురగంధరసాంధబంధరా
కలితరవంబులం బ్రసవకమ్రవిమ్రమరిసామ్రతామ్రకో
మలనవపల్లవగ్రసవమంజుకమాయితకంత కాశిలీ
కలకలకంతనాదములఁ గల్గి తిటాలున నుల్కి యల్కి యున్. ౨౩౬
- ప అప్పు డప్పల్లపపాణి కపటగోపికాపల్లవాచుల్లక మెల్లం...దుగంతసంతా
పంబున నెంతయు నొల్లంబోయిన నీలవేణి నోడి నీలవేణులం గూడి కటక
టంబడి చింతించి యీయింకికి సంతాపంబు బలనంతం (బలంతలు) సంతా
బుఁ జెందవర దీయెడఁ గొంతకొంత శాంతిబొంద శిశిరోపచారంబులు సచ
రింపం దగు ననినఁ దత్సహితరై తత్సహితలు తత్త్రియాయత్తచిత్తరై
రయ్యుననగంబున. ౨౩౭

—కాళిందికిఁ జెలులు శిశిరోపచారములు చేయుట—

- ఉ. తావుల మోక* మావిగమి తావుల గొజ్జగనీయంత్రముల్
కేవలఁ జిల్కఁగాఁ జగురుగేడఁగిపూదడిగట్టి పట్టివేర్
పై పటలాటచెంగలునపందిరి చెందొవ రేకనంటి శ్రో
మోవులచందువాపగడమొగ్గల నిగ్గులచప్పరంబులోన్ ౨౩౮

సుగంధి. కష్టరంపుఁదిన్న నొప్పు గమ్మపైఁడితమ్మిమే

ల్బుప్పొడి (నచించినట్టి పువ్వు సెజ్జమిఁదికిన్

అప్పడంతఁ దెచ్చి, తెచ్చి రంబువాఱు లందఱుం

జెప్పరాని వేగ మూని శీఘ్రించు వస్తువుల్.

—౨౩౯

ఉ. సారసచంద్రనైఋతుదసంకుమదాగురు కేసరాళిక

రూపరసరాగకుంకుమసముజ్జ్వలస్లవహల్లకాచ్ఛక్

ష్టారతుసారనీరభిఃహారసమంజసపుష్పమంజరీ

వారము లాదిగాఁ గొనుచు నచ్చి కరం బరుదారునేర్పునన్.

—౨౪౦

చ. మలయజుగర్ధమం బొడల మాటి కలంది మృణాలనల్లరీ

నలయఁచయంబు లంఘులను శాహువులం గడియించి నేనలి

న్వేలయఁగఁ దెల్లదమ్మి యిడి పెల్లుగఁ గస్తురి కంధరంబునం

గలయఁగఁ బూసి యంతి శివుకై వడిఁ జేసి రసంగ భీతికిన్.

—౨౪౧

చ. మృగమదచగ్చ యంతటను మేన నలంది పరాగరాగసౌ

భగకకలీనశంబు గట్టిపై నడి చెందొనపువ్వుపెన్నుఁ బా

ల్బుగ నెగుంచినపు సది వొల్చె సనారతిశైరిభక్తియో

గగురుఁ జాత్రంగ యగుఁగానఁ దరాకృతి దాల్చెనో యనన్.

—౨౪౨

ఉ. అంగజఁ డంగనాఘన హృదంతరకర్పంసీమ స్నేహను

బ్బంగి సభంగురం బగుచు భాసిలఁగా దళపై దళాంతరం

బుం గడియించి శ్రోవఁ బుష్పార్థతఁగాంచి యయోగదీప మే

చం గడు ప్రకాశచం గిసలసంఘటితవృజనాసిలంబునన్.

—౨౪౩

సీ. పగములఁ జగురాకు లొడివించి జంఘల స్మరతూణతిలకము ల్బురువుకొల్పి

తొడల నరంటిన వృడరించి సాబగారుకటిపైఁ బరాగసైకతము నించి

నడుమఁ బుష్కరభంగి దొడగించి యాటన జోకగాఁ గస్తూరిరేక దీర్చి

చన్నల గుచ్చము ల్పరచించి నెమ్మేనఁ జందనం బలది భుజంబుల బిర

కొండమిడిచెక్కులనునం ద ఖండమలఁది, వేణ్ణిశైవాలమునఁగూర్చి వెలఁదియంగ

సామ్యసదనస్ఫురీక్షావిచారణ బలె, జెల్వ లీరీతిఁ జేసిరి శిశిరవిభులు.

చ. ఎడవక యింతులెల్లఁ గడియించినవల్లవసూనగుచ్చముల్

తొడరి వియోగవహ్ని సెక దొట్టఁగ *జవ్వన నీగుదీసి యె

క్కుడు గమలంగ నప్పు డలకోమలిగాత్రము వొల్చె నామరుం
డడరుచు దోహదక్రియకునై క్రవణించిన లేతతీవనాన్. — ౨౪౫

సీ. ఉచు తాపమీలద్దృగుత్పలంబుల మిత్రీకరిమూర్జనక్రియఁ గఱపరాదు
వగఁ బొగల్కొని మంట లెగయుడెందంబునఁ జంపకన్నేహంబు సలుపరాదు
కన్నీటివఱదలు గ్రమ్ముచున్నట్టల ఘనసారజలధార లుచుపరాదు
నిట్టూర్చువడగాలిఁ బట్టూడు మైదీఁగ నల వహ్నిశిఖ నిల్వఁదలఁవరాదు
చండసుమ కాండతేజశ్శ్రవచండశీరా, దండవిభవ

నోహబహుళాంధకారంబుముంచిజాఱ. యృగమనగుబునఁదిలకమర్చింపరాదు
గీ. అతను తాపంబు హరియింపనంగములను, జెలులు సేర్చినబహువిధశీతలములు
నతను తాపంబు హరియించె నంగవితతి, నతను తాపంబుహరియింపవల్పుగంబు
గీ. జడములగుటచునం తాపశాంతిసేయ, నందుఁ జెలులేలయిడినుమాదిగములు
జడనిఁ గాంచినద్రీవ్యము ల్జగతినియతీ, గలన్త సేయఁగఁదిచ్చాహత్కార్యమెట్లు
క. తరులతఁ బల్లనసుమములు, ఘనతం గొనునేని యశనుఘనశిఖ యేచెం
దనులతతాపం బడఁచునె, ఘనములు నవియెన్ని కృష్ణఘనమే చిక్కన్.

క. ఈవిధమున నేర్పొప్పుగ, వావిరి శిశిరోహధులు వర్తించి యొకిం
తానెలఁడి దెలిసి నగరికి, వేవేగం దోడి తెచ్చి వెలుదులు వీక్షిన్.

గీ. పసిఁడియుప్పగిగ నునుబూఁగాన్పుమీఁగ
నకియ నిరవొంద నునిచి హెచ్చరిక మిగులఁ
గలితపూర్వకభావసంగంబుచేతఁ
బొద్దు గడపుచు నుంజిరి ముద్దు చేసి.

క. మాయానహాయసీతా, బాయాసగవాయభవ్యసాకేతపురా
ధేయ మునిగేయ జలద. చ్ఛాయలనత్కాయ సకలజగదున్నేయా. — ౨౪౬
గద్యము, ఇది శ్రీమద్రామచంద్రచరణాంబిందమిళిందాంతకరణపోయో మాధ
వయజ్ఞసముజ్వలత్రైలోక్తికటాక్షా సాదిత పాండిత్యాభరణ ప్రభంజన
వంశాబ్ధిరాకాశశాంక నిరంతరా రాధితవిచక్షణశాంక ఆభినవ నన్నయభ
ట్టారకాహోబలపత్యాహ్వయకవి మహోపాధ్యాయ భట్టారక ప్రణీతం
బైన కాళిందీకన్యాపరిణయంబునుమహాప్రభం ధంబునందు ద్వితీయాశ్వాసము.

శ్రీ రస్తు కాళిదీ కన్యాపరిణయము

—❖❖❖—
తృతీయాశ్వాసము.

—❖❖❖—

క. శ్రీగాజమాళిహృదయ, స్ఫూరాంబుజచంచరిక ప్రణమజ్జనతా
ఘోరాఘటిమిరదనకర, తారావల్లభవిరామ దశాధరామా. ౧

న. మహాత్మా దివ్యచిత్తంబున నవధరింపుము. ౨

—❖ సూర్యాస్తమయవర్ణనము ❖—

క. అంతట సంతటి నెచ్చెలి, యంతర మగలంగఁ గూతు నలమట గనుచుం
గాంతి దొలంగుమ వ్రాలెను, జింత ననం దనదు కాంఠి చెదరంగ వ్రాలెన్.

గీ. వారుణీసేవతనదుదుర్వార*మహిమ, మంతకంతకుఁ డటుగనొయ్యనఘనకకు
మేనునొగులంగ నప్పుడుభానుమంతు, డధిక (దీప్)స్వరూపంబునధిగమించె.

సీ. అనర క్తమండలుం డగుచుఁ బూర్వార్థమ మూని ప్రబోధ మీం పొప్పుజేసి
సర్వవర్ణాశ్రమాచారము ల్బడిపించి తా సత్పథంబునఁ దనరి నిలిచి
నలునక్కలను గరంబుల (చేత) నలరారి చక్కసద్విజృంభి చక్కనునిది
కుముదంబులకుఁ బొంగు గుంగునట్లు మెలంగి వద్దిని కామోదపటిమ గఱపి
కాలగతి వయసుమించినఁగడఁకదక్కి, శాంతిగైకొని యపరాగమాంతమంది
వసువు శుచి కిచ్చి పరరక్తభావుఁడగుచు, వఱలునానందవారిధి వ్రాలెనినుఁడు.

గీ. ప్రించి వశ్యినుదిశయఁజేపట్టి యాఁడు, బంతిగాఁడత్రురచ్ఛవిసత్తైసూర్యుఁ
గానిచో నెద్ది కత మన్యకాల మెడయు, వరుణిమచ్ఛట సంజలఁబరఁగుచుండ.

గీ. చండమార్తాండరోచిరఖండపహ్ని, కీల నెంతయుఁ గ్రాగినఁ బాలఁజాల
నరుణిమ భజించె నాజరతాతపమున, దండినెఱుపెక్కె బ్రహ్మాండభౌండమెల్ల

క. కొండలకు మేలుబంగరు, కొండలరాయనికి మైత్రి గొనకొనఁ జివురుల్
మెండుకొనుమాపులకు దరు,మండములకు నట్టియెడఁగచాచి యమరెన్.

మ. తను లోకంబులు లోకభాంధవుఁ డనం దాఁగర్మసాక్షిత్వముం
గొను చతుష్పత్తి గాంచి కాలగతిచేఁ గుంతీభవత్తేజః పై
చని యవ్వారుణీసేవ గైకొనియె నుష్ణప్రాంశుఁ డ ట్లెటచే
గనియెన్ ఘోరగభీరవార్ధిపతనాకారోరుఘాతిత్వమున్.

సీ. సకలజగ చ్చరజంతసంతానసంతత నేత్ర రశ్మిసంతతులతోడఁ
జత్రాంగచాంపత్యసరసాభిలాషసంఘటనైక హేతుభాగ్యంబుతోడఁ
ఁనుధారణక్రియాధావదుచ్చావచపక్షభృద్వాప్యప్రాతిభరముతోడఁ
బద్ధినీముఖపద్మభస్మతరామోద కాఠిణాదృష్టవైఖరులతోడ
నస్తమించెను జలరాశి నతిరయమున, వనధిజల మెల్ల నధికపావనతఁజెంద
దొలుత నుడివెడునుడువులఁగడలుకొనెడు, బెడఁగుఁబోడిమిగైకొన్న పెద్దవేల్పు

గీ. అక్షి గతురీతి జనులుదన్నక్షి గతుగఁ జలువరైరి పితృప్రసూనంగియనుచుఁ
గలుషమదివోవఁగడిగివలయుననియె, వనజమిత్రుండు వేగంబవనధిమునిఁగె

సీ. ఇనపాతకృత మైనఘనవివరంబునఁ బైకెక్కు బాడబ్రవభ యనంగ
జలములోనుండి యబ్జలుతోవ మీఁదికిఁ బొంగు లేబవడంపురంగనంగఁ
గాలుండు జక్కవకప మది నేర్పఁగఁ జిందించి పొడమించు చిచ్చనంగఁ
గుముదిని నిద్ర పైకొనకుండ నపరాశ వెలయించు దీపంపువెఁగు గనగ
వపుడుసూర్యుండుహరియాటనతినితోడఁ గొంతదప్పేగియతఁడబ్బింగు కిపోవఁ
దీరమున నిల్చుగడుడని తేటయనఁగ, నింపుదళుకొత్తెసాంధ్యరాగంపుసాంపు.

చ. అరయఁగ సర్వమిత్రుఁ డగునట్టి యినుం డరుగంగ నింక మా

కిరవులు సేరి సద్గడఁగి యేపటి యుండెడివేళయే నిశా

చదుఁ డధికారి తాదృశులె సౌఖ్యము గాంత రటంచు సంకుల

సర్వములు సేయుచు నివహగజాలము సేచుఁ గులాయనీమలన్.

౧౩

ఉ. తారలఁ బెండ్లిగూడఁ బ్రేమదంబున రా జగుదేర నింపు సాం

పార నభోరమూరమణి యాకసపుంబలువేదిమోడ వి

ప్తారముగాఁగఁ గల్పనుమజాలము నించెను నా నభంబునం

దారక లుల్లసిల్లెఁ గలితద్యుతు లెల్లడఁ బర్యచుండఁగన్.

౧౪

క చఁడాతపత ప్రదిశా, శుండాల్ము లుదధిఁ గుంకి శుంభచ్చుండా

దండిములఁ బైకిఁ జిమ్మఁగ, నిండెడి శీకరము లనఁగ నెఱసెం దారల్.

చ. పగ లొనరించు చుగ్గి కరభావము గైకొని మమ్ము నేచుచుం

దగు లయినట్టిపంకజపితానము నేడు నినుండు వోయె నె

వ్యగ మది మాకు మా ని ననివారణ శీతకరుండు రాజు దా

నొగిఁ జనుదెంచు నంచుఁ జెలువొందెను మిన్నునఁ దారకావ్రజల్.

౧౫

గీ. పుట్టినప్పుడునుత పగ లూని కువల, యంబు(నేచెడు)నినుఁ డేగె నట్టి కాని
గొనములకుమాటుగైకొన్నకొమరురాజు, వచ్చుననితారకాప్రజవటలెజదల.

సీ రాణ సకృత్రుజారాతులు గడిచేట ద్విజవృత్తు లెల్లను దెంపువాట
జారచోరస్ఫుర్తి చాల విజృంభింప సరసులసౌఖ్యవైఖరి కృశింప
వరధర్మవిజ్ఞానవార్తలు సవలంగ నన్యతాభిసంధి చయ్యన మెలంగఁ
గుముదంబుల మెలంగుకొంకు శంకను జెందఁ బరఁగి ప్రదోషంబుపటిమనంద
నంజనాచలరోచిర్నవాభ్రకాంతి, భంజన మొనర్చు చాయ లపారములుగ
సంధకారమహాకలి యావరించె, నఖిలదిశల నరాజకం బైనయపుడు. ౧౮

ఉ. వేలుపుఁడె నామటుఁగు వేకొని యాత్మవధూటఁ జెంద న
జ్జాలి నసూయ పుట్టగ విచారము సేయ కభావమంచు న
న్నోలి రచించె గౌతముఁ డహో యిదె రూపము నాబలంబు లో
కాళి గనుంగొనన్వలయు నన్నగతిక బలసెం దమశ్చలత్. ౧౯

సీ. తా నొకబలియుఁడే తరణి లోకాలోకగిరిదుర్గమునఁ బడి కరము లన్ని
గలిగియు నావలె గడవఁగా శక్తుఁడో యెట్టలా నారాక యెఱిగి నీశ్వఁ
బడఁ గాక పట్టవో భవ్యసున్నామగంధమున సతము బట్టఁ దమము శక్తి
గాంచెను నారాక గననియచ్చొటనె తనకాకలును దాను బనికవచ్చు
నంటరానివానియందుఁ దా వసువెల్ల, దాచి పోయెఁ గాన దక్తఁ దనకు
ననుచు వేగ వచ్చె నన బలుసీలిమ, గప్పికొనఁగ నిరులు గప్పికొనియె.

సీ. నే ననిర్వచనీయనిజహాప మగు చనాదిత మెలంగుచుఁ దత్త్వధీ నడంచి
వెలయు నవిద్యమై మెలఁగెద మచ్చబలతఁ గాంచియే యాత్మ బ్రహ్మ మయ్యె
నటుగాన నాయందు నమరు కారణలక్షణం బతివ్యాప్తిమృత్యుంబు గాదు
బ్రహ్మవిద్య యెటండ్రు బలవత్ప్రమాణంబు మఱి గుహశయత బ్రహ్మంబు నేన
యఖిలమును నాదురూపంబుననుసరించి, నిలుచునో లేదో చూడఁడినిఖిలజనము
ల నెడివైఖరిరోదను లాక్రమించి, యంధతమసంబువరఁగెభయంబువెరుగ.

క. ఖేర తమోబల మయ్యెడ, నేరీతి వచింప శక్య మేరికి నైనక
ధారాశతరవివేకవి, హరులకును వస్తు వరయు టరు దై తోచెన్. ౨౨

గీ. చంద్రతారావివాహంబు సమయ మనుచుఁ, గాలకజ్జలకారుఁ డఖండపద్మ
జాండమంజుకరండంబునిండుకొనఁగ, నునుచుకాటుకయననుండెఘనతమంబు.

ఉ. వేళ యెఱింగి సూర్యుపయి వేళమ వచ్చుగుహంతరాళధా
రాశతమంబువెంట గ్రహరాజహతద్యుతు లొట వచ్చి య

వ్వేళ నినుండు పోవుటకు వేదనఁ గుందుచునుండుజ్యోతులో

నా లలిమిందుఁ గప్పు పయి నల్వగ నొప్ప గృహప్రదీపముల్. ౨౪

క. వడి నినుండు చనఁగ వెంబడిఁ, బడిచనఁదడఁబఱచుఁజిక్కి బలునిరులుగొనన్

వడి యుడిగి యచ్చటచ్చటఁ, బడియుండెఱుఱిల్లు లనఁగభాసిలుదివియల్

చ తలఁపఁగ శబ్దమాత్రవిదితం బగుచున్ గుణమాత్రహీనతన్

మెలఁగుచు నప్రతీతగతి మేమరసంశయవృత్తి నందుచున్

బలుననృతంబువాదములప ట్టగుచుం గరుణాప్రయత్నముం

దలకొని కుప్రబంధమతిఁ దార్హ్మిని యుండెను లోక మత్తఱిన్. ౨౬

ఉ. రాజవియోగవేదనఁ గరంబుఁ గృశించి తమంబుఁ గాంచి ప్రా

గ్రాజనిభాస్య రాణసెడరాఁ జనుదెంచును వేగ మంచు వే

శాజలజాక్షి దెల్ప నతిలాలసమూన.....దన్తుఖాం

భోజము నవ్వృత్రానె ననఁ బొల్పెనఁగెం దొలితెల్పు ప్రాద్విశన్. ౨౭

చ. విరహిజనంబు నేచ నతివేగమ వచ్చ ననంగవీరుభా.

సురతరకేతకీశరముసాంపున రేక, తదర్థచంద్రసుం

దరవిశిఖంబునా సగము, తజ్జయకారణచక్రమోయనన్

సురుచిరబింబము న్వయసఁ జూడఁగ నొప్పెను బ్రాక్తకుప్పనన్. ౨౮

— చంద్రోదయవర్ణన —

క. అలప్రాచి కుంకుమచ్చవి, నలరెడుమోమునను నీల మగుమ్మగనాభి

దిలకము దిద్దె ననంగా, గలువలచెలికెంపుమేనఁ గ ప్పుపు డొప్పెన్. ౨౯

సీ. విరహిజనంబుల వేఁగింప మారుండు తెలివిఁ బెట్టిన గండదీప మనఁగఁ

గమలచక్రము తేర్పఁగడలితోఁబాడముచుపొచ్చిసాచ్చెడువితచిచ్చనంగఁ

గుముదినిపాలింటి కొమరారు పూర్వంపు బలుతరంపుఁదపంపు ఫలమనంగఁ

గలశాబ్ధి పెడలి పెన్నెలపుల్లనిసుపులం బోపించు నునువెన్నముద్ద యనఁగ

విరహిమోహకకర కాండవిసరమండి, *తస్మైత్యవవృక్షకోదండ మనఁగ

దండిరుచులనజాండంబునిండుకొనఁగఁ, బండువగవచ్చెనైందవమండలంబు.

చ. †నలువటి యంధ కారవసనంబు ముసుం గిడి యున్నయద్విశా

లలనలమేనఁ గప్పు శిథిలంబుగఁ జేయుచుఁ గప్పురంబుఁ దా

లలితకరంబుల న్నినిచె లాలితి మీఱ నన న్నిజచ్ఛవ్రల్
నలుదెసల న్నైలంగ నలినంబులనూడు వెలింగె బొంగుచున్. 3౦

చ. సరసులు స్రుక్ల జక్రములు సంగతి దక్ల వియోగమానసం
బరుదుగఁ బొక్ల గల్వగమి కందము లెక్ల జకోరపాళికల్
శరబడివొక్ల ఘూకములసంస్మృతి నిక్ల ధరాళి నూష్ణము
ల్పరువడిఁ జక్ల జక్ల గనుపట్టెచు రిక్లలతేఁడు గ్రక్తునన్. 3౧

సీ సురలయాఁకటిచిచ్చుసౌబగార్చ్యమేఘంబు పాంథులపాలింటిప్రళయశహ్ని
జారమల్లుచోచ్చాటనమంత్రంబు హతదృష్టిపేచకేధాంజనంబు
కుముదిని నేదెసు కులదేవతామణి యురుచక్రసంతాపహుతభుగరణి
సరసజీవంజీవసంజీవనాషధి తాపదరిద్రతాదానకర్త
తండ్రి నుబ్బించునందంపుదాఁపురంబు, పొసఁగు తమ్ములబడలికపుట్టినిల్లు
కళలు నాటువదింటికిఁ గాణయాచి, చెలఁగుఁ జక్రలతెరువున సితమరీది.

చ. హరునకు సొమ్ము కమ్ము జలజాకరపాళికిఁ జక్రవాకసం
సరణము కీడు దోషు జలజంబులసామికిఁ గైరవాటవీ
స్ఫురణము పొందు విందు సురభక్తి(కి) భవ్యచకోరపారణా
చరణము పొంగు రంగు గని చాల వెలింగెను నిగి చెంగటన్. 3౨

సీ కలశపాథోరాళిగర్భసంజాతంబు ప్రాగ్విశావసధవిభ్రాజితంబు
విమలనిజద్యోతవిశదీకృతాశంబు నభ్రంలిహదభ్రవిభ్రమంబుఁ
గౌళికసంచార కార్యధౌరేయంబు నురుకరోద్ధూతపద్మోదయంబు
బహుళద్విజాళిసంభరణప్రవీణంబు నుపకంఠతారాళియోజితంబు
తీవి నొరబడె శశభృదైరావణంబు, రుచిరతారకమార్గసగోవరంబు
భవ్యనక్షత్రవీచికాబంధురంబు, సంకుసకసదృహగ్రాహసంకులంబు. (?) 3౩

గీ క్షీరజలరాళిదీప్తిసం(జ్ఞ)వనంబు, పంకరుహకాండఖండనపండితంబు
పక్షయుగధారి తారకావర్తచారి, రాజిలుచునుండె నవ్వేళ రాజహంస.

క. చెన్నారుచుండె వెన్నెల, మిన్న వెన్నెలలతేట మించియొసఁగఁగా
నన్నలిగజాండ మొప్పెను, సన్నపుఁ దెలికప్పురంపుసంపుటముక్రియన్.

క. చందురునివంటిబిడ్డని, పొందెడయఁగలేక పాలమున్నీ రదదే
నిందెల్లఁ బాలు నిండె న, నందగె లోకమునఁ గుముదనాథాంశురుచుల్.

సీ. కలువలగములచొక్తపువాసనలతోడఁ గమలసంకోచంబు ఘనతగాంచె
వెన్నెలపులుగులచెన్నుదనంబుతోఁ జక్రాంగఘేదంబు చాల మించెఁ
జంద్రకాంక్షోపలస్తవదచ్చవారితో విరహినేత్రాబువు ల్విస్తరించెఁ
గాకారిముఖజంతులొకాభయంబుతో జారులమది భీతి సందడించెఁ
బుడమిచెలి మేనఁబుట్టిన భూరితాప, భరముతో నంధకారంబు దఱవఁజొచ్చె
వలుల నెఱతావు సద్గుణావలులస్తోవు, నీరజంబులదాయ వెన్నెలలు గాయ.

క. లోకాలోకాంతరమున, భీకరమై యుండఁతమము బెదరి గిరిగుహ
కోకహృదంతరసీమలఁ, గాకెక్కుడఁ బాటి యుండఁగల దీవేశ.

క. చలివెలుగుచాయ తమముం, గలయ౯ హరియించు ననుట గాద్రబము కో
కులహృదయము నిది చిత్రము, తలఁపఁదమోమయముగాఁగదస్రచి చేసె.

శ. అడరి తమంబు సర్వజగదాత్మకవస్తువు గ్రస్తుచుండఁగా
నడఁచెను గోవిలాసముల నత్తరు మంతయు వస్తుదృష్టి చే
వడఁగ నొనర్చె సద్విత్తి భవ్యముదంబుధి నోలలార్చె దా
నెడయఁ దుదారవిష్ణుపద మీద్విజరాజు మహాత్ముఁ డెన్నఁగ.

గీ. తలఁప నబ్బుర మీకళాధరునిగోవి, లాసచూఢుర్యమహిమఁబులబ్ధవశ్రగ
హృదయములుతత్ప్రసక్తిగా నెటులుకరఁగ, కుండుఁడెలితాలుగరఁగుటకొప్పికోసఁ

సీ. నిజగోవిలాసనిహితనానాపదార్థప్రపంచంబున దీప్త మగును
మాధుర్యము ప్రసాదమహిమతో నెనయంగమిగులనగ్ధవ్యక్తి షేఱఁపు గొనఁగ
ననృతవాగాదిదోషాత్మకతిమిరంబు దూరింప న్నస్వలంకారరసము
లలరారఁ జిత్రబంధాదివిశేషము ల్వఱలఁగ శుచిరసాస్వాదిరసిక
వరకపులుమెచ్చినవరసాస్వాదముదఁ, గుకవిబృందంబుత్తనహృతకటమహిమఁ
జూడఁ జాలక స్తుక్తఁగ జోడులేని, లాలితి వెల్లిగె మేటి కళాధరుడు.

చ. ... మొక్తఁడేప్రబలునొండుగుణంబు గనంగలేక వి
స్ఫురణము దక్త లోకమున శోభిలఁజేసె గూఢవ్యవస్థ దా
విరహిజనాంతరంగములఁ బెదమముం గుముదంబులందు ని
బ్బరపురజంబుగాకరి.....గిరిసత్త్వమున్పుచు.

క. వెన్నెలరాయనివెన్నెల, వెన్నెలవైఁ బర్వు గిరులు వృక్షము లెల్ల
వెన్నెలజిగి గిరితరువుల, యన్నలు దచ్చులు సనంగ నలరెఁ ధాత్రి.

మ. తొలుపక్షంబునఁ దారకల్ విరళతం దు.....తంతకుం

జలిని గైక్కుడుచాయఁ జేకొన మదిన్ సుధిల్ల నితైల్వి తా
రలు మేటుల్ మగఁ డేగుదేరఁ బరమాన్యంబై నభావంబునం
జెలువొప్ప న్నెదురేగి *తత్తనువు నాళ్లేపించె నెంతేనియున్. ౮౭

గీ. మృదులశీతలకరముల.....చుఁజేసి, కువలయానంద మొనరించెఁ గ్కుారాజు
కువలయానంద మొనరింపఁగోరు నాఁడె, రాజనుచు నెన్నుచురుబుధరాజులెల్ల

చ. ఇనుఁడు చనంగ సుదుగొని హెచ్చినరక్తత నైందిఁ జెంది య

...నిన్ని శాచరుఁ డొయారమునం గర మంది నన్ను న
య్యిరునిపత్నివ్రతం జెనక నేపునఁ జేరెను వీనిఁ జూచు తీ
పని యని పద్మినీరమణి పద్మముఖంబును వాంచె గ్రక్కున్. ౮౯

చ. సరసి తుషారఽశ్చికరసంగతరశ్చతుషారశీకరో

శ్రోగఘనబాష్పపూరములు గ్రష్టఁగఁ దామరచోము వంచి యం
తరతరులీనభృంగచయ తారనినాదము లుప్పతిల్లఁగాఁ
బురణ దొలంగి జక్తవలు పొంగక పొక్తఁగ నేడ్చె స్త్రక్తుచున్. ౯౦

క. రతు లుడిగి పొత ద్విజదం, పతు లడలఁగఁ జూచి(చూచి)పాపక్రియకున్
వెత గదర సరసి లజ్జా, నతముఖ యై యుండె నపు ట నలువెడలంగన్ ౯౧

సీ. తనతమ్ములను జేరఁ దలఁచుఁగఁ బగవాని శరబడి తొవల సుసర్గ జేయ
ఖరకరు డగునిచుం దుగుతీవ్రతఁ గడంగి పవలుగారించు నుత్పలవిచికిల
బాద్యగారంబులఁ బడవేసి యుష్ణాపు మధురాన్నములులేక మాఁడఁజేయు
నినుఁ బాటఁదోలి చల్లనిరాజు చనుచెంచి బెడఁగుకరంబుల వెడలఁ దిగిచి
కలువపూఁబల్లెరంబులఁ గఱుప్రదీప, హితరసాన్నము గల్పింప నింపు గాఁగ
నారవస్తుతు లెసఁగంగ నారగించె, దనివిరుదిదీరఁగ మధువ్రతద్విజాళిగి ౯౨

ఉ. చల్లనిరాజు వచ్చి కరసంగఁగి సేయ నిచుండు సేయుఁగా

కెల్లఁ దొలంగ నంగసుఖ మొతయుగా సుఖనిద్రఁ జెందెగా
కెల్లరుఁ బద్మినీరమణి యెప్పుడు నెల్లను చాన్తనందు రి
క్తల్లకు మెత్తురా యని సకాపక నవ్వెఁ గుముద్వలీసతుల్. ౯౩

గీ. సరసులకమిత్రుఁడగు నెచూచందమామ, యలఖరాంశుండుదమ్మేమియాదరించె
గాఁగగావించిజీవవగ్రహిగాఁగ, ననుచు నపునవ్వెననఁ గల్వ లపుడు విరిసె.

ఉ. ఏమగవారు నామగనియిపు వహించిరి చంద్రుఁ డన్న య
 న్నామము స(ర్వ)మోదఘటనం గలిగెన్ శశికంచుఁ జెప్పరే
 ప్రేమను నన్ను జేకొనఁగ బెట్టుగ నీరసమూని పద్మినీ
 భామయ మోము మోడ్చె నని పళ్లున నవ్వెను గైరవావళుల్. ౧౧౧

సీ. సితపక్షగతి గాంచి చెలువారి పంకజాసనభావవైఖరిఁ జాలఁ బ్రబలి
 వెన్నెల లీనెడు వెలిమేన దైవాటి జొకకప్పులు పూనుపొంక మమగి
 యచ్చుపుగుణమూని లచ్చికిఁదోడఁచు విధుసమాఖ్య జగంబు వినఁగ నలరి
 తమము పోఁగొట్ట నుత్తమధర్మరీతులు సాకల్యముగఁ దెల్పఁ జాగ గలిగి
 మూఁడుమూర్తులవేసంబు ముచ్చదువుల
 యాకృతియు నొక్కవేశన యానుకొనుచుఁ
 గాలభిద గోరి తద్వత్త గాంచునినుని
 మించి దీపించు దివి ముచ్చునించువేల్పు. ౧౧౨

సీ. ధరణీధరోరుకందరమందిరోదారతమ మణింపమికిఁ దా నమరె నేమొ
 ఛాయాపహరణధోరేయరత్నిచ్చటావాప్తి లేమిడికిఁ దా నమరె నేమొ
 ద్విజరాజసంతతి* దీనత్వ ముడుపఁగా నేరుపులేమిడి జేరె నేమొ
 సరసుల నామోదసంపద నందింప బలిమిచాలమికిఁ జేపడియె నేమొ
 యొకకలంకంబు నెట్లేనఁ బ్రకటమయ్యెఁ
 గళలు పదియాలు వెలుంగంగ మెలఁగుదొరకు
 సకలసద్గుణనిధి యైనచక్రవర్తి
 కొక్కదోసంబు లెక్కింప నొచ్చె మగునె. ౧౧౩

సీ. జారసుకల్పఁబుఁ మాల్సింపఁగాఁజేసి చోరుల మూలకుఁ జొరఁగఁజేసి
 సన్తార్థ మెల్లను సత్ప్రకాశముచేసి కంకణావళి బటాపంచ చేసి
 యరిజాలములనెల్ల నండ వాయఁగఁజేసి యాశ్రితద్విజరాజి నలరఁజేసి
 పరతమోగ్రంథుల గిరిగుహల్ సొరఁజేసి ధర్మసంస్థాపన దనరఁజేసి
 ఖరకరుఁడు మున్ను చేసినకాఁకఁబాసి, యలరి సద్వర్గ మెల్లను మెలఁగఁజేసి
 కువలయానందమొనరించెగూర్చిఁజేసి, యకారచల్లనిరాజు దీవ్యత్ప్రకాశి.

చ. వెరపు దలిర్ప యజ్ఞపతి వేగ రథాంగవధూటికామనః

స్ఫురదురుహేమకుండమున భూరివియోగకృషీటయోని భా

సురకర కాండజాలముల శోభిలజేసెఁ దదుత్థధూమమే
పరఁగెను మేన నంక మయి పంకజనైరికి నెంచి చూడఁగన్.

౧౯

ఉ. అచ్చలినిగ్గుగ్గులు రయంబున నెఱ్ఱెయిసోకుకాఁకచే
జిచ్చుననేగినట్లు చెలిచిత్తము తత్తట మంద హెచ్చి బ
త్వచ్చనియూర్పుగా డ్పడర విన్నని కన్నులు విచ్చి చుర్చురన్
మచ్చరమారఁ జూచి యవమానము మీఱఁగ దూఱఁ జున్రునిన్.

౨౦

—♦ చంద్రోపాలంభము ♦—

ఉ. చి చ్చిదె మింట మింటఁ గనఁ జిచ్చొక టబ్బునె చందమామయో
హెచ్చుగ నిప్పు లుప్పతిలు హేతువు గానము పచ్చివెన్నెలో
యచ్చెరువయ్యె నంగముల నంటిన మాత్రన పొక్తు లేలోకో
యచ్చెరు వేల యిట్టివిరహార్తజనంబుల కట్టు లయ్యెడన్.

౨౧

ఉ. తమ్ములకల్పికిం గనలుదాల్చుచు లోపలఁ గుంది కందు నీ
విఱ్ఱెయిఁ బాంథకామినుల నేచక మానుదువే తలంపు మో
హమ్మున నిన్నుఁ గన్నకడు పాబడబాగ్నినిఁ గాలకున్చి భా
వమ్మునఁ జూడఁగా విరహవర్గముపాపమెకా నిశాచరా.

౨౨

సీ. చండాంశుకరమహాజ్వాలలలోఁ గాలి మాడక తక్కునే మఱియొకండు
బడబాగ్నిలోఁ బడి భస్మమై కూలక మహి వృద్ధిఁ బొందునే మఱియొకండు
కాలకూటంబు సంగతి గాంచినంతనె మసి గాకపోవునే మఱియొకండు
సైంహకేయమహాగ్రజత రాగ్నిలోఁ బడిమగుడ నేతెంచునే మఱియొకండు

(ఇక్కడఁ గొన్నిపద్యములు లోపించినవి.)

ఉ. అన్నను గూఁతుఁ బట్టుకొనునట్లుగఁ జేసిన దుండగిండు గా
క్రాన్ననవంటివాఁ డతనికూరత యే మని యెంచుదాన నీ
* వెన్నఁగ మేవమామవు గదే గురుతల్పగు నిన్నుఁ జేయఁడే
యన్న! కళానిధీ! యతని నల్లుఁ డటంచుఁ దలంచి కూడితే.

౨౩

క. గణుతితు రెలులునినుభువి
గుణవంతులు ప్రకృతి వికృతిగొను నితఁ డనుచున్
గుణవృద్ధిప్రతిపేధము
లఱు వెఱుగవు సమభవంబు లందవు చంద్రా.

౨౪

గీ. ఆర్యు లెల్లఁ బ్రసాదమాధుర్యముఖ్య

సద్గుణాలంకృతుల కెల్ల జన్మభూమి

యితఁ డనుచు నెన్నుదురు నిన్ను నెట్లు తద్వ

యాభీష్టజ్ఞానకలన నింపెనఁగునతులు.

౬౬

గీ. అసితరుచి మించు నాహలాలముకంటె

వెలివెలుంగుల యీచంద్రవిషము మించు

ససితవిష మెల్ల మ్రొంగెను హరుఁడు రాహు

వీని మ్రొంగియు నోపక వెడలనుమినె.

౬౭

గీ. సైంహికేయ వివేకులు చాల కీపు, ద్విజులరా జని స్త్రింగక విడిచి తేల

వీనిద్విజ*సంతతిద్రోహి దీనఁగాదె, మహిఁ బ్రవర్తె నీకుఁ దమఃపదంబు.

సీ. ఘనతమాగమములు గాంచితి పేరితి వానియాంతరములు గాన వైతి

రహి నన్నియును బదార్థము లెట్లు దెలిపితి వ్యాప్తి నకుంతివడయ వైతి

వాగి నపూర్వాలోక మొందితి వేగతిఁ బ్రాభాకరచ్ఛాయఁ బడయ వైతి

పురుతమోహతి నెట్లు లోనరంగజేసితి సత్ప్రకాశముఁ జేయఁజాల వైతి

కాదు తెలివికిఁ బడవిభాగంబు సేయ, వ్యాకరణవేత్తవై యెట్లు వఱి తీపు

జగతి నెన్నఁగ నీవతిజడఁడ వయ్యు, నహహ యెట్లు కళానిధి వైతిచంద్ర!

గీ. చంద్ర సన్తర్గవర్తివై జరుగునీకు, సత్ప్రకాశంబు సేయఁగఁ జనదె చెపును

సరవిదప్పంగఁ బలికితి సత్ప్రకాశమిలఁ దమోగ్రస్తునకు నెట్లు గలుగనేర్చు.

గీ. అకట పదదర్శనమ్ము కరాగ్రమునన, యున్న దని చంద్ర యేటికి నుల్లసిలెడు

సంధివేళలఁదమము దుస్తరముగాఁగఁ, బ్రకృతిభావంబె తెలియఁగఁబడదునీకు

గీ. మకజాతారి సంతాపపదమ వగుట, వాసికెక్తెను నీకళావత్స్వ మెన్న

నకటకట నీపు జడభావమందియుండి, యరసిచూడ మహత్త్వంబునంది తెట్లు!

గీ. మేనిది నిశాసహాయత మెలఁగె ననుచు

సామ్యవైరంబుచే బాధ సంఘటింపఁ

జనునె పద మాద్యము హరిద్ర నొనరఁ బలుక

శబ్దమాత్ర సమాయాతసమతఁ గంటె.

౭౩

గీ. †నలినబాధక గుణవద్గణంబులోన, గణన గొనలేవు ముగుదలఁ గ్రాచ నీవు

అరసి చూడంగనిది చిత్రమయ్యె నెట్లు, లవని నిన్నుఁగళావంతుఁ డనిరిబుధులు

చ. హరియణుమాత్రమానసమునందు జనించి మరుం డనంగుఁ డా
కరణిని నీ వలీంద్రియతఁ గాంచితి వేని నిశేష మాకు సా
ఖ్యరమ ఘటిల్లదే యటులు గామి వియోగులభాగ్యహానియే
హరిహరి తప్పనాడితి ననంగుడునయ్య నతండు నేచఁడే. ౭౫

చ. చలువలరాయ నీకు హరిసన్నిధి పర్తిలుదాన నౌటచే
బెలియల నైతిగా వరుసఁ బెప్పఁగ నై నను నన్నుఁ బ్రోవుమీ
చెలియలి నేఁచుఁ దోడనుచుఁ జెప్పఁగ విందువె యిత చెప్పఁగా
వలవదు తోడనే పొడమి వచ్చినచెల్లెలియిల్లు నిల్పితే. ౭౬

ఉ. తమ్ముల* మేల్ నిజోదయత దాసినయంతనె కూల్చి సుప్రభా
తమ్ములఁ బక్షపాతసుఖతమ్ముల సద్విజరాజచుద్రజా
తమ్ముల నెప్పుడుం బొగలఁ దద్దయుఁ జేయుచు నుండు నీకు నో
తమ్ములదాయ సద్గతియుఁ దద్విజరాజత గల్గె నెట్లాకో. ౭౭

గీ. రాణైకొని నే ద్విజరాజ ననుచుఁ, జెప్పికొన నీకు మదిలోన సిగ్గుగాదె
విప్రయోగులపాలింటివేరువిత్ర, వది నిశాచర నీకెన్న ననుచితంబు. ౭౮
సీ. పదియాఱుదినములు ప్రాప్త మౌవెంటనే యజీగెడుసిరికి మి న్నందికొనుచు
ద్విజరాజసాంగత్యవృజనంబు గైకొంచు సరసులు బెగడెడుచాయఁ గనుచు
ద్విజవృత్తిహరియించువెరపులోమెలఁగుచుస్వప్రకాశోన్నతి చనమెలఁగుచుఁ
జెలఁగి మాన్యత్రేతములనాక్రమించుచుమావంటియనదలమన్నిగొనుచుఁ
దెరలనికలంక మూనుచుఁ దిరిగితిరిగి, యుడిగిపోయియధోగతిఁబడెడునిన్ను
...ద్విజరాజవని...యెన్నుకొనెడు, కోశకారులు జగతిలోఁ గొఱతవడరె.

గీ. చంద్ర త్వద్వాచక(ంబగు)చంద్రవదను, వలకు విపరీతలక్షణాకలిత మగుచు
భేదకారిత్వ మిది వింతగాదు తెలియ, దర్శవదము విరుద్ధభోధకము గాదె.

క. కిరణితరుక్తలంక, స్ఫురితానీ(ల)రుచులొదవఁ బూర్ణేందుఁడు సుం
హరిణారిఁ బోలు నేనియ, విరహామృగము వీనిఁ గనుచు విడుచు ననువులన్.

క. కరము సుఖంబొనరు బుధ, స్ఫురణంబున జగతి నీకుఁ బొడమనబుధవి
స్ఫురణంబు జగదుపద్రవ, కరణం బని యెన్నవయ్యెగా భువీఁ జంద్రా!

క. నకలాలంకృతి వేగతి, నకట లలితచిత్ర రూపకౌవమ్యంబుల్
వికలములు నీకు మఱి దీ, పకభావవిరోధములును బ్రకటం బగునే. ౮౩

- ఉ. అతతపుష్కరస్థలి విహారముసేయు గజంబుచంగ్రుఁ డ
 ప్రీతి విసాంగులం గెడవ *చిట్టు మది గనలూని సింహి కా
 జాతుఁడు మ్రొగి క్రక్త మెయి చాలక వానికి దోస మేమి బై
 వాత్సకుఁగా సృజించు నలువం దులువంచు వచింపఁగాఁ దగున్. ౮౪
- గీ. విరహినిసములఁ ద్రుంచుచు విమలపద్మి, †నీగణంబుఁ గలంచుచు నీరజారి
 మదగజేంద్రునిసాటియై మలయు మింటఁ, గరబహుత్వంబు వీనికిఁగలదు గాని.
- చ. ‡చట కగుమిటిబల్లిఁ గొని సారము జాఱఁగఁజేయు మారుఁ జ
 చ్చుటకను వెట్టచే గడపి హులి శశిం దలనిల్పె †సేలూకో
 నెఱవొరవింటి కోవధులు నిచ్చలు నేలుట వీనిఁ ద్రుంచినం
 దెఱును భేదము ల్విషమదృష్టికి నిశ్చితబుద్ధి గల్గునే. ౮౬
- సీ. నింగికి ముట్టంగ నెఱిఁ బాలమున్నీరు పొంగించు, మేనెల్లఁ బొక్కుఁజేయు,
 జలజాటవి దహించుఁ, జుద్రుఁ డన్న(ను)విశేషార్థవాచ్యార్థంబు లనుపపన్న
 ములుగవహ్నిత్రయి దెలియనబ్బరమేమిశ్రౌతవాక్తున నహః కేతుముఖ్య
 భేదకముల నుపపాదించుసూర్యునిఁ జంద్రమఃపద మని చదువులేదె
 యరసి చూడుగ పహ్నికి నరిది వీని, వేడి యెట్లన్న నత్యంతవిహితయోగ
 బలముచే నుక్తకార్యంబు పరఁగుశుచికి, నట్టికార్యంబువీనిఁగన్నంతఁబొడము.
- గీ. జనన మందినదేశంబు మనఁగనీడు, వీని కాకీలితో నెట్లు భేద మెనయుఁ
 గలుపిఁతాకృతి యగువీని గన్నకతనఁ, బాలవంటికులం బెల్ల భంగపడియె.
- క. కాఁకదొరనిడ్డ తమ్ములఁ, గాఁకం దొరలంగఁ జేయు గామిడికానిం
 గా కెనయ నిట్లు దూఱుచుఁ, గాఁ కెనయం బువ్వరువ్వకట్టిఁడిగ్రీడిట్టన్.

— మన్తభోపాలంభనము. —

- శా. తల్లి ల్లించును నన్నగదై యనుచుం దర్శింప కల్లాచ్చి తా
 నల్లారుంజితమ్ము లంపగమిపా లొనట్లుగాఁ జేయునీ
 వల్లుల్ గన్గొనఁ గన్నతండ్రిమది దావజ్వాలలో డిందదే
 చెల్లంబో మముబోంట్ల నేచు టరుదే చింతింపఁ జేతోభవా. ౯౦
- చ. హరుఁడు మహాత్ముఁ డం చెఱుఁగ కాతని కె గ్గొనరించి కంటిమం
 ట రహిఁ దొఱంగి నీటియు యనంగ పిశాచము వైతి కానిచో
 ధర నబలాని సోకుదువొ తద్దయుఁ దాపము సంఘటింతువో
 పరఁగ ననుక్షణోన్మిషదపారవికారదశలో రచింతువో. ౯౧

* బెట్టుచుది † నీగుణంబు ‡ చెఱకనియొండఁదగును. † సేలూకో స్వీకృత ము.

సీ. చెల్లెలి*యిల్లెల్ల జెల్లుడుల్లగఁ జేసి కుముదంబులకుఁ బెంపు లమరఁ జేసి
సూర్యసంగతి నైనసాబగుమైఁ గలిమూని సురల్క కళ లెల్లఁ జూటచేసి
పూర్వపక్షం బన్న బూడపుగా నిక్కుచు నితరపక్షం బన్న నింపు చెడుచుఁ
బాలని యొకకళ సర్వజ్ఞతలఁ దన్ని మేల్ల శానిధి నని మిన్నముట్టి
ధరణిఁ జక్రస్విజాతులఁ దలఁకఁజేసి, శంక డిగి రాజ ననెడుకళంకితోడ
వఁకయేపొంకమనిపూనుమంకుతోడఁ బొందుదగునయ్యసీకుముకుందతనయ

గీ. సాధనం బవికల మైన జగతి సాధ్య సిద్ధిఁ గాంతురు గాదె ప్రబుద్ధు లెల్ల
నహహ వికలము సాధనం బైనయట్లు, చేతుతెరు మార యువజయసిద్ధి సీకు.

ఉ. తామదిలోఁ గళం కుడిగి తక్ దలకెత్తఁగఁ జేసికోఁగనే

భీముని నీదుబల్పగతుఁ బెద్దగ భూషణచేసి నీశరం

బేమటి కూల్చినట్టి జడు నీతని నే మని చందమామ మా

మామని చెప్పకో హరికుమారక నీమది సిగ్గు లే దొకో.

౯౪

చ. సమయము గాఁగనే విరియసాఁగెడుతూపులు నంటినంతనే

భ్రమపడి కూయునారి తఱిరాఁ దెగువిల్లు విరూపమైనతే

రు మటి చిటుక్కురన్న బెదరుం బడివాగెలు గల్గి దేహమే

యమరనియోధనై యకట యుదితి వెట్లు జయంబు మన్నథా.

౯౫

గీ. బాణ మున్నత్త మై నీకుఁ బరఁగసాగె, మధుప్రతోఁ గూడ నీకు నున్నత్తవృత్తి
గలుగఁగార్వ్యబుచెమఁగానఁగానిపొందు, విమవనికనై వడగుమధుద్యేషితనయ.

సీ. తియ్యవిబోనంబుఁ దిని మన్నిపట్టులఁ జేరి నున్నద్దులఁ గేరువాని

నొకమ్మదుసుమమాత్ర మొంట నంటిన యంతఁ జెల్లుభీతిల్లిమూర్ఛిల్లువానిఁ

బల్లవడ మిఁగి బలుకప్పు మైఁ బూని పంచమవృత్తి చేపట్టువాని

శరవన్నముల నుల్లి గిరిగహ్వరము చూటి హావడి తప్పటనలరువాని

నుప్పరంబున నెలకుచ్చిఁ యూఁగువాని, వెన్నెలకెవాడి తెలి వెల్లవిడుచువానిఁ

గలసికొని మచ్చు వేధింప వలచితేని, మదన మనలే నరూపమయ్యెదవుగాని.

—† మందమారుతోపాలంభనము †—

క. అలివేడి యిల్లు నెవ్వగ, వలినేలుపునల్లుఁ దెగడి వారనికినుక

బలుకీలలీల సోకెడు, చలిగాలికా దూటుఁ దూటి చననివిరాళిన్.

౯౬

సీ. వాగులు మలలు నవ్వారిగా నెలకొని కనరాక మెల్లన చనుచు నెట్టి

సమయంబునైన వాసన మచ్చు వడిఁ జల్లిచలువలెత్తఁగఁజేసి సాధుమాన

వస్తువుల్లాను. నల్వ పశ్యతో హరచోరుడని పాపమలలోయ నలయహీన
బలములఁ గాఁపుంచి వడ వైవఁగా వాని నటుచేసి తద్దనం బంత గొనుచు
మమ్ము వేధింప వచ్చితిమలయపవన, మనవిగాఁ జెప్పెదనునాదుమాటవినుము
ధైర్యమనియెడునొకమహాధనముగలదు, వెన్నునకుదానిలాగెడు వెరవుగనుము
చ. పురహరమూర్తులందు నొకమూర్తివి శాలనమీర సీవుగా

హరునకు నెప్పు డక్షిగతుఁ డైనయనంగునిక్రింద నీగఁగాఁ

బరిణత మయ్యె నెట్లు మది భావము నీ కళిమానశూన్యమే

హరిహరి తప్పఁ బల్కితి ననంగత సీవుఁ బిశాచ మాదువున్. ౧౦౦

గీ. బాలభావత జడుడవై వచ్చుకీమఁ, దెలిసికొనలేక ననుడాయఁదలఁచి పవన
వచ్చె దేటికి మోసంబు వచ్చు నీకు, ఫణిశయానునిసన్నిధిపట్టు మాకు.

క. కట్టా యేఁచెను చెలువులు, చ్చెల్వలపాలయ్యె నేమిఁచేరెడుఁ బుట్టా

పుట్టవ యాదోడులతో, నుట్టిపడితె యాకసంబునుండి సమీరా. ౧౦౧

ఉ. గండపుగొండ నండగొను కట్టిడి పాపవిపాగ్నికీలం

జెడఁగఁ బోయె నీజడిమ శీతత గల్గినఁ గాఁక చేయుదే

మృదత నిట్టి ధీ యొడవె మానగు శైత్యము నీకుఁ గల్గెనా

యందలి దండశూకచయ ముడి గ్రసింపఁగ నిందు వత్తువే. ౧౦౩

గీ. విరహిజనముల ప్రాణముల్ వేగఁగొనఁగఁ, బవనసీతెల్లుడగు జగత్ప్రాణసంజ్ఞ
యశ్వకర్ణాదినయమున నది పొసంగు, నొండె వివరీతలక్షణ నొనరునొండె.

గీ. నిరతిశయమత్తనూప్తిమ నీకు నెట్లు, లుప్తిమ యడంగి శీతత యుద్భవిల్లు

నాతురతఁ గానిపనికి నీ వరుగుదెంచి, తహహ జనునకు విజ్ఞాన మబ్బుల్లు.

గీ. పాంథులకు నిన్నునుండియఁ బడనిపాటు, లెట్లు లన్ననుజంద్రశీ(శే)ధనమున
సతనువహ్ని సమింధనంబగుటయరుచు, మలయపవమానపయిసీప్రమలయకున్న.

క. మాయన్న శమనుఁ డనువఁగ, మాయన్నా వచ్చినావె మ స్మరయంగా
మాయన్నదూత వగుట, న్నాయన్నయుఁ బోలె సీవు మ స్మలఁచెదవో.

చ. విరహుల నేచుపాతకము వీటిడి వోవునె బాశ్యఖిజతా

భరమునఁ గుంచి బల్లలలపాలుగ నుంచి ప్రమంబు నించి రూ

పరిదిగ డించి యప్పు గవు లంట రచించి యహీనభీతి మే

దరము రఘించి నిన్నుఁ బలుఁచోరల బెట్టెడుఁగాక మారుతా. ౧౦౪

గీ. పాథజనదాహ మొనరింపఁ బవన నీకుఁ, జెల్లుననలాభిధానంబు చెల్ల దనిల
శబ్ద మచ్చట నిత్యసాగ్రభుటన, మహిజనంబుల కెల్లఁ బ్రామాదికంబు.

చ. మలయసమీర, రీతి గన ముచిది శబ్దము నుచ్చ శైత్యముల్
బలువులు సుప్రసాదత యపారము మాధురి హెచ్చు వాసనల్
గలుగు రసంబు పూర్ణ మని కా వినుతించు ఘనాళి యట్టిసి
చెలువపురీతి నాచెవులచెత్త. (నితాంత) కఠోర. ఘోటాకో. ౧౧౦

—| శుకకోకిలాద్యుపాలంభనము |—

క. కలకంఠి యిల్లు గ దవు, మల మెలఁగెనుగానిఁ బల్లి మాణిక శుకకో
కిలబ్ధిఁజూలి హంసల, కలకలముల కలికి పలికెఁ గటకటపమచ ౧౧౧
గీ. శుకముకవి నీకవిత్వంబు శోభ గాంచు, పథురతరవాక్యరచనల మదనమూర్ధుఁ
డొటపుమై నీమరీఁ దెక్త నోర్చి తెల్లు, విషమ మున్న త్రమతనిగోవితతిగాదె
గీ. యోగిజనులకు నానందయోగ మొసఁగు, నతిజడయోగులకు నెల్ల సరతిఁజేయు
నీమమధునోక్తి యాయుక్తి నిజము సున్ను, శుకమృదూక్తులకై వడిశుకవతంస.

చ. హరిపదదేశ మందుచు మహామధురంపు రుచుల్ న్వహ్వాకి
పరుదుగ నాని మాధవసమాశ్రయజైకసి బద్ధబుద్ధి మే
లిరవగునట్టినికుఁ దగునే శుకనత్తయ యెన్ని చూచుమా
హరిహరి యాఁడుఁ బేదలకు నాంతర మెల్లను నొవ్వఁ బల్లెఁగె. ౧౧౨

చ. నలువ యొకరై ఖాణము ఘనం బుకర్తర యేతదర్థముం
దెలియక శబ్దసామ్యమునఁ దియ్యనిచ్చకైరఁ బెట్టసాగి ర
ట్టుల నయివ నిజోక్తులఁ గఠోరత మానునె నీకుఁ గీరమా
తెలిసెఁగదా విధాత్మఁడు విధించినకార్యము రిత్తవోవునే. ౧౧౩

క. శుక మానసిక చివులకుఁ, సెక మాటి కొనర్ప నిది రసికమాధురియే
యిక మానుము ముఖజితకిం, శుకమా చల మేల బాలశుకమారకమా

చ. అనుసమయాభతద్విషధరాగతసన్నవనగ్తనానువ
ర్తన లొనసూడియు నిష్పదరగ్రసనోగ్రత మించి తోశిఖ
డి నిను నుతింప మైఁ దలఁకు నీవిఁ గలాపము కేశసాశమై
యెనయ యదూద్వహుండు ధరియించుట యెట్టులాకో మయూరమా. ౧౧౪

కా. తేదావంత యునుండు నెవ్వగల జాలిం బొందఁగా నేరికి

లే దావంతయుఁ బెంచె నర్థము ఘన నిలం గూర్చి యయ్యోశిఖి

నాదాట నిన్నుఁ బించమార్ప నిక నెన్నం గొంచె మా పాపముఁ

రా దావ్యాకృతి దా నిపాతితమయూరవ్యంసకంటే కదా. ౧౧౮

సీ. చతురాననాకృతి సతతంబుఁ బూనుట గగనపథంబున గతులు గొనుట
నీరజులులయందు నెఱిఁ గూర్చి వడయుట మాధవుచెలుపురా మదిఁ బొదలుట
ఘనకాలమున నప్రకాశతఁ బొందుట యురుధరాంతరసీమనుండి పడుట
కాలవృత్తులఁ గాంచి *కాంచముల్లా నుంట ఖగశబ్దవాచ్యత గలిగి మనుట
హంససీకునుననుఁగన్నహంసునకును, దారతవ్యంబుగలుగు నెతలఁచిచూడఁ
బోఁడిమిఘటించుమాతండ్రి పొందుడిగిన, యిదుతో బొందునీ కెందునిందితంబు

ఉ. పాలును నీచు నేర్పఱుపఁ బాల్పడునట్టి(ది) గోపకన్యకా

పాలు నుదారకీర్తిరుచిప ట్టిది యంచును నిన్ను నెన్నఁగాఁ

బా లునట్టి నాదుమయి భావజుతెంపటియంపగుంపువెం

బాలుగఁ జేసి కన్ను జడిపాలుగఁ జేసితిగా సితచ్చదా. ౧౨౦

చ. మును దమయంతి నైషధుని ముచ్చట దీరఁగఁ గూర్చి కీర్తి చే

కొనియె మరాళచగ్గుఁ డదిగోలె భవత్తుల మెల్ల నిర్మలం

బన నలరారు నమ్మహితునట్ల చరించుట నీకవశ్యమే

విను మటు గానఁ గృష్ణునకు వే చని తెల్పుచు నన్నుఁ గూర్పవే. ౧౨౧

క. కవికి వైదగ్భివలె నా, కవి కావైదగ్భి యివ్వగతి ము న్నలరెం

గవిరాజు నీకు నేనుం, బ్రవినులమతి నిష్ఠురాల భావించఁగడే. ౧౨౨

గీ. తుల్యరుచిపక్షయుగమునఁదొలఁగువానిఁ, గమలములమేలునైవకకందువాని

మేను నకలంక మైనను మెఱయువానిఁ, గూడకుముహంస తదితరగుణరింస.

చ. అనుపమమానలబ్ధసరసాగమపల్లవసేచనక్రియా

జనితము లైనమాధవవశంనదతాద్విజవర్యభావముం

గనినటువంటి నీ కకట గాలిమఁ గన్ తొగరెక్కి పంచమ

ధ్వని వదియించు టిట్టి లుచితం బగునే పికమా తలంపఁగన్. ౧౨౪

చ. అకట నవక్షపాతత నయంబును బూనితి వంచు నమ్మినం

బ్రకటవివక్షపాతమున వర్తిలి నీ వవివక్షపాతమం

బికమ ఘటించె దేమిటికిఁ బేర్చి మది గదియించి ప్రోవు న

న్నిక మఱి యెండు మాని వినుమీ కనుమీ పరపుష్ప నామమున్. ౧౨౫

- గీ. మాటమంచితనము మహిలోఁ బ్రసిద్ధంబు, మాటమంచితనము మనకుఁ గలదు
చిగురు వొడిచి రసము తెగఁద్రావుదానికి, నీకుఁ బికమ యదియు జోకగాదు
చ. సరసులపొంత హంసగణసంగతి సేయుచుఁ బద్మగహ్వరాం
తరముల నుండుచుఁ దనువు దాళుటకై భువిలో నదర్శన
స్ఫురణగఁ బువ్వునీరు పలుచోటుల భిక్ష యొనర్చునీకు ని
వ్వరహులమీఁద నెట్లోదవె బెట్టుగఁ గ్రోధరసంబు భృంగమా. ౧౨౭
- ఉ. జీవనమాత్రనే తనివీ జెడుచు హంసకులంబు నాత్మగా
త్రావళిఁ జాలఁ దన్నుచు ననల్పమనోహరనుప్రసాదశో
భావృత మైన సారసచయంబులయాంతరసార *మెక్తు నీ
కేవిధి సీధుపాయికి నళి దయపుట్టెడు నయ్యయోగిపై. ౧౨౮
- గీ. చాల సీధువుఁ గ్రోలుచు జడత నొంది, నీచతను గాంచితివిగాదె నీవు జగతి
నకట భృంగంబ సంబుద్ధి నాంధ్రశబ్ద, శాస్త్రకర్త మహత్త్వంబు నదివె నెట్లు.
- వ. ఈరీతి నానారీతిలకం బబ్బజెరి నవమతించియు నలరువిల్తు నధఃకరించియు
నలసపవను నవమానించియు నళుల నవహేళనించియు నంచల ననాదరి
చియు నాటపులుఁగుల ననురోధించియు, ననవిందుల నపాకరించియు, నత
నుమాపుల నపురస్కరించియుఁ దద్దర్శనంబునం దత్సర్వసంబునఁ దదను
లాపాకర్ణనంబున వెతమేరమీఱిన యయోగపారావారంబున మునింగి మూ
ర్ఖిల్లిన నుల్లంబునఁ దల్లడిల్లి నీలవేణీప్రముఖపల్లవాధరలు తెల్లవాఱు తె
ప్పడొ + తెల్లంబుగా నీమెతల్లిదండ్రులకు మేమెల్ల (మెల్ల)న నరిగి విన్న
వించు తెప్పడో యని యనితరాయ తచిత్రతై యమృతకాశినికి ను
త్తల మొక్కింత మెత్తంబడఁ దత్తదుపచారంబు లాచరించు చున్నయవన
రంబున. ౧౩౦
- చ. సరసుల నేర్చి చక్రముల సంస్మృతిఁ గూల్చి జగంబు వెల్వలం
బారయఁగఁ జేసి వారుణికిఁ బోయె నిశాచరచంద్రుఁ డింక నీ
వరయఁగరా నిదే సమయ మంచును సారెకు మిత్రుఁ బిల్చె నా
మొరసెను గాలవేడు లటముందుగ నుత్తము మువ్విధంబుగఁ. ౧౩౧
- శా. ఊకారంబు సవర్ణదీర్ఘయుగళియుక్తంబు గావింపుచుఁ
జోకకా హ్రస్వముఖస్వరాంకములఁ దా సూత్రంబున న్నాటఁ గా

- *వ్యాకర్తాముని మద్వచస్సరణి నుత్వం బచ్చట న్నాన మం
చూకారాకృతి త్రిప్రకారముగ మ్రోయుం గాలవిద్వాంసచుల్. ౧౩౨
- ఉ. మిత్రుడు రాతి †రిచ్చె దనమేలిమిఁ గైకొని పొంగి తండ్రి యీ
గాత్రము లెల్ల నుల్లసిల గారవ మొప్పుగఁ బెంచె నింక న
మిత్రుడు గైకొను స్వసు(పు) ‡మేను లిఁకెట్టులు ప్రోదిగాంచు నం
చాత్రము దోఁపఁ దెల్పి డిగి యాడుచు నుండెను దీవడింభముల్. ౧౩౩
- క. నిలిపినదిక్కునఁ గుటిలత, దలఁపక సన్నేహవర్తిత న్నెలఁగు మముఁ
వెలయుంపడు ఖరకరుఁ డని, వెలవెలఁ బోయెను బ్రదీపవిసరం బెల్లఁ.
- చ. కువలయ మేర్ప నుగ్రకరగుంభన మై నినుఁ డేగుదెంచె స
త్ప్రవణతలే దరివ్రజము రాణయొసంగెడు యున్నదీయవై
భవములు చెల్ల వేగుఁ డని బఁధులఁ దెల్పఁగ వేగ వచ్చె నా
దివిఁ గనుపట్టె సూక్ష్మరుచిఁ దేలుచు వేగురుఁజుక్త చొక్తమై. ౧౩౪
- క. అనుసృతకేబ్బగుణం బై, కనికనముల వేగుఁజుక్త కడు నలరాచె
గననగుచుగనమిఁగైకొను, చనువగు నయ్యర్థమునకు నతిమిత్రం బై. ౧౩౫
- మ. ఉరుపూర్వాగమసంగతిం గొనుచు నెంఁజో రక్తిమం బూనుచుం
గరము ల్పూచె మహాంబురాసు లలరఁ ఖండించె నుద్యత్తమో
భర మెంతే నవరాగమంబు గనుచుఁ భావింపఁజేయుం దమో
భర మారా ద్విజరాజు చిత్రగతులం బాటిల్లి చూపట్టెడిఁ. ౧౩౬
- చ. అరులు దొలంగ సత్ప్రవలయంబు చెలంగ సమ స్తవర్ణముల్
సిరులు మెలంగ బల్తమము చెన్ను దొలుగఁగ రాజు రాణమై
గరము వస్మించి కాలగతిఁ గల్గుసిరు ల్విడసాడి పోవుచుఁ
జరమఘనాగమంబు గొని సారమహాంబుధిఁ గ్రుంకె గ్రన్థుఁ. ౧౩౭

—(సూర్యోదయవర్ణనము)—

- క. పూర్వమహీధరశిఖరా, ఖర్వాసన మెక్త నినుడు కడురక్తిఁ రా
సర్వదిశలఁ ద్విజోత్తులు, పర్వై దదభ్యుదయవిభవకటుబీజము లై. ౧౩౮
- సీ. ఇనుడురా నుదయాద్రిఘనభద్రపీఠైఁ బఱచిన నునుగెంపుకట పసంగ
నమిత్రరథరశ్మి లై మెలంగెడు చిల్వపడగలరతనాలభాతి యనఁగ
నజరూప మైనట్టి యంబుజాపుని మేని పురతఃస్ఫురత్తాంతిపూర మనఁగ

నినుసిరి మగుడంగ నిడ నెమరేగిన సతనాలుకలవేల్పుచాయ యనగఁ
 బరిణతేంద్రమతంగజప్రబలదంత, కుందముఖదారితోదయకుధరహైమ
 తటసముత్పతగరురేణువటలమనగ, సాంధ్యరాగంబుతోలుచెనజాలనలరె.
 సీ. చెలువులు గుల్మైడుసీమంతలీఖపై సాగనూను కుంకుమ నాగ గాఁగ
 సింగార మొనరెను చెక్కుటద్దంబుల దీపించు పూతచందరము గాఁగ
 విన్నాణములు గాంచు వీనులఁ గ్రొన్ననరాణించు కర్ణపూరములుగాఁగఁ
 గోమరు సిబ్బెపుగచ్చిగుబ్బలఁ బవడాలఁ బురణించు బలుబన్న సరులుగాఁగఁ
 దనదు కంజాయలకు నాసదఁదడింప, విప్పుగంటులతోవకంటులొప్పమీఱఁ
 బొడుపుగుబ్బలిగుబ్బలపొందుసేయ, దండేగనుపట్టె మార్తాండమండలంబు.
 సీ. అందుగుఁజిగు రొంచు బృందారకస్వామిసామజంబు కరంబు సాఁఁజూడఁ
 బలుకుఁబూఁజోడియైమెలఁగెడుచామకైచిలుకబింబుబంచుఁజిదుమఁజూడఁ
 దళుకుఁగైదామరతొడు బని *విరించి పడివాగె రాయంచ తడవఁజూడ
 మహితకుంకుమకర్దమంబుచునూహించియగచరాంగనలెల్లనలఁదఁజూడఁ
 గెంపుడా లంతటంతటఁ గీలుకొనఁగ, నుదితుఁ డయ్యెను జగదేకవిదితకీర్తి
 యాదివాఙ్మార్తి ద్రుహిణరూపానువర్తి, సంచౌతనతార్తి భేచరచక్రవర్తి.
 సీ. సస్త్రితీశ్రుత్యర్థసత్త్వర్తనుగ్గూబు నొటపుఁ బెల్పెడు మేటియొజ్జ యనగ
 †జగదత్ప్లవోదయశాంతిక్రియార్థమై వఱలెడు పటవహోమవహ్ని యనగ
 జలవాసనియత యకాజలజనితతపఃఫలము కైకొన్న వివర్త మనగ
 జక్కవపులుఁగుల స్రుక్కించు విరహగ్ని మానింప దీపించుమణి యనంగ
 మూఁడుమూర్తులతోఁ గూర్చి ముచ్చదువులఁ
 బొడుపుగుబ్బలిశిఖరంపుమూషలోన
 మొనయ ఘటియించి చేసిన ముద్ద యనగ
 నింబు మీఱంగ నహిమాంశుబింబ మలరె.

౧౪౩

క. సతతేజీల ఖగోద్ధత, హతిఁ దుము రగుపూర్వకర్వతాగ్రస్థలిను
 ద్గత మైనరజము గ్రమ్మినగతి నినమండలము కెంపుగదురఁగ నొప్పెఁ.
 సీ. అఖలనేత్రాంధ్యసిద్ధాంజనకళికలు తిమిరోపసంహారదీపశిఖలు
 భూమీరుహగ్రప్రభూతపల్లవములు †కమలినీతంద్రీ విఘటనబంధు
 లక్షీణఘూకౌఘవీక్షణవటలంబు లంబరాంచలత ప్తహైమరేఖ

*తలంచి †జగదుత్పలదయ ‡విఘననోడు-మా

లురుయాగవహ్ని సంస్కరణైక ధాయ్యలు కైరవనిద్రానుసారిగీతు
 లతివిరహిణికోకసాంగత్యచతురచేటు, లుడుగణితాత్మకశ్లేజపొత్తమములు
 దిజ్జలినతాప్రమార్జనదీప్రవారు, లినకరచ్చవిమాలిక లింపుగాం ది. ౧౮౩
 సీ. ముప్పుద్దుడుగదగ్గి మోములొంచెడుసామిబారపోడుము లూనుబలిమికాడు
 చుక్కలచెలికాని జోడైన నెఱవాది తొవలమే లోర్వనిదుండగిడు
 తమ్మితావులఁ దావి గ్రుమ్మఱించు ననుంగు వేవేడిచాయల వింతలాడు
 ముత్తొంటిచడుపులు హత్తు మైఁ గలమేటి పగడచక్కుగుఱులసోగనుబాణ
 పగలు గావించుచును జుట్ట మగునొయారి, జగజంతవేల్పు
 కుంటిగడపరి యొకబండికింటితేరు, గడప రిక్కలతెరువున నడవఁదొడఁగె.

క. భీకరతమోంబురాశిఁ, జోకటి పడియున్న జగము శుంభద్వేగో
 ద్రేకత మిత్రుం డొగిఁ దన, వేకరముల నుద్ధరించె వేకనుపట్టఁ. ౧౮౪
 క. కిత్తిలుదెసయును పేర్కొదలగు, కలపేరులపుట్టినిల్లు కరువలిజేజే
 చెలికాని కప్పు లొసఁగెను, బలుసిరులవెలుంగు బ వెలిఁగె. ౧౮౫
 గీ. అపుడుసప్తాశ్వుడఖిలశబ్దార్థములను, నవనవోన్మేషమెఱయించినలుపుపటిచె
 నబ్రమా యిది సర్వశబ్దార్థజాల, మహితకరమండలుం డైనమా(న్యమతికి)
 సీ. నానావిధార్థసంధాననివాసంబు సత్తాంతికరపదసంగతంబు
 నకలంకసుందరం బతులప్రసాదంబు ననుపమాజోగుణాత్మదృఢతంబు
 నసదృశానందనివ్వందధౌరేయంబు బహురసగ్రహణైకబంధురంబు
 గువలయమోదసంకోచనప్రవణంబు బుధకవిసంయోగభూషితంబు
 సంగరౌదార్య మఖిలభూషణ ముపాత్త
 విష్ణుపద మాచుఁ గవిచంద్రవిరచితంపుఁ
 గావ్యమనఁ గోవిలాసంబు గడు సరసుల
 నలరఁజేయఁగ సూర్యమండలము దనరె. ౧౮౬

క. అరు దైన లోకమిత్రత, కరము ప్రసిద్ధంబు గాఁగఁ గడునామోద
 స్ఫురణ దయచేసి యరులఁ, సరసుల సరిగాఁగ నేలె జలజాపుఁ డొగిఁ.
 గీ. అఖిలపదదర్శనా , వ్యాకృతి యొనర్పఁ దాఁ బూని యఖిలసంజ్ఞ
 లప్రతీకప్రకాశత నమరఁజేసి, మఱచెఁ గాఁబోలును భసంజ్ఞ వఱలఁజేయ.
 డి. చాయల సారుహవారముపైఁ దమోరిపుం
 బాయక డాచునంచు గిరివర్గముపైఁ బగవనియాండ్రబ

ల్పాయల మాట నంచు సురజాలఫణంబుపము స్సరోషరూ
తొయతదృష్టు లుంచె నన నంబుజబంధుడు నించె గ్రంజిగుల్. ౧౫౩
చ. తమము నిరాకరించి..... ౧౫౪

(ఇక్ష్వాకు గొన్ని పద్యములులేవు)

—) కాళిందియవస్థఁ జెలి సూర్యునకుఁ దెల్పుట! —

- సీ. అవధారు దేవ లోకారాధ్యనిజరూప వినఁగదే జగదేకవిమలదీప
యాలింపవే భక్తజాలరక్షణదక్ష చిత్తగింపవె హతోచ్చితవిమళ
యాదరించవె సహస్రాంశుమాలాధుర్య మనవి చేపట్టవే మహితశార్య
మది నిల్పవే వేదవిదితసద్గుణగణ్య యభయ మీఁగదె మహాప్రభువరేణ్య
పలుకువినఁజూడఁగదవయ్యజలజమిత్ర, తలఁపులీడేర్పఁగదవయ్యకలుషజైత్ర
ప్రేమ నాయెడ నిల్పు ముద్దామధామ, చక్ర నిటు చూడవే గ్రహసార్యభామ.
- సీ. సకలలోకానీకసంరక్షణ పరాకు తిమిరోరుగజమ్మగాధిప పరాకు
కమలప్రమోదసంఘటనధుర్య పరాకు హతభీమనిర్జరాహిత పరాకు
బ్రహ్మాదిమూర్తినంపద్భూధుర పరాకు వితతత్రయీరూపయత పరాకు
భవ్యాంబరాంగణదివ్యదీప పరాకు నిరుపమగుణరత్ననిధి పరాకు
కలితకారుణ్యపూర్ణవీక్షణ పరాకు, నతమనోరథపూరణవ్రత పరాకు
ధార్మికోత్తంససేవితోదయ పరాకు, తపన మార్తాండు సంవిదాత్మక పరాకు.
- గీ. సామి నేఁ జెప్పనదియేమి సకలకర్మ, సాక్షి వై నీవు సర్వశాస్త్రములయందు
నధికరూఢత మెలఁగెద వయిర నేను, నబలఁ గద నాదువచనంబు లాలకింపు.
- క. కలకంఠి మీదుసన్నిధి, గలగానము సేయ వినఁగఁ గడునలరుచు న
క్రలహాసి వచ్చి తెలిపెఁ, జలజాత్యునిమహిమ మీకుఁ జతురత మెఱయె
- క. తెలుపుచు నంతట నిలువక, జలజాత్యుఁడు నీదుబిడ్డసహచరుఁ డగుచుకొ
మెలఁగఁగలవాఁడు సుమ్మి, పలు కిది నిజమంచు నాఁడు పలికి చనెగదా!
- క. అది విన్నది మొదలుగ న, మృదిరేక్షణ హృదయవారి మాధవగజముం
బదిలముగ రాగక్రంభిలఁ, గుడియఁగ బంధించె నధికగోప్యముగాఁగఁ.
- క. వనితకు నది కారణముగఁ, దనువున నంతంత కతనుధర్మము పర్వె
విను మనలకీల యాద్రోసి, ధనమునఁ బలె సకలసుజనధర్మనిధానా! ౧౫౮
- గీ. ప్రకృతి ననుసరించి పరఁగును జగతిలో, వికృతి యిద్ది వింత వెలఁదియందుఁ
బ్రకృతి నడచి వికృతి ప్రబలమై కనుపట్టె, నఖిలగుణసనాథ యబ్జనాథ.

ఉ. ఇంతికిఁ బుట్టునివ్వికృతి యేమి యొకో యని కొన్నినాళ్లు లే
మెంతయు సంతయం బెద వహింపఁగ నుంటిమి రాఁగ రాఁగ నే
కాంతము మాని బైలుఁకునట్టివచోరచనం దనూలత్తై
కాంతసతాంతతాదివికృతాకృతి సందియ మేగె మాకొగిన్. ౧౮౩

గీ. అరయఁడనిన్నిగోపించియతివస్త్రాతి, భట్టముభరించెనేమొతాఁబద్ధమిన్
తన్వపస్థలు నీవు ద్వాదశతఁ బూనఁ, ద్వాదశాతన్వపస్థలు తరుణిపూనె.

ఉ. తల్లి న పోలుఁ గూఁతు రను ధార్మికవాక్యము పొల్లువోయె నేఁ
దల్లినిఁబోలఁ జాయవలెఁ దద్దయు శైత్యముఁ *జెందకుందు నే
తెల్లముగాఁగఁ దండ్రియగుతీవ్రమయూఁఖునిఁ బోలి కాఁక మే
నెల్ల మునుంగ నుంటి నని యిందునిభానన పల్లు నుల్లుచున్. ౧౮౪

నీ. తలిరాకుఁబోఁడియాటలమీఁదియనురక్తి వంధ్యాసుతక్రీడవానిఁ దెగఁడుఁ
గలికి పాటలమీఁది ఘనతరామోదంబు మృగతృష్ణి కావాఁడినాగసుఁ బూను
నతివభూషణధారణాభిలాషస్ఫూర్తి శశవిషాణముతోడ సరసమాడు
నెలనాఁగసరసాన్నగిశనవాఁఘోదయం బుబరసుమము నొయ్యారమెనయుఁ
బణఁతించినాంబరలతాంతభరణకాంత, యశదవాక్యార్థవైఖరి నపహసించు
బాలికామణితనుధృతిలాలసాబు, నప్రణవవేదపాఠంబు ననుసరించు.

గీ. కాఁక యుడిగినపుడు కలదు సత్త్వగుణంబు, మీకుఁ గాన నింతిమిచ్చుమించుఁ
గాఁక మేన మిగులఁ గడుసత్త్వగుణముల, నెనిమిదింటిఁ బూను నెప్పుడువంటె.

క. ఇంతి యయోగమహాగద, ఇంతికి నస్త్యశ్శ్రోతౌపచారములు దివా
కాంత చ్యుతమయ్యె నచ్యుత, కాంతోపసృతికా ఘటించి కరుణింపఁగజే.

ఉ. మన్నోకనాఁడు నీతనుజమోహము దెల్పుగ వచ్చి సందడిం
గన్నకతంబునం దెలుపఁ గార్యము గా దని పోయి తప్పు డీ
యెన్నువ నయ్యయోగరుజ యితకుఁ దెచ్చు తెఱుంగనైతి నా
విన్నప మాలకింపు మిఁక వేదన కోర్వదు కూఁతుఁ బ్రోవవే. ౧౮౫

ఉ. ఈగతి నీలవేణి తనయుపులకూఁతు నయోగయాతనా
యోగము విన్నవించఁగ ననూనకృపాకలితాగ్రవాఃపృష
ద్యోగము గాఁగ దీప్తపుష్యుఁఖసహస్రము చిట్టిటస్యనా
భోగముగా నొకింతి వడిఁ బొందిక దప్పక తత్త్వణంబునన్. ౧౮౬

గీ. ధాయమా యః గఽదనమేనిచాయో లైజా మసనుదేరఁడరుజాతచాయః దౌల్త
వేయుచాయలమనసుతో వేగ నడువఁ, జాయపెన్నిటివచ్చెఁ దత్సదనమునకు.

ఉ. వచ్చి యసంస్కృతాంగి యయి వాసుచు జీవితనైరపేక్ష్యమే
హెచ్చు చనుక్తవాచ్య యయి యీహితయోగము దప్పి శాంతితే
మచ్చుపడంగ నర్హగతి నుదనివగ్గము గాంచి పైవయిన్
విచ్చక క్రమ్ము కష్టత నవేతృకృతిన్ హసియించు పైదర్శి. ౧౭౨

సీ. శుక్తికానిగతముక్తాఫలంబులకరణః గన్నుల బాష్పకణము లొలుక
రాహునిర్ముక్తపూర్ణనిశాకరునిమాఘ్ని ముద్దులనెమ్మోము మురుపువదల
వనవహ్నిశిఖలచే బలవేడినిట్టిగార్పుగాడ్పుల దిశలెల్లఁ గాంతివిడువఁ
దాపాబ్ధిశైవాలరూప మై కనుజడి జడగట్టి పెన్నెలుల్ చాయ దఱుగఁ
గాఁతచేజ్జూపైపూఁతగంధము నకుఁ, దోమపడియిగు నారులుదోఁగిమిగులఁ
బంకమగుపాన్పునెలపునఁబడుచులేచు, యస్సురుసురంచు*వలవంతనున్నదాని.

చ. తనుభవఁ గాంచి మేను మది తద్దయిఁజల్లన వేకరంబులం

దనువు మనంబుతో మిగులఁ దాపము చెందఁగఁ గాఁగిల్పించి చ

క్రనితోడమీఁద నిల్చి జడకట్టిన పెన్నెటి చిక్కుదీర్పఁగా

నొన రొకయిఁతలేక యవి యొక్కడఁ జేర్చి ముడి న్రచింపుచున్. ౧౭౪

గీ. చెక్కునొక్కుచుముద్దాడిశిరముపూణ, విషయముగఁ జేసి నెమ్మేరు వేకరములు
పెక్కునపుట్టువ్వచుననుతోఁజిక్కుపడఁగఁ, బలికెనుధురంబుగాలోకబాంధవుండు.

క. తల్లి వరనారీమ, తల్లి నీతల్లి మనము తల్లడపడ నా

యుల్లము జల్లన నీకీ, పల్లట మేలమ్మ మేలుబంగరుబొమ్మా. ౧౭౬

గీ. వడఁతిమత్సూర్వపటుతపఃఫలము వగుచు, భ్యాతి మీఱుగఁడనుజాతవైతిపీపు
నీకతాబునఁ గద నాకు నిఖిలలోక, వల్లభుం డైన శ్రీకృష్ణుఁ డెల్లఁ డమరు.

క. అస్తంగతిరహితాధిక, శస్తాభ్యుదయంబు నాకు సమకూరు నిరీకన్

నిస్తులనుగుణాంగన యరి, హస్తుఁడు లోకైకకర్త యల్లు డగుటన్. ౧౭౮

ఉ. శీలగుణాభిరూప్యసవిశేష్యకళాచతురత్వవైఖరీ

శాలిత గల్లు నీకు హరిసంగతి గల్గి సమాఖ్య భూషణం

బేల మెలంగకుండు సుజనేరితపాక్తుల నాకుఁ గల్గదే

మేలసమాఖ్య వోవఁగ నమేలసమాఖ్య వరింప రాఁ గనన్. ౧౭౯

* బలవంత + జిల్లగ. † నిశుక్త నిస్తులనుగుణాంగననరీ-మా. నిశుక్త...గుగుణుగనియ్యది
హస్తు-అనియుఁ బరింపకచ్చును.

క. ఆనాయకమణి వక్షో, ధీనముగాఁ జేయఁదివిరితివి నేను దధా

* నూనాకల్ప మొనరుతుకా, మానిని యిక్ష్వార్య మమరు మది సంశయమా.

క. అమ్మా పురుషమణిక బలు, తొమ్మున నిలువఁగ నీకు రుచి గల్గినఁ జొ

క్క మ్మది కుదురఁగ నొకనూ, త్ర మ్మతిసూక్ష్మము గలదు దానిం గొనుమా.

ప. అది యెయ్యెది యంటేని.

౧౮౨

చ. దనుజవిభేది తోఁగొనఁగ దానతపోముఖయోగముఖ్యసా

ధనములు పెక్కు గల్లు నని తద్దము వేదము పల్లు వానిలోఁ

బనుపడుసాధనంబు దృఢభక్తియ దానిన పూని నీవు న

వ్వనజదళాక్షు ధ్యానమున వస్య నవశ్యముఁ జేయఁగాఁ దగుకా. ౧౮౩

పీ. అనుపమానేచనకాంగకంబులవానిఁ దరుణాభ్రసన్నిభతనువువాని

శ్రీవత్సకౌస్తుభశ్రీవిలాసమువాని బాహుచతుష్టయపటిమవానిఁ

దమ్మియింటి నెలంత దనరువక్షమువానిఁ బంచాయధోదీగబలమువాని

మేలిమిబుగారు మెఱపుచేలమువాని భవ్యశేషాహితల్పంబువాని

దివ్యనవరత్నకీలితదీప్యదగ్ర్య, హారకుండలమకుట కేయూరముఖ్య

భూషణోదారరోచులఁ బాలుచువాని, వెన్నుని భజించిసుఖయింపు కన్నతల్లి

గీ. ఇంతి కలిపయదినముల కీసమాధి, నీసమాధిని హరియించు నిజముగాఁగ

మెచ్చి యాభేటమిషమున వచ్చి నిన్ను, నలకపటయాదవుం డైనహరివరించు.

శా. సారోదారవనీనివాస మఖిలస్వర్భానినీవారసం

చారస్సీతము సంపదజ్ఞనమనశ్చాంచల్యమాలిన్యసం

హారైకప్రచణులు యామునతటం బచ్చోట్ట నున్నిర్మిత

స్థారాగారమునందు నెచ్చెలులతో స్వామి స్ఫుజింపందగుకా. ౧౮౪

గీ. వనిత కాళిందితీరమె వర్ణ్యమగుచు, దగు నుదాత్తవిభూషణోదారశక్తి

నచట నీవున్న మఱియు మే లమగుఁగాదె, యెల్లయొప్పులకుప్పు తల్లి నీవు.

గీ. చెలువ కాళిందిమహిమంబు చెప్పఁదరమె, తద్విసీలపయఃస్మృతి తనువుసోఁక

మతికి నీలిమ రక్తిచు మాని మిగులఁ, చెలుపు కనుపట్టుఁ జిత్ర మోకలువకంటి.

క. శ్రుతిగదితమహిమ సర్వశ్రుతిభూషణసుగుణ యమున సుష్టి తద్వి

శ్రుతి పాపహరము గాదే, శ్రుతియుగళనిరుద్ధవయనసుందరపదనా. ౧౮౫

క. హరిశైశవనవనిస్తయ, కరలీలాజన్మభూమి కాళిందితటం

బరుదా యది భావికయు, గ్వరకవివాక్తులకు మిగులవర్ణ్యము గాఁగకా.

* నూననాకల్ప మొనరితి శక్తేశ్వర భావిత-నూ.

ఉ. అమృతౌ కన్నవారి నెడయుం బనివచ్చె నటంచు మానసం
బుష్టులికం బడంగఁ గడు నొప్పుమిగాఁగఁ దలంపవమ్మ నీ
నెమ్మదిఁ బాయఁ జాయ కొక నేరుపు సిక్కునటమ్మ నాదుపా
దమ్ములు నిల్వనేరవు గదమ్మ భవద్భూ మొందకుండినఁ. ౧౯౧

ఉ. చుక్తలదారిమానికము సొంపులకూతురి నిట్లు తేనియల్
నొక్తిపడంగఁ జేయు మృదుసూక్తులు వట్లుచుఁ దత్సమాధిఁ దా
నిశ్చయుగా నెఱిగి గృహనిర్మితి సేయఁగ దేవవర్ధక
గక్తునఁ బన్నఁగా నతఁ డఖండనిజాద్భుతకృత్యచాతురిఁ. ౧౯౨

సీ. రమణీయనాయకరత్న బంధూరంబు నవవిధవస్తు వైభవయుతంబు
శ్రీకరాంకాంచత్పతా కాభిరామంబు నురుమంగళార్థపదోజ్జ్వలంబు
దీవ్యత్ప్రపంచసంధిప్రాథ్మికసితంబు సీహామృగభిదావగాహితంబు
గగనావలంబివాక్యస్ఫూర్తి మహితంబు మధురవాక్యవిజాలమానితంబు
చిత్రనదలంక్రియాగణోజ్జీవితంబు, నద్భుతరసాఢ్యపాత్రంబు నాత్మదోష
పాటనంబుచునగుచొప్పినాటకంబు, క్రియబ్రకాశించునొకదివ్యగృహమొనర్చె
గీ. అట్టు లగ్నేహ మొనరించియమరతత్తుఁడంబుజాపునకెఱిగింపనలరి యతఁడు
సమ్ముఖంబునఁజాయతోజాయయొనరఁ, గూతురావించిపలికెసాకూతుఁడగుచు
క. రమ్మా శంబరరిపుమా, అమ్మా యగ్నేహమునకు ననుఁగుఁజెలులతోఁ
బామ్మా తపంబు గొను మభయ మ్మాహరి నీకొసంగు నమ్మాయమ్మా.

ఉ. ఘోరతపంబుచే నధికకోమలవల్లి* ముచుంగుఁజుట్టమా
నీరుచిరాంగయష్టిఁ గడు నేచ మనంబు దయావిహీనమై
మీఁకఁగఁ జూచుచుండెడు సుమీ హరియాన సుమీ నెలంత చె
న్నారఁగఁ గన్నవారిపయ నానసుమీ పరికించి చూడుమీ. ౧౯౩

క. † మన మొప్పినఁ దను వొప్పదు, తను వొప్పిన నిట్టికష్టదశ నేనొప్పక
విను మే నొప్పిన నొప్పదు, జననీ నీజనని ప్రేమసంరంభమునఁ. ౧౯౪

క. దెప్పరపుఁగార్య మూనిన, నప్పగు కాళిందీమేన నగ్గలమగుఁ గా
కప్పకొను టంతరంగము, దప్పని యావిలతతోడఁ దరళమృగాక్షి. ౧౯౫

గీ. అమలినం బైనమానసం బబ్బెనేని, రాజయోగంబె నర్వకార్యములు దీర్పుఁ
జిత్రసంశుద్ధి లేకున్నఁ జెలువ బాహ్యబహువిధాయానచేష్టల ఫలములేదు.

* అనంగుజుడు. † మనునొప్పక-మా.

ఉ. కావున రాజయోగినివి కష్టు మదంబ కఠోరకృత్యమల్
భావములోఁ దలంపకుము భాస్వదనంగనదంబుమాన్వనో
ద్భావముచే మనోంబుజ మదస్తరజోమల మై యెసంగ నం
దావనజాతు నాత్మవిభు సంచితభృంగముగా రచింపనే. ౨౦౧

క. నాలుగుపురుషార్థములం, జాల ఘటి.పించునట్టి సాధనములలో
మే లేర్చిరి ధ్యానం బని, నీలాలకి సర్వశాస్త్రోచ్ఛయకర్తల్. ౨౦౧

సీ. బహుసంభవార్జితబహుపాతకవ్రాతవిషిణమహావహ్ని విష్ణుభక్తి
మానసరాగాదిమాలిన్యపరిహారవిమలాంబుపూరంబు విష్ణుభక్తి
తాపత్రయోదారదావనైశ్వానరవిపులధారావృష్టి విష్ణుభక్తి
చతుర్థసంక్షేపసంపాదనక్రియావిదితాంజనంబు శ్రీవిష్ణుభక్తి
సకలసత్తర్కసాగ్గుణ్యసంపదలకు, వేల్పుమొదవులమేల్బంతి విష్ణుభక్తి
సద్గురుకటాక్షసముపాత్తసాధుబోధ, విద్యలకు నెల్ల ఫలము శ్రీవిష్ణుభక్తి.

చ. అరయ నభేద మన్నపలు కానెను పెద్దల కేని జీవనం
బురుజవహామయజ్ఞదృఢయోగముఖానిసాధనక్రియో
త్తరసఫలత్వకారణ మఖండపదార్థనిరీక్షణశుణా
పరనిరపేక్షసాధనము పంజకలోచనభక్తి నందనీ. ౨౦౩

క. అటుగాన భక్తిపూర్వక, పటుతరతద్భావయోగపాటవ మెసంగె
ఘటియిల్లుఁ గామితము వడి, నటమట మని యెన్నఁబోకు మరయునిజముగఁ
గీ. అరసి ప్రాగాదిదిగ్భ్రవహారీబీజ, మయిన తేఁ డిట్లు తనకూఁతు నమరఁ బలికి
కూఁతు నెడఁబాయువగలడగుతికవడఁగ, ననియెడడఁ బాటుదోఁపనెయ్యపుఁజెలు
చ. పదమున నర్థమున్ బలెను బాయకయుండెను బాల గోల యి [లకు.
ముదిత తపంబు సేయుపని మోయుట మ మ్మెడఁబాయు మీకు మా
కొద నెడు ప్రేమ దీనిపయి నొప్పెడఁ గావున నప్పగించెదం
బిదప నెలంతలార వలపించిన పెన్నిటి కప్పగించెదన్. ౨౦౬

ఉ. అంతట భేదమోదజనితాశ్రులు కోష్ఠము లాచు నేత్రసం
క్రాంతము లైన మంగళము గా దని క్రుక్కుచు స్రుక్కుచు న్రమా
కాంతునిదక్షిణంపుబలుక న్నగువేలుపు బిడ్డహస్త మే
కాంతపుఁబ్రేమఁ గేల నిడు చాదృతిమై నను నీలవేణికిన్. ౨౦౭

- ఉ. పెంచినదాన వీపు కడుఁ బెక్కువమీఱఁగ శాస్త్ర మభ్యసీ
పించినదాన వీపు గద పెంపుగ నుత్తమకీలరీతి శి
క్షించినదాన వీవ కద చెప్పఁగ నేమిఁక నీదె భార మి
క్కాంచనజేహఁ గాచికొనఁ గాంచినవారికి భార మున్నదే. ౨౦౮
- గీ. ఈమధురవాచ నెంతేని యింపుమీఱ, వాసిగాఁగ సలక్షణం జేసి తీవ
గానవైరుషి సఫలత గైకొనంగ, మేలుఫలమునఁ గూర్పవే నీలవేణి. ౨౦౯
- గీ. నీలవేణితటం బట నెలవుకొనఁగ, నీలవేణి భరింపంగ నేర్పరి యట
నీలవేణి యిది తపంబు నెఱిఁ గొనునట, యేల ఫలసిద్ధి గాకుండు జోలియేల.
- వ. అని యనియమిత ప్రేమానుబాధ ౨౦౧౦౦ డై లోకభా.ధృతు సర్వ
సఖీసమేత యగు నీలవేణిపశ్చేంద్రముఖకి నప్పించి ఛాయామిళితం దగు
తనకుంబ్రణమిల్లిన శ్రీవల్లభు బ్రాణవల్లభుఁగఁ గొను మని యుల్లంబు
వల్లవింప దీవించి గుచ్చి యెత్తి గుత్తపుఁగఁగిటం జేర్చి కార్యభారంబు
త్వరఁపఱుచ నత్తరళాక్షిఁ దరలంబుచిన. ౨౧౧
- క. మగువ దివినుండి భూమికి, దిగిరా నవ్వేళ మేనుదీగియ చూడన్
గగనతలఘర్షణోపల, నిగనితస్వర్ణరేఖ నీటు వహించె. ౨౧౨
- ఉ. వచ్చెను మచ్చెకంటి నెఱవాదిసఖిజను లంటిరాఁగ వై
యచ్చరవీధిచుండి ధర కర్యమసూతి సరిత్పయోధరం
బిచ్చ నవాంబుదం బిది యహీనమహాసితరోచి యంచుఁ దా
మెచ్చుచు దాయవచ్చు జిగిమించు చొకాటపుమించుకైవడిక. ౨౧౩
- ఉ. వచ్చి గృహంబు సొచ్చి పితృవాక్యనివేదితకార్యసాధనా
కచ్చరమార్గరీతిఁ గొని కాంత రమాధిపుఁ గొల్పుచుండఁ దా
నొచ్చెము తేనిభక్తి విమల్జ్వలమానసపద్మసీమయం
దిచ్చ బహిఃపదార్థముల నెంతయు రోయ నజస్రభావనక. ౨౧౪
- క. అకలంకయోగిమానస, సుకరామితదివ్యరూప శోభితస్వదే
తుకదయమానకటాక్షా, నికటచరత్త కుబధీశనిర్ణరవారా. ౨౧౫
- గద్యము-ఇది శ్రీరామచంద్రచరణారవిందమిళిందాంతఃకరణ పోలూరిమాధవ
యజ్ఞ సముజ్జ్వలత్ప్రపాక్షితకటాక్షాసాదితపాండిత్యాభరణ ప్రభంజనవం
శాద్ధిరాకాశశాంక నిరంతరారాధితవిచక్షణశాంక అభినవనన్నయభట్టార
కాహోబలపత్న్యవ్యాయకవిమహోపాధ్యాయభట్టారకప్రణీతం బైనకాళిం
దీకన్యాపరిణయంబను మహాప్రబంధంబునందుఁ దృతీయాశ్వాసము.

ప్రథమభాగము సమాప్తము.

న. ఇట్లుహించి.

సీ. సంగతతత్పురుషపదనిష్ఠాన్భూర్తి నలరారుపాణిసీయం బనంగ
సిద్ధసాధ్యవిశేషబుద్ధస్వరూపతః గ్రాకృతవ్యాకృత (ఫక్కి-యనంగ)
జ్ఞాతాత్మరీతి నిర్భూతాంజనాత్మత సాధ్యలంకృతివిశేషం బనంగ
సరళస్థికళావ్రేస్తీరద్భావత సరసాంధ్రశ్రేష్ఠశాసన మనంగ
నరుగుదెంచెను నారాయణాభిధాన. కాష్టవర్ణమనూత్తంసకాభిధాన
చతు స్వరస్వరవిశేష. హరిమహాతీకరుండు శుభాకరుండు.
సీ. చంద్రోపరి సితాభజలవాహరేఖనాఁ దగుఘాలగోపించదనము దనర
నైరావతాలింగితాభ్రాగ్విగ్రాజ్జలతాలినాఁ బసిడిజంద్యములు మెఱయ
సగ్గికాశ్చీరకంఠలక్ష్మ సముదయం బన జటాసమితి నెలుంగఁ
గలభౌతనగమధ్యకతెనీలవేదిక నాఁ గటిఁ గృష్ణాజనము దనర్పఁ
గల్వకస్కంధపరిగర్ధఘనతమాల, వల్లి యన వీణ భుజమున వన్నెమీఱ
నలుదిశలమేను తిఱపివెన్నెలుగాయ, వచ్చెనారదుఁడవ్యభావనునికడకు.

ఉ. యారమునుండి రా ముసకే దూర్ణము బంగరుగద్దె డిగ్గి బ
త్సారన మొప్పుగా నెనుగుగాఁ జని భక్తిభయాద్భుతంబు ల
వ్యారిగ సందశించుచుది వారిజబంధుండు సాగి మొక్కిక్కెఁద
చ్చారుపదాంబుజాతములు సాధుకరద్యుతు లంటి రాజునన్.

శ. మొక్కిన *కెయ్యలసాకిరి, మక్కువఁ గైగుచ్చి యెత్తిమది ముదమలరన్
అక్కలహాశనమునినగు. మొక్కలుచొక్కటముగాఁగ మొగముననమరన్.

క. దీవించె నీకు దుర్లభ, మేచస్తువు లేని దీవ నిడకుండఁగరా
దేవస్తు వక్షయం బగు. నావస్తువు నీకుఁ జుట్ట మిగు నిజ మనుచున్.

ప. ఇట్లు భావిశుంభంబుఁ డెలుపు పలుకు పలుకు తొలిపలుకులగమికానిగాదిలి
కొడకుం గడగననివేమక గడలుకొన ముందట నిడుకొని వచ్చి యచ్చె
రువులకు నెలవగు తన నెలవునకుం డెచ్చి దచ్చిదిక్కులనృంపుఁ బచ్చిసె
న్నెలలు సాగను ముసుగు లొసంగు మగతామానికంబుల పెద్దగద్దెయ
నుంచి యవంధితభయభక్తి వినయాతిశయ మృగునాశయమ్మున నమృహాశ
యనకు నిర్విశయమ్ముగా నిజకరకుశేతయమ్మున నదాశయోచితంబు లగు
నుపచారంబులు చేసి యాబేసిగుఱ్ఱంబుల తేరినెఱదొర దొర నెఱుంగని